

106

Vak 96

XX

DIE

Depôt

VAK 96 No. 106.

KALENDER

U 43
413250d

VAN DE

HEILIGEN EN GELUKZALIGEN

DER DRIE ORDEN

VAN DEN

HEILIGEN FRANCISCUS,

DIE INGESCHREVEN ZIJN OP HET FRANCISCANER MAR-
TELAARSBOEK EN WAARVAN DE VEREERING
DOOR DE KERK IS GOEDGEKEURD;

GEVOLGD VAN EENE

Korte Levenschets des H. Stichters.

Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT.
1871

'S BOSCH, VERWERSTRAAT,
G. MOSMANS.

Depôt van 't huis GOERMAERE te Brussel, Drukker van Z. H. PIUS IX
1871.

IMPRIMATUR.

Harlemi hac 2 Nov. 1871.

H. VAN BEEK,
Lib. Cens.

VOORWOORD.

Barmhartigheid en vrede aan allen,
die dezen regel zullen gevolgd heb-
ben. Gal. IV. 16.

BEEK,
Cens.

Deze woorden, welke de groote Apostel tot de Galaten richtte, doelende op de getrouwe nalevers der heilige Evangeliewetten, meenen wij te mogen toepassen op hen, die zich verbonden hebben den heiligen regel te volgen, welchen de H. Franciscus heeft opgesteld ten behoeve der Christenen, die zich niet tot het kloosterleven geroepen achtende, nogtans op eene meer volmaakte wijze dan de overige geloovigen de heilige wetten van het Evangelie wenschen te onderhouden.

Ja, de barmhartigheid des Heeren, zijne mildste zegeningen, de zoetste zielevrede, zullen reeds in dit leven het deel zijn van de ware kinderen des H. Patriarchs; en

die barmhartigheid en die vrede, zullen voor hen de blijde voorboden wezen van dien vrede, welken de Heiligen smaken in het hemelsch Jerusalem.

Welke zoete troost is het niet voor den volgeling van Franciscus, als hij, den blik verheffende naar de eeuwige woningen, daar de tallooze reijen van Zaligen en Heiligen beschouwt, welke de drie orden van onzen H. Vader hebben voortgebracht: welke aangename voldoening, de innige overtuiging met zich te mogen omdragen, dat die Heiligen op eene bijzondere wijze voor hem hunnen invloed bij God zullen doen gelden. Welke krachtige aanmoediging eindelijk, om het voetspoor te drukken van die thans verheerlijkte vrienden van God, waarvan eene zoo groote menigte zich geheiligd heeft te midden van de zorgen en beslommeringen der wereld.

Deze overweging spoorden ons aan, dezen Kalender den Tertiarissen aan te bieden. Moge deze nederige arbeid iets bijdragen om hunnen ijver aan te vuren in het vervullen der plichten, waartoe zij zich hebben verbonden.

Dit geve God door de voorbede van onzen allerheiligsten Vader Franciscus!

AANHANGSEL.

Ter inlichting van sommigen der Tertiassen, die daarmede nog niet mochten bekend zijn, en tevens om allen te doen gevoelen, welke innige genegenheid de H. Stoel, en niet het minste de thans regeerende Opperpriester, onze dierbare Vader Pius IX der derde orde van den H. Franciscus toedraagt; laten wij hier een paar besluiten volgen, van de heilige vergadering der aflaten. Zij zijn te vinden in de *Resolutiones authenticæ*, etc. van den eerw. heer J. B. Falice, pars. prior pag. 96 en 97 edit. 1862.

I.

Worden de leden der derde orde van den H. Franciscus van Assisië tot welke provincie zij ook behooren, deelachtig aan de statiën, aflaten, kwijtscheldingen, zoolwel van de stad (Rome) als van die van Portiuncula, Jerusalem en van den Hei-

ligen Jacobus de Compostella, met zes malen het Onze Vader, Wees gegroet en Glorie zij den Vader enz. te bidden, namelijk vijfmalen voor het welzijn van onze moeder de H. Kerk, en eenmaal tot intentie van Zijne Heiligheid?

Antwoord, bevestigend (N° 659 Farantasiën).

II.

Goedgunstig gehoor gevende aan de nederige gebeden van den hoog eerwaarden pater Venantius a Selano, generaal-minister van geheel de orde der Minderbroeders-Observanten, na vooraf den raad te hebben ingewonnen van hunne eminenties de vaders van de H. Congregatie der aflaten en reliquiën, welke gehouden is in het Vatikaan den 31 Maart dezes jaars; heeft Z. H. PRUS IX verklaard: dat de aflaten, voorrechten, deelnemingen (communicatiën) enz. aan de Tertiariissen van den heiligen Franciscus verleend door zijnen doorluchtigen voorganger Benedictus XIII, krachtens de constituties „Paterna nobis” van den 10 December 1725, en „Singularis devotio” van den 5 Julij 1726: en door Zijne Heiligheid zelve bevestigd voor de Franciscaner Tertiariissen van Frankrijk, bij apostolische brieven, in forma brevis, „Supremi Apostolatus” van den 7 Julij

1848: alsook bij een ander schrijven „Cum sicut nobis nuper” van den 11 Maart 1851, op verzoek van den hoogerwaarden pater minister generaal van de orde der Minderbroeders-Conventueelen, andermaal toegestaan: (dat al deze gunsten) uitgestrekt zijn tot alle Tertiariissen van den H. Franciscus, onder welk bestuur zij zich ook bevinden: hetzij onder dat van de Minderbroeders-Observanten, of van de Minderbroeders-Conventueelen, of van de Capucijnen, of eindelijk onder de leiding van een ordes- of wereldlijk priester, mits deze de bevoegdheid hebbe genootschappen of congregatiën van Tertiariissen van den H. Franciscus op te richten en te besturen: zoodat elke Tertiariis die aan zulk een bestuur is onderworpen, deelachtig kan worden aan al de aflaten, voorrechten, communicatiën als boven toegestaan en bevestigd, mits hij de voorgeschreven werken volbrengt.

En zal deze voor altijd geldig zijn. — In weerwil van de constitutie van Benedictus XIV van het jaar 1751, welke begint „Ad Romanum pontificem”, en andere tegenstrijdigen.

Gegeven te Rome ter Secretarie van dezelfde Congregatie der aflaten, den 14 April 1856. (N° 661 Ord. Min. Observ. S. Francisci declaratio).

III.

Ten slotte nog een enkel woord ter aanbeveling eener zeer schoone en zeer voordeelige oefening, waarmede, volgens onze overtuiging, niet alle Tertiarissen genoegzaam bekend zijn. Wij bedoelen de kroon van de H. Maagd Maria, gewoonlijk de Franciscaner kroon genoemd: bestaande uit 7 tientjes, dat is, 7 maal het Onze Vader met 10 maal het Wees gegroet. Deze oefening heeft in de orde van den H. Franciscus zijn oorsprong genomen in het jaar 1422, en wel op de volgende wijze.

Een jonge novice had, alvorens hij in de orde was aangenomen, de loffelijke gewoonte, dagelijks een krans van bloemen te plaatsen op het hoofd van een beeld der H. Maagd: deze gewoonte niet meer kun- nende volgen, vormde hij het plan de orde te verlaten. Maar de H. Maagd verscheen hem, om hem van besluit te doen veranderen, hem zeggende, dat hij haar een veel aangenamer kroon kon aanbieden, met dagelijksch een rozenhoedje van 7 tientjes te bidden. Spoedig verspreidde zich deze godvruchtige oefening door geheel de orde, en de Pausen Leo X, in zijne Bulle: „Exponi nobis” van den 14 September 1517, Paulus V, in die van

den 8e Junij 1608, bekrachtigd door eene breve van Innocentius XI van den 15 Mei 1688, welke begint „Exponi nobis”, hebben een vollen aflat verleend aan al de leden van de drie orden van den H. Franciscus, die godvruchtig deze Franciscaner kroon zullen bidden: om welken aflat te verdienen, het voldoende is dat men in staat van gratie zij, zoodat de Biecht of de H. Communie niet vereischt worden. — (Zie Luc. Ferrar. Art: Indulgentia. edit Migne. pag. 493).

—

MEN KAN DIT ROZENHOEDJE OP DE VOLGENDE
WIJZE BIDDEN.

1. De twaalf artikelen des geloofs,
2. één Onze Vader en driemaal het Wees gegroet ter eere van de drie goddelijke deugden, en het „Eer zij den Vader” vervolgens de tientjes, waarbij men zich de zeven blijdschappen der H. Maagd behoort voor te stellen, welke zijn: 1. De menschwording van het goddelijk Woord in den zuiveren schoot van Maria. 2. De bezoeking van Maria bij hare nicht Elisabeth. 3. De geboorte van Christus. 4. De aanbidding van de wijzen. 5. De wedervinding

III.

Ten slotte nog een enkel woord ter aanbeveling eener zeer schoone en zeer voordeelige oefening, waarmede, volgens onze overtuiging, niet alle Tertiarissen genoegzaam bekend zijn. Wij bedoelen de kroon van de H. Maagd Maria, gewoonlijk de Franciscaner kroon genoemd: bestaande uit 7 tientjes, dat is, 7 maal het Onze Vader met 10 maal het Wees gegroet. Deze oefening heeft in de orde van den H. Franciscus zijn oorsprong genomen in het jaar 1422, en wel op de volgende wijze.

Een jonge novice had, alvorens hij in de orde was aangenomen, de loffelijke gewoonte, dagelijks een krans van bloemen te plaatsen op het hoofd van een beeld der H. Maagd: deze gewoonte niet meer kunvende volgen, vormde hij het plan de orde te verlaten. Maar de H. Maagd verscheen hem, om hem van besluit te doen veranderen, hem zeggende, dat hij haar een veel aangenamer kroon kon aanbieden, met dagelijksch een rozenhoedje van 7 tientjes te bidden. Spoedig verspreidde zich deze godvruchtige oefening door geheel de orde, en de Pausen Leo X, in zijne Bulle: „Exponi nobis” van den 14 September 1517, Paulus V, in die van

den 8e Junij 1608, bekrachtigd door eene breve van Innocentius XI van den 15 Mei 1688, welke begint „Exponi nobis”, hebben een vollen aflat verleend aan al de leden van de drie orden van den H. Franciscus, die godvruchtig deze Franciscaner kroon zullen bidden: om welken aflat te verdienen, het voldoende is dat men in staat van gratie zij, zoodat de Biecht of de H. Communie niet vereischt worden. — (Zie Luc. Ferrar. Art: Indulgentia. edit Migne. pag. 493).

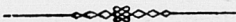
—

MEN KAN DIT ROZENHOEDJE OP DE VOLGENDE
WIJZE BIDDEN.

1. De twaalf artikelen des geloofs,
2. één Onze Vader en driemaal het Wees gegroet ter eere van de drie goddelijke deugden, en het „Eer zij den Vader” vervolgens de tientjes, waarbij men zich de zeven blijdschappen der H. Maagd behoort voor te stellen, welke zijn: 1. De menschwording van het goddelijk Woord in den zuiveren schoot van Maria. 2. De bezoe-king van Maria bij hare nicht Elisabeth. 3. De geboorte van Christus. 4. De aanbidding van de wijzen. 5. De wedervinding

van het kind Jesus in den tempel. 6. De
verschijning van Jesus aan zijne H. Moeder
na zijne verrijzenis. 7. Hare hemelvaart
en krooning.

Eindelijk bidt men één Onze Vader en
één Wees gegroet voor den Paus van Rome.

DI

C

K

te

al

de

oc

vi

de

q

la

w

aa

m

KALENDER

VAN DE

HEILIGEN EN GELUKZALIGEN

DER DRIE ORDEN

VAN DEN

HEILIGEN FRANCISCUS,

DIE INGESCHREVEN ZIJN OP HET FRANCISCANER MAR-
TELAARSBOEK EN WAARVAN DE VEREERING
DOOR DE KERK IS GOEDGEKEURD.

JANUARIJ.

1. *Besnijdenis van onzen Heer Jesus Christus en sluiting van het octaaf van Kersmis* ¹⁾. *Dubbel 2e klasse. Volle aflaat ten behoeve der geloovige zielen – Generale absolutie – Aflaat van de staties van Rome: dertig jaren en dertig quadragenen.*

6. *Driekoningen. Dubbel 1e klasse, met octaaf. – Volle aflaat ten behoeve der geloovige zielen – Generale absolutie – Aflaat van de staties van Rome: dertig jaren en dertig quadragenen.*

---

1) Men heeft in dezen Franciscaner-Kalender ingelascht de voornaamste feesten, welke in de geheele Kerk worden gevierd, en opdat men ze van die, welke eigen aan de orde zijn, zoude kunnen onderscheiden, zijn ze met andere letters gedrukt.

Zondag in het octaaf van Driekoningen: feest van het wedergevonden kind Jesus in den tempel – Meer dubbel. – Dit is een bijzonder feest van de orde der zusters Annonciaten.

14. Feest van de Zegepraal van den allerheiligsten en allerzoetsten Naam Jesus. – Dubbel 2e klasse. – Volle afaat. – Dit feest heeft zijn oorsprong ontleend aan de orde der Minderbroeders-Observanten, waar het reeds sinds het jaar 1530 wordt gevierd. (Sedert 1721 wordt het in de geheele H. Kerk gehouden.) De H. Bernardinus van Senen was de grondlegger, de H. Joannes Capistranus de voorname verdediger en voortplanter der godsvrucht tot den allerheiligsten Naam Jesus: het is dan ook ter herinnering aan den roem, waarmede deze twee groote heiligen haar verdedigd hebben tegenover de aanvallen harer vijanden, dat het feest van dezen dag bovenvermelden titel draagt.

Hun voorbeeld werd gevolgd door een groot aantal Minderbroeders-Observanten, onder welke voornamelijk verdienen genoemd te worden: de H. Jacobus de Marchia, de gelukzalige Mattheus bisschop van Girgenti, de gelukzalige Gabriël Ferreti en de H. Leonardus à Porto-Mauritio. Al deze roemvolle mannen werkten met onvermoeiden ijver om de schoone devotie

tot den hoogheiligen naam Jesus onder de geloovigen te verspreiden en gestadig in bloei te doen toenemen. Zijne heiligheid Paus Pius IX heeft een aflat van 50 dagen verleend aan hen die het gebed van den H. Hieronymus Emilianus zullen bidden: „Dulcissime Jesu, ne sis mihi iudex, sed Salvator: mijn allerzoetste Jesus wees mijn regter niet, maar mijn zaligmaker”. — Ook is er een aflat van 100 dagen verleend aan hen, die het volgende schietgebed, hetwelk zoo eigen was aan den heiligen Leonardus à Porto-Mauritio, zullen bidden: „Mijn Jesus! barmhartigheid!” eindelijk een aflat van 25 dagen elken keer dat men godvruchtiglijk de heilige namen van Jesus en Maria aanroept.

15. H. Paulus, eerste eremiet. Dubbel.

16. Heilige Bernardus, Petrus en Othon, priesters; Adjutus en Accursius, leekbroeders ¹⁾, eerste martelaren der Seraphijsche orde. — Dubbel 2e klasse 1220 ²⁾.

---

1) Men verstaat onder den naam van leekbroeders die klasse van kloosterlingen, die voor het priesterschap niet bestemd zijnde, in de orde worden opgenomen, om in de kloosters de bedieningen van kok, portier, koster, tuinman enz.; terwijl de kloosterlingen die tevens priester zijn, en die men den naam van paters geeft, zich op de beoefening der wetenschap toeleggen of voor de apostolische bedieningen gebezigd worden.

2) Het jaartal dat naast de namen der heiligen wordt gevonden, duidt het tijdstip van het overlijden aan.

Volle aflat. De H. Franciscus zond hen naar de ongeloofigen van Marocco, om aldaar het geloof te verkondigen, en nadat hij hen gezegend had, zeide hij : ik smeeek u, van altoos het lijden van onzen Heer Jesus Christus voor oogen te hebben; – het zal u versterken in de beproevingen, en u helpen om alles ter zijner eer te lijden.

17. *Heilige Antonius, abt. Dubbel.*

18. *Stoel van den H. Petrus te Rome. Meer dubbel.*

21. *H. Agnes, maagd en martelares (Meer dubbel bij de Clarissen).*

23. *De verloving der allerheiligste Maagd Maria. Meer dubbel. Volle aflat.* Dit feest werd aan de orde van den H. Franciscus toegestaan in 1537, door Paus Paulus III, op aanvraag van den pater generaal der Minderbroeders-Observanten Joannes de Calvi, later is het gevierd geworden door de geheele Kerk. Bij de zusters Annonciaten wordt het gevierd op den 23 October onder den ritus van dubbel der 2e klasse.

25. *Bekeering van den H. Paulus, apostel. Meer dubbel.* De Minderbroeders-Observanten, die aangesteld zijn voor de bewaking van het heilig land, zijn belast om de plaats te bedienen, waar de H. Paulus van zijn paard ter aarde werd nederge- worpen en met blindheid geslagen.

28
Girg
van
ten,
van
Hij
heili
sche
scho
waa
rug
kun
in
er
me
zan
ald
lig
van
ma
15
de
kl
de
de
va
no
ij

28. Gelukzalige Mattheus, bisschop van Girgento in Sicilië, apostolisch missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Bernardinus van van Senen. 1451. Volle aflaat. Dubbel. Hij verspreide de eeredienst van den allerheiligsten naam Jesus, dien hij nimmer scheidde van dien van Maria; tot het bischopsambt verheven, legde hij spoedig deze waardigheid neder om in zijn klooster terug te keeren en zijne predikatiën te kunnen vervolgen. Toen men zijn ligchaam in de kerk bragt om het te begraven, en er mede voorbij het tabernakel ging, zag men het zich zachtjes oprichten, de handen zamenvouwen en het hoofd buigen, om aldus ook nog na zijn dood het allerheiligste Sacramente te aanbidden.

29. *H. Franciscus van Sales, bisschop van Geneve. Dubbel.*

30. Heilige Hyacintha van Mariscotte maagd, van den regulieren derden regel, 1530. Dubbel 2e klasse. Volle aflaat.

Deze heilige aanvaardde het kleed van den heiligen Franciscus te Viterbo, in een klooster van zusters van den regulieren derden regel, die onderworpen waren aan de jurisdictie van de Minderbroeders-Observanten. In den beginne behield zij evenwel nog gehechtheid aan de wereld en hare ijdelheden, doch God bezocht haar met

eene ziekte, die eene wonderbare verandering in hare ziel teweeg bragt; van dien oogenblik af was zij er slechts op bedacht zoovele verlorene jaren voor den hemel te herwinnen, door de gestrengeden der boetvaardigheid. Dagelijks geesselde zij zich tot dat haar bloed den grond harer cel roodverwde: in het strenge van den winter, ging zij in den tuin hare voeten en beenen in het ijskoude water houden. De afkeer der natuur geheel overwinnende, kuste zij de afzigtelijkste wond van eene harer medezusters, en verzorgde deze met de bewonderingwaardigste zelfopoffering.

31. Gelukzalige Louisa Albertoni, weduwe van den derden regel. 1533. Dubbel. Volle aflat.

De liefdadigheid van Louisa voor de armen en ongelukkigen was zóó groot, dat zij tijdens een hongersnood welke Italië teisterde, hare aanzienlijke bezittingen verkocht, en zich zelve arm maakte om de behoeftigen te kunnen bijstaan. Zij verzuimde niets ten einde hare dochters, de liefde tot God en der ware godsvrucht in te prenten, en hield met haar dagelijks eene geestelijke lezing, en alle avonden het gebed. Meermalen zeide zij tot haar, dat zij ze liever zag sterven, dan beladen met eene enkele doodzonde. Zij had het heilig ordekleed ontvangen uit de handen

der Minderbroeders-Observanten. Haar lichaam rust in de kloosterkerk welke deze kloosterlingen bezitten in Rome op de oevers van den Tiber.

FEBRUARIJ.

1. Gelukzalige Andreas van de graven van Segni, van de orde der Minderbroeders, 1302. Meer dubbel. Volle afaat.

Afstammend uit een oud geslacht dat aan de Kerk eenigen zijner voornaamste opperpriesters heeft gegeven, had hij geen andere eerezucht, dan onbekend voor de wereld te kunnen leven. Hij verzaakte aan alle aardsche verwachtingen, en nadat hij het kleed der Minderbroeders had aange trokken, verborg hij zich in eene grot in het Apennijsche gebergte, alwaar hij een gedeelte van zijn leven sleet, uitsluitend gewijd aan de beoefening der boetvaardigheid en aan de beschouwing der hemelsche zaken.

2. *Zuivering der H. Maagd en opoffering van het kind Jesus in den tempel. Dubbel 2e klasse. Volle afaat ten behoeve der geloovige zielen - Generale absolutie.*

3. Gelukzalige Odoricus van Frioul, van de orde der Minderbroeders, missionaris in het Oosten, 1331. Dubbel.

Even onverschrokken reiziger, als onvermoeide missionaris, doorkruiste deze gelukzalige, groot Armenië, Perzië en Tartyë: overal het woord des Evangelies zaaijende en het door wonderen bevestigende; vervolgens reisde hij naar Indiën, en bezocht achtereenvolgens de kust van Malabar, kaap Comorijn en de eilanden Java en Ceylon; daarna kwam hij in het keizerrijk China en verbleef drie jaren te Peking, alwaar de beroemde Franciscaner kloosterling, broeder Jan van Mont-Corvijn aartsbisschop was. Hij drong zelfs door tot in Thibet. Gedurende een apostolaat van zeventien jaren bekeerde hij meer dan twintig duizend ongeloofigen.

4. Heilige Joanna van Valois, koningin van Frankrijk, van den derden regel 1505. Moeder en stichteres van de koninklijke orde der Annonciaten. (Dubbel 1e klasse met octaaf bij de zusters Annonciaten).

De heilige Joanna had van hare kindsheid af eene teedere godsvrucht tot de H. Maagd Maria opgevat, en verdiende geroepen te worden om eene kloosterorde te stichten, die aan de dienst van de koningin des hemels geheel was toegewijd. De gelukzalige pater Gabriël Maria, kloos-

terling der Minderbroeders-Observanten ontwierp den regel der Annonciaten, welke berust op de tien Evangelische deugden der gelukzalige Maagd Maria. De koninklijke orde der Annonciaten werd onder de jurisdictie der Minderbroeders-Observanten gesteld, en aldus bij de groote seraphijnsche familie ingelijfd.

Heilige Joseph van Leonissa, apostolisch missionaris, van de orde der Capucynen. 1612. Meer dubbel. Volle afaat.

5. H. Petrus Baptista, Franciscus Blanco, Martinus van de Hemelvaart, priesters; Philippus van Jesus, acolythe; Gonzalvo Garcia en Franciscus van den H. Michaël, leekebroeders, van de orde der Minderbroeders-Observanten, zeventien broeders van den derden regel, martelaren in Japan. 1597. Dubbel 2e klasse. Volle afaat.

Onder de zeventien Tertiarissen die met de zes kloosterlingen, te zamen tot den marteldood werden gebracht, bevonden zich onder anderen: een jongeling van 19 jaren, Gabriël genoemd die bewonderingswaardig was door de zuiverheid zijns levens; een koorknaap, Thomas geheeten die met een engelachtige godsvrucht de heilige Mis diende bij de paters Franciscanen; als hij de priesters hielp kleeden of ontkleeden kuste hij hunne priesterlijke gewaden met den grootsten eerbied: het liefste las hij

levens der Heiligen; een ander kind genaamd Antonius, twaalf jaren oud, en in wien men eene groote nederigheid, eene volmaakte gehoorzaamheid en eene teedere godsvrucht bewonderde, terwijl hij het altaar bediende; eindelijk de jonge Lodewijk slechts elf jaren oud, hij was zachtmoedig van karakter, en deed gaarne aan een ieder genoeg; in de hospitalen ging hij de melaatschen verzorgen, en door zijne tranen en gebeden, verkreeg hij de gunst op de lijst der martelaren te worden ingeschreven, waarvan men hem had uitgesloten om zijnen nog te jeugdigen leeftijd. Toen men de heilige martelaren naar hunne strafplaats voerde, zag men aan het hoofd van deze heldenschaar de drie jongste kinderen, die met een vrolijk en opgeruimd gelaat lofliederen zongen, en met eene zoo buitengewone vreugde den marteldood te gemoet snelden, dat de tallooze toeschouwers zich niet konden bedwingen, tranen van aandoening te storten. Deze heilige belijders van het geloof werden op eenen berg geleid nabij Nangasaki, en aldaar gekruisigd en met lansen doorboord. Op Pinksterdag den 8 Junij 1862, heeft Z. H. Pius IX hen op een buitengewoon plegtige wijze onder het getal der Heiligen geplaatst, en aldus aan de geloovigen in het algemeen, en aan de kinderen van

den H. Franciscus in het bijzonder een nieuw en schitterend voorbeeld van christelijken moed, ter navolging voorgesteld. De orde der Minderbroeders werd op dien dag te Rome vertegenwoordigd door de verschillende paters provincialen, die van alle streken der wereld waren toegestroomd tot bijwoning van het algemeen kapittel.

7. Gelukzalige Antonius van Stronconio, leekebroeder, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1471. Meer dubbel.

Op zijn twaalfde jaar aanvaardde hij het ordekleed van den heiligen Franciscus. Gedurende veertig jaren ging hij op termijn en altoos barrevoets, zelfs op de slechtste en ongebaandste wegen, te midden van sneeuw en ijs. Elken dag diende hij verscheidene heilige missen, „dat is,” zeide hij, „mijne heerlijkste uitspanning”. Nimmer naderde hij tot de H. Tafel zonder vooraf zich in de gebeden der andere kloosterlingen te hebben aanbevolen, en hen op de kniën vergeving te hebben gevraagd voor hetgeen hij tegen hen mogt misdaan hebben.

8. *Heilige Joannes van Matha, stichter van de orde der Trinitarissen. Dubbel.*

12. *Heilige Petrus Nolascus, stichter van de orde van O. L. Vrouw verlossing der christen slaven. Dubbel.*

13. Gelukzalige Viridiana van Florence, maagd van den derden regel. 1242. Dubbel. Volle afaat.

Zij ontving het heilig ordekleed uit de handen van den heiligen vader Franciscus. In de eenzaamheid verborgen, gaf zij zich aan de uiterste gestrengheden over: zij streed onophoudelijk tegen de vreeslijkste aanvallen des duivels, die haar onder duizende verschillende gedaanten verscheen, om haar te bekoren.

15. Vervoering van het ligchaam van den heiligen Antonius van Padua, van de orde der Minderbroeders. 1263.

De heilige Bonaventura, minister generaal zijnde van de orde, opende zijn graf om zijne heilige overblijfsels met plechtigheid over te brengen in de prachtige hoofdkerk, waar zij thans nog berusten. Het ligchaam was tot stof vergaan, maar de tong nog levendig en rood. De heilige kerkleeraar nam haar in zijne handen, besproeide haar met heete tranen, en kuste haar terwijl hij uitriep; o gezegende tong die altoos God gezegend hebt, en hem door de menschen doen zegenen, nu zien wij hoe kostbaar gij waart in de oogen van God! Hij stelde ter eere van den heilige, het beroemde responsorium op: „Si quæris miracula”.

16. Gelukz. Philippa Mereria, maagd, abdis van de orde der H. Clara. 1236. Dubbel. - Volle afaat.

De heilige vader Franciscus, die menigmaal bij haren vader overnachtte, vervulde haar met eenen diepen afkeer voor de wereld: in het klooster bad zij onophoudelijk voor de bekeering der zondaars.

17. *Heilige Hilarius, bisschop van Poitiers, belijder en kerkvader. Dubbel.*

19. Heilige Conradus van Plaisance, kluisenaar en boeteling, van den derden regel, 1351. Meer dubbel. Volle afaat.

Na eenige jaren in losbandigheid en in de vermaken der wereld te hebben doorgebracht, keerde hij tot God terug, en verborg zich in de eenzaamheid, alwaar hij zijnen tijd besteedde met het gebed en de oefeningen der boetvaardigheid. Door de aanvechtingen van den onzuiveren geest gekweld, rolde hij zich tusschen de brandnetels en doornen. Tot belooning voor zijne getrouwheid, verkreeg hij de genade, verder bevrijd te blijven voor die soort van bekoringen.

20. *Heilige Raymundus van Pennafort, van de orde der Predikheeren. Half dubbel.*

21. Heilige Angela Mericia, maagd, van den derden regel. 1340. Dubbel - Volle afaat.

Van hare prilste jeugd af, kastijdde zij

haar ligchaam, en bad met eene engelachtige godsvrucht. Zij stichtte de zusterorde der Ursulinen, aan welke zij uit nederigheid haren naam niet wilde geven.

Deze kloosterlingen volgen eenen eigen regel, maar hare constituties zijn gemaakt door Franciscus van Gonzaga, generaal der Minderbroeders-Observanten en later aartsbisschop van Mantua.

22. Heilige Margaretha van Cortona, poenitente, van den derden regel, 1297. Dubbel 2e klasse - Volle aflat.

Deze beroemde boetelinge zal altoos een zeer troostend voorbeeld blijven van de oneindige barmhartigheden des Heeren. Sedert negen jaren leidde zij een ergerlijk leven, maar eensklaps door het noodlottige afsterven van den deelgenoot harer wanorden getroffen, openden zich de oogen harer ziel, voor de gedachte aan de oordeelen Gods. Van toen af kreeg zij een afschuw van hare dwalingen, en was er slechts op bedacht die uit te wisschen, door haar overig leven aan al de gestrengheden der boetvaardigheid toe te wijden. Bij het overdenken harer uitspattingen bleven hare tranen dag en nacht vloeijen, zij gaf zich over aan de vreeselijkste boetplegingen; zij verkreeg eindelijk door de voorspraak van den H. Franciscus, wiens ordekleed zij had aangenomen, de

algeheele kwijtschelding harer zonden. Om de bewonderingswaardige edelmoedigheid harer liefde te beloonen, toonde de Verlosser haar de plaats welke voor haar in den hemel bestemd was, te midden der Seraphijnen naast hare geliefde patronesse de heilige Maria Magdalena.

Zondige zielen! hebt vertrouwen, aanroept de goede heilige Margaretha, „God heeft u juist aangesteld om de toevlugt der wanhopigen te zijn”, zeide haar eens de Verlosser, „in waarheid uit liefde tot u, zal ik eene bijzondere genade verleenen aan hen die u liefhebben” ¹⁾). Bij eene andere gelegenheid zeide onze Heer tot de heilige boetelinge: „gij zijt het derde licht dat aan de orde van mijnen welbeminden Franciscus is gegeven. Hij was zelf het eerste onder de Minderbroeders, in de orde der kloosterzusters de gelukzalige Clara het tweede, wees gij het derde in de orde der boetvaardigheid” ²⁾). Het ligchaam van deze heilige is geheel bewaard en zonder bederf gebleven in de kerk der Minderbroeders-Observanten te Cortona.

23. *Petrus Stoel te Antiochië. Meer dubbel.*

24. *Heilige Matthias, apostel. Dubbel 2e klasse.*

---

1) Legende uit het leven en de wonderen der H. Margaretha.

2) Idem hoofdstuk XI.

25. Gelukzalige Sebastianus der verschijning, leekebroeder, van de orde der Minderbroeders-Observanten, 1600. dubbel.

In den ouderdom van zeventig jaren, trad hij in de orde van den heiligen Franciscus, en vervulde er gedurende dertig jaren de bediening van inzamelaar der liefdegiften. Hij gaf bewonderenswaardige voorbeelden van nederigheid en gehoorzaamheid: ook verdiende hij dat de Engelen hem gezelschap kwamen houden, op zijne reizen geleidden, op eene wonderbare wijze voedden, en voor den regen en de guurheid der jaargetijden beveiligden.

27. Gelukzalige Eustochia van Messenië, maagd, abdis van de orde der heilige Clara, 1484. Dubbel.

Uit een oud en adelijk geslacht gesproten, verzaakte zij aan de voordeeligste huwelijksvoorstellen, om het ordekleed der heilige Clara te aanvaarden: zij muntte uit door eene bijzondere godsvrucht tot de allerheiligste Maagd.

28. Gelukz. Thomas van Cora, Apostolisch Missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, 1729. Dubbel.

Hij onderscheidde zich van zijne vroegste jeugd af door een zoo groote onschuld, dat men hem niet anders noemde dan de *kleine heilige*. Kloosterling geworden zijnde, doorkruiste hij de vlekken en de steden,

overal de armen en behoeftigen vertroostende, en noch door regen, noch door sneeuw kunnende wederhouden worden. Geheele dagen, ja soms nachten gebruikte hij om biecht te hooren: de verhardste zondaren konden niet tot hem naderen, zonder dat hunne harten van droefheid en leedwezen vermorzeld wierden.

29. Gelukzalige Antoinetta van Florence, weduwe, abdis van de orde der heilige Clara, 1432. Dubbel. — Volle aflat.

In de orde der heilige Clara getreden zijnde, op aanraden van den heiligen Joannes van Capistranen, kloosterling der Minderbroeders-Observanten, muntte zij uit door hare liefde voor de heilige armoede, en hare voortdurende beoefening van het gebed. Zij droeg slechts versletene kleederen, was tevreden met het volstrekt noodzakelijke, sloop op den harden grond, met het hoofd op een houten blok, en nam niet meer dan twee of drie uren voor hare rust.

AFLATEN VAN DE STATIES VAN ROME.

De Zondagen Septuagesima, Sexagesima en Quinquagesima, dertig jaren en dertig quadragenen.

Aschwoensdag en de *vierde Zondag in de Vaste*, vijftien jaren en vijftien quadragenen.

Voor iederen anderen dag in de vaste, tien jaren en tien quadragenen.

De Tertiarissen zullen niet nalaten de drie dagen, welken Asch-woensdag voorafgaan, in afzondering en gebed door te brengen. Zij zullen de eerste zijn, die gehoor geven aan de uitnoodiging der heilige Kerk, welke alsdan hare kinderen aan den voet harer altaren bijeenroept. Zij zullen trachten door hunne tranen en gebeden de verguizingen te herstellen, waarmede het hart van Jesus wordt overladen. Onze Goddelijke Zaligmaker heeft aan de heilige Gertrudis geopenbaard, dat Hij eene buitengewone belooning heeft weggelegd voor hen, die Hem hunne liefde en getrouwheid betoonen, in een tijd, waarin de lichtzinnige wereldlingen met elkander als wedijveren, om zijn aanbiddelijk hart op het diepst te grieven.

MAART.*)

1. Gelukzalige Mathia van Nasareë, maagd, abdis van de orde der heilige Clara. 1300. Dubbel.

Zij deed afstand van de groote verwachtingen welke de wereld haar aanbood, om een arm en boetvaardig leven te omhelzen in de orde der heilige Clara. De gedurige overweging van het lijden O. H. Jesus Christus deed haar overvloedige tranen storten.

5. Heilige Joannes Josephus van het Kruis, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1734. Dubbel 2e klasse. — Volle afaat.

Van zijne vroegste jeugd af leidde hij een rein en onschuldig leven. In het klooster gaande der Minderbroeders-Observanten, stelde hij zich den heiligen Franciscus en den H. Petrus van Alcantara tot voorbeeld. Hij gaf zich aan bovenmatige gestrenghe-

---

1) De kinderen van den H. Franciscus hebben de godvruchtige gewoonte aangenomen, om deze maand toe te wijden aan den H. Joseph, hunnen magtigen beschermer, zij zullen hem dagelijks den tol hunner gebeden betalen, al waren het slechts *7 Onze Vaders* en *7 Wees gegroeten* ter eere zijner zeven droefheden en blijdschappen. Zij zullen hem den geest des gebeds, de genade van een goeden dood en al de andere genaden afsmeeken welke zij noodig hebben, verzekerd zijnde dat hij hun niets kan weigeren.

den over, droeg een ruw haren kleed en een kruis met ijzeren punten op de borst. Menigmaal bezocht hij de zieken, en om ze te kunnen verligten vroeg hij aan God, hunne smarten te mogen overnemen. Hij sprak dikwijls van de noodzakelijkheid, om zich aan den H. Wil van God te onderwerpen, en hield niet op de godsvrucht tot Maria aan te bevelen; hij stierf terwijl hij hare beeldtenis aanschouwde.

6. Heilige Coleta van Corbië, maagd, abdis en hervormster van de orde der heilige Clara. 1447. Dubbel, 2e klasse - Volle afaat.

Deze groote dienaress des Heeren, werd te Corbië in het bisdom van Amiens geboren. Zij was door de goddelijke voorzienigheid uitverkoren om de orde van de heilige Clara te hervormen, en het geheel zijnen luister terug te geven. Het ware onmogelijk te zeggen, wat zij heeft moeten werken, en hoeveel vermoeijenissen zij uitstond om haar doel te bereiken. Zij ging steeds barrevoets zonder sandalen, met een oud versleten en geheel gelapt kleed, en sprak niet dan van armoede en van kruisen. Wat ik het meeste vrees, zeide zij, is een dag te laten voorbijgaan zonder iets te lijden. In onmiddellijke aanraking met pausen, kardinalen, prelaten, gekroonde hoofden en heiligen harer eeuw, hadden allen

eerbied, hoogachting, vertrouwen en bewondering voor haar. De H. Coleta was eene bekwame overste, eene onvermoeide apostel, een alomvattende en helderziende geest. Door haar geduld was zij martelares, en door hare mirakelen een wonderdoenster. Men verhaalt dat meer dan honderd kinderen zonder doopsel gestorven tot het leven werden terug geroepen door hare gebeden, en dat eene kloosterzuster van Poligny ten aanschouwe eener talrijke menigte van den dood verrees.

Het meest opmerkingswaardige in het leven der heilige hervormster is, dat niettegenstaande haar werkzaam leven, zij nimmer de inwendige afgetrokkenheid, en de beoefening der verborgene deugden naliet. Zij hervormde de kloosters van le Puy, Amiens, Orbe, Poligny, Besiers, Castres, Lerignan bij Narbonne enz.; heden ten dage nog wordt de regel van de heilige Clara volgens de constituties der heilige Coleta beleefd, in de kloosters van le Puy, Poligny, Amiens, Arras, Cambray, Mençon, Toulouse, Péronne enz.

7. *Heilige Thomas van Aquine, belijder, van de orde der Predikheeren en leeraar der Kerk. Dubbel.*

Hij was een bijzondere vriend van den seraphijnschen leeraar Bonaventura.

8. *Heilige Joannes de Deo, stichter der*

orde van de Broeders van barmhartigheid. Dubbel.

9. Heilige Catharina van Bologna, maagd, abdis van de orde der H. Clara. 1463. Dubbel. 2e klasse - Volle afaat.

Uit eene aanzienlijke familie gesproten, verachtte zij alle voordeelen der fortuin, om zich onder de banier der heilige armoede, te scharen; hare nederigheid was zóó groot, dat zij de geringste bedieningen in het klooster opzocht; haar ijver voor het heil der zielen zóó brandend, dat zij aan God vroeg haar in de hel te storten om er de vlammen van te kunnen uitblusschen. Door de zuiverheid harer ziel mogt zij de groote gunst erlangen de heilige wondteekenen van den H. Vader Franciscus te beschouwen, en het welluidend choor der Engelen, het Trisagion, het driemaal heilig te hooren zingen, terwijl de priester de pefatie der H. Mis zong. Haar heilig ligchaam wordt te Bologne zonder het minste bederf ongeschonden bewaard. Gedurende haar leven koesterde zij eene bijzondere godsvrucht voor den heiligen Joseph, die haar met verscheidene hemelsche verschijningen begunstigde.

11. Heilige Francisca Romana, weduwe, van den derden regel 1440. Dubbel. - Volle afaat.

Zij had zich reeds verbonden in den derden

regel tijdens het leven van haren echtgenoot, en vervulde er met de meeste nauwkeurigheid al de verplichtingen van; hare werken van godsvrucht en liefdadigheid beletteden haar nooit de plichten van vrouw en moeder stipt te vervullen, zij was gewoon te zeggen, dat eene vrouw al hare godsdienstige oefeningen moest onderbreken, om de plichten van haren staat te vervullen. Zij leefde in de innigste vertrouwelijkheid met haren engelbewaarder, die zij gewoonlijk onder den vorm van een jeugdig kind aanschouwde.

12. *Heilige Gregorius de groote, paus en kerkleeraar, Dubbel* 1).

13. Gelukzalige Rogerius van Marche, priester, leerling van den Heiligen Franciscus. 1236. *Dubbel*.

Hij ontving het ordekleed uit de handen van den heiligen aartsvader en legde zich toe op de navolging zijner deugden, voornamelijk op zijnen geest van armoede.

14. Gelukzalige Petrus de Treja, priester van de orde der Minderbroeders. 1304. *Dubbel*.

Op den dag der Zuivering van Maria

---

1) In het algemeen kapittel van Narbonne, gehouden in 1260, heeft de H. Bonaventura in de orde ingesteld: de feesten der groote Kerkleeraren, de H. Augustinus, H. Hieronymus, H. Ambrosius, H. Gregorius en H. Bernardus.

werd hij begunstigd met eene verschijning van de allerheiligste maagd Maria, die het goddelijk kind Jesus in zijne armen nederlegde. Door zijne bijzondere godsvrucht tot den heiligen aartsengel Michaël verkreeg hij vele merkwaardige voorregten.

Verovering van het ligchaam van den H. Bonaventura, seraphijnsche leeraar, kardinaal en bisschop van Albanië.

15. Gedachtenis der Heiligen wier overblijfsels in de kerken der drie orden van den heiligen vader Franciscus bewaard worden. Dubbel.

16. Gelukzalige Petrus van Senen, van denderden regel. 1289. Dubbel. Volleaflaat.

Hij beoefende de nederige bediening van koopman in kammen; het verborgen leven en het gebed maakte zijn grootste geluk uit. Hij was een groot minnaar van de stilzwijgendheid, en sprak nimmer als de liefdadigheid hem er niet toe noodzaakte; hij bekende dat hij veertien jaren lang bezig was geweest met zijne tong te bedwingen. Dewijl hij zich uithoofde van zijn ambacht niet aan zware boetedoeningen kon overgeven, nam hij in den geest van versterving aan, de vermoeijenissen en het verdriet van elken dag.

18. Gelukzalige Salvator ab Horta, leekbroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten, 1567. Dubbel

Hij verkreeg in zeer korten tijd en in een heldhaftigen graad al de deugden van eenen volmaakten kloosterling: hij vastte voortdurend, droeg een ruw haren kleed, en geesselde zich zoo vreeselijk elken nacht, dat zijn ligchaam hetwelk ten huidigen dage nog is bewaard gebleven, er de diepe lidteekenen van draagt. Hoe koud het ook was, liep hij altoos barrevoets zonder schoeisels. Het is onbegrijpelijk welk een groot getal wonderen hij gedurende zijn leven verrigt heeft; schrijvers die daaromtrent nasporingen hebben gedaan, onder anderen Doza in zijne kronijk, verzekeren dat hun getal een millioen overtreft. Hij genas eens door het teeken des H. Kruises, twee duizend zieken die in het klooster verzameld waren. Men roept hem aan tegen de koorts.

19. Plechtigheid van den roemrijken aartsvader den H. Joseph, bruidegom der allerheiligste maagd Maria, beschermer en bijzonderen patroon der Seraphijnsche Orde. Dubbel 1e klasse. Volle afaat ¹⁾). Het feest van den H. Joseph, hetwelk de geheele Kerk is verplicht geworden te vieren in 1621, was reeds gevestigd in onze orde, sedert het jaar 1399. De Minderbroeders-Observanten, en bijzonder de H. Bernardi-

---

1) Martyrologium der Seraphijnsche Orde. bladz. 430.

nus van Senen, en de gelukzalige Bernardinus van Feltri, bragten er veel toe bij om de godsvrucht tot dezen heiligen en roemvollen aartsvader in het westen te verspreiden. De godvruchtige gewoonte om 7 Onze vaders en 7 Weesgegroeten te bidden, ter eere van de 7 droefheden en 7 blijdschappen van den H. Joseph, werd door den heiligen zelf geopenbaard aan twee Franciskaner kloosterlingen, welke hij uit eene schipbreuk had gered. De H. Theresia verzekert, dat er niets is wat men niet door zijne voorspraak kan verkrijgen. Zij zoude aan een ieder die godsvrucht in het hart hebben willen prenten, waarvan zij door eigen ondervinding al de voordeelen kende. Zij ried ze vooral aan, aan die zielen welke gaarne voortgang wenschte te maken in het inwendige leven, en aan haar die gebrek hadden aan een geestelijken leidsman. De Franciskaner kloosterlingen die aangesteld zijn ter bewaking van het heilige land, bedienen en onderhouden de kapel der werkplaats van den H. Joseph. Goedgunstig gehoor gevende aan de dringende beden tot hem gericht door de vaders van het Vatikaansch Concielie (1869-70) heeft Z. H. Pius IX bij decreet van den 8^{en} December 1870, den H. Voedstervader van Jesus tot algemeen patroon der geheele katholieke Kerk ver-

heven, en tevens bepaald, dat zijn feest door de geheele Kerk zal gevierd worden onder den ritus van dubbel 1e klasse. — Moge deze daad van Jesus Stedehouder een nieuwe spoorslag zijn, om de godsvrucht tot dien magtigen beschermheilige, gestadig te doen aangroeijen, en voor de Kerk een voorbode van blijder dagen.

20. Gelukzalige Joannes van Parma, zevende algemeene minister der orde van den H. Franciscus, en een der voornaamste steunpilaren van de reguliere Observantie, 1289. Meer dubbel.

Door zijne wijsheid en deugd, werd hij geroepen om de orde te besturen. Men geloofde in hem den seraphijnschen aartsvader te zien herleven. Hij ging te voet door al de provinciën, om de kloostertucht te bevestigen, beheerde de orde gedurende een tijdverloop van drie jaren, en legde eindelijk zijne betrekking neder ten voordeele van den H. Bonaventura. Hij begaf zich in de eenzaamheid om daar geheel in de beschouwing der hemelsche zaken te leven. Men bewonderde in hem eene oprechte nederigheid, eene volkomene voorzichtigheid, eene goedheid en zachtmoedigheid waardoor hij aller harten won. Nimmer heeft hij een ijdel woord gesproken: hij naderde tot het H. Altaar met eene zoo

grootte zuiverheid, dat hij verdiende door een Engel te worden bijgestaan, toen op zekeren dag de misdienaar het vergeten had.

21. *Heilige Benedictus, abt. Dubbel.* — Onze H. Vader Franciscus had eene bijzondere genegenheid voor de orde van den heiligen en beroemden Benedictus, die hem het gezegende heiligdom van de H. Maria der Engelen schonk. De grootte godsvrucht die hij voor den H. Benedictus had, spoorde hem aan, de grot van Subiaco te bezoeken, welke geheiligd is door de boetplegingen van dezen beroemden aartsvader van het kloosterleven.

22. *Heilige Benevenuto, bisschop van Osimo, van de orde der Minderbroeders. 1276. Meer dubbel. Volle afaat.*

Deze Heilige, bisschop geworden zijnde, vereenigde den ijver en de waakzaamheid des herders, met de armoede en de versterving van den kloosterling.

24. *Gedachtenis van den H. Gabriël, aartsengel. Meer dubbel.*

Dit feest hetwelk eerst in onze orde was ingesteld, is later in de geheele Kerk gevierd geworden.

25. *De Boodschap van de gelukzalige maagd Maria en de Menschwording van het goddelijk Woord. Dubbel 2e klasse. (Met octaaf bij de zusters Annonciaten.)*

Volle aflat ten behoeve der geloovige zielen. — Algemeene absolutie.

Het is ter eere van dit geheim, dat de H. Bonaventura in onze orde de gewoonte invoerde van het bidden van den Angelus, die naderhand uitgestrekt is tot de geheele H. Kerk. De Franciscanen-Observanten, die belast zijn met de bewaking der heilige plaatsen in Palestina, bedienen en onderhouden het heiligdom van Maria Boodschap, waar vroeger het huisje der heilige Maagd stond, alwaar het goddelijk woord is vleesch geworden.

26. Gelukzalige Rizzerius à Mucia, priester, leerling van den heiligen Franciscus. 1236. Dubbel.

Hij studeerde op de hoogeschool van Bologna toen de H. Franciscus in die stad het Evangelie kwam verkondigen. Door zijne predikatiën getroffen, vroeg hij het heilig ordekleed, en werkte daarna met veel vrucht aan het heil der zielen. Men roept hem bijzonder aan tegen de koorts.

27. Gelukzalige Peregrinus van Faleroni, leekebroeder, leerling van den heiligen Franciscus. 1240. Dubbel.

Hij studeerde met de meeste onderscheiding op de hoogeschool te Bologna, toen hij tegelijkertijd met den gelukzaligen Rizzerius in de orde werd opgenomen. Door den heiligen Franciscus gewaarschuwd

om den weg der ootmoedigheid te bewandelen, legde hij er zich met ijver op toe, en niettegenstaande zijne geleerdheid stemde hij er in toe zijn leven door te brengen in den nederigen staat van leekebroeder. Hij overwoog onophoudelijk het lijden van onzen Heer Jesus Christus. Wanneer hij uit die zoete overwegingen met zijnen lijdenden Jesus kwam, viel hem geene vermoeyenis, of geene minachting te zwaar, hetgeen echter niet belette dat hij zich voor eenen grooten zondaar aanzag. Men roept hem aan tegen de tandpijn.

28. Gelukzalige Marcus de monte Gallo, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders—Observanten, leerling van den H. Jacobus de Marchia. 1497. Dubbel.

Nadat hij uitmuntende studiën had gedaan te Perugia en te Bologna, werd hij doctor in de geneeskunde. Om zich naar de wenschen zijner familie te schikken trad hij daarna in het huwelijk en beoefende eenigen tijd de geneeskunde. Met goedvinden van zijne vrouw, die in de kloosterorde der H. Clara trad, deelde hij na den dood zijner ouders al zijne goederen uit aan de armen, en omhelsde den regel van den H. Franciscus. De H. Maagd beval hem tot driemaal toe zich toe te leggen op het Apostelambt, hetgeen hij gedurende veertig jaren deed, de steden van

Italië doorkruisende en het hart zijner toehoorders ontvlammende door het heilig vuur der goddelijke liefde.

29. Gelukzalige Paula, Gambarara, Costa, weduwe, van den derden regel. 1505. Dubbel. – Volle afaat.

Zij leefde te midden der wereld, zonder zich ooit te laten verblinden door den ijdel en schijn, welken de wereld najaagt. Zij omhelsde den derden regel, en stelde zich onder de bestiering van eenen heiligen kloosterling der Observanten, den gelukzaligen Angelus à Clavasio en wijdde haar leven aan de werken van liefde en barmhartigheid. Zij verdroeg met een onoverwinnelijk geduld de bespottung welke zij om haar heilig leven moest verduren, zelfs van den kant harer eigene dienstmaagden, en werd in al hare beproevingen ondersteund door de gedachten aan het lijden haars Verlossers.

30. Gelukzalige Angela van Foligno, weduwe en boetelinge, van den derden regel. 1309. Meer dubbel. – Volle afaat.

Deze gelukzalige is een nieuw voorbeeld van de barmhartigheid des Heeren jegens boetvaardige zielen. Geheel verblind door de ijdele aanlokselen, de genoegens en feesten der wereld, ging zij een rijk huwelijk aan, doch haar leven, wel verre van christelijk te zijn in dezen nieuwen

staat, was slechts eene aaneenschakeling van de zondigste wanorden, en gelijk de eene afgrond den anderen met zich medesleept, stapelde zij nog de heiligschennis bij al de andere fouten die zij bedreef, want door eene valsche schaamte belet om hare zonden te belijden, durfde zij tot de heilige tafel naderen, met eene dubbel misdadige ziel. Door de voorspraak van den H. Franciscus verkreeg zij de genade van eene oprechte biecht te kunnen spreken en haar leven geheel te beteren. Zij trad toen in den derden regel, en omhelsde met dezelfde vurigheid, waarmede zij vroeger de vermaken najoeg, de gestrengheden der boetvaardigheid. Voortdurend overwoog zij het lijden van Jesus Christus, waarvan de gedachtenis den levendigsten indruk op haar hart maakte. Toen zij op zekeren dag aan onzen Heer vroeg, wat zij toch wel konde doen hetgeen hem het aangenaamste was, verscheen de goddelijke Zaligmaker haar, gehecht aan het kruis, en verzocht haar zijne wonden te aanschouwen. God beloonde de grootheid en edelmoedigheid van haar berouw en van hare liefde, door hemelsche verschijningen en andere bijzondere gunsten, die wij in haar leven vinden opgeteekend, hetwelk is geschreven door haren biechtvader, broeder Arnolde van de orde der Minderbroeders.

31. Gelukzalige Bernardus van Corléon
leekebroeder, van de orde der Capucijnen,
1667. Half dubbel. – Volle afaat.

Tot aan zijn vijf-en-twintigste jaar leidde hij een zondig leven; hij was zedeloos, leeglooper, twistzoeker, haatdrager, moordenaar en bezat geene godsdienst. Door de menschelijke gerechtigheid vervolgd, werd hij door Gods genade getroffen, en dacht er ernstig over na, zich buiten het bereik van Gods gerechtigheid te stellen. Kloosterling geworden zijnde gaf hij zich geheel aan de boetvaardigheid over, en maakte van het lijden onzes Heeren de voortdurende oefening zijner overwegingen en zijner gedachten.

Vrijdag na Passiezondag. Onze Lieve Vrouw der zeven Smarten, Meer dubbel. (2e klasse bij de Annonciaten).

De Stabat mater dolorosa, wordt algemeen toegekend aan eenen Franciscaner kloosterling, die in Italie leefde tegen het einde der dertiende eeuw, den gelukzaligen Jacopone van de adellijke familie der Benedetti's: in de Roomsche liturgie is er niets schooner noch treffender, dan deze treurzang aan de Moeder der smarten.

Op al de dagen der goede week algemeene absolutie.

Witte Donderdag, Dubbel 1e klasse.

Wij bevelen den kinderen van den

H. Franciscus aan, de godvruchtige oefening te houden in den nacht tusschen Witten Donderdag en Goeden Vrijdag, welke bestaat in, één uur te overwegen den doodstrijd van Jesus in den hof van Olijven. Men zal zich opwekken tot medelijden met de smarten des Zaligmakers, en Hem smeecken om genade voor de arme zondaars.

Goede Vrijdag. Dubbel 1e klasse.

Ter gedachtenis aan de godsvrucht van den H. Franciscus, tot het bitter lijden des Zaligmakers, heeft onze moeder de H. Kerk, de paters Franciscanen aangesteld ter bewaking der heilige plaatsen, van Palestina. Die kloosterlingen zijn belast met het onderhoud en de bediening der kerk van het heilig graf. Het heilig graf, de kapel der kruiziging, de kapel van Onze Lieve Vrouw der zeven smarten, waar Maria stond aan den voet des kruizes: de kapel der verschijning, waar Jesus verscheen aan zijne heilige Moeder na zijne verrijzenis: het altaar van de geeselpaal (men bewaart nog een gedeelte van die kolom), het altaar der kruisvinding: de gezalfde steen op welken het heilig ligchaam des Verlossers rustte en gebalsemd werd, vóór dat men het in het graf nederlegde; — op den Calvarieberg, doch buiten de kerk: de kapel welke op-

gericht is op de plaats waar de H. Maagd zich bevond gedurende de kruizing van haren goddelijken Zoon — op den lijdensweg: de kerk der geesseling, hersteld en verfraaid in 1858; — op den Olijfberg: den hof van Gethsémani, de grot van den doodstrijd van Jesus, op eenen steenworp afstands van den hof van Olijven, waar het bloedzweet vloeide en de aarde doordrong. — Al onze broeders en zusters van den derden regel moeten zich gedurende die dagen in den geest verplaatsen op deze Godgewijde plaatsen, en zich met de gebeden en het waken der kloosterlingen hunner orde vereenigen. Zij zullen niet verzuimen den goddelijken Zaligmaaker in den geest te volgen op den smadelijken weg naar Calvarië; zij zullen zich van dit geheim van smart en liefde geheel doordringen, en de overheerlijke vruchten van dezen boom des levens proeven.

Alle dagen der goede week en op Paaschdag generale absolutie. Op den eersten Paaschdag, volle aflat ten behoeve der geloovige zielen.

AFLATEN VAN DE STATIES VAN ROME.

Op eerste Paaschdag volle aflat, gedurende het octaaf van het Paaschfeest dertig jaren en dertig quadragenen.

APRIL.

2. *Heilige Franciscus de Paulo, stichter van de orde der Minimén, Dubbel.*

3. Benedictus à Philadelpho, genaamd de moor, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1689. Dubbel 2e klasse.

Hij droeg het grofste kleet dat hij maar kon vinden en had nooit schoeisels aan, zelfs niet te midden van den winter. Hij nam gedurende zeven-en-twintig jaren de bediening van kok waar bij de broeders der herstelde Observantie. Op zekeren dag dat hij langer dan naar gewoonte verslonden was geweest in het gebed, bereidden de Engelen in zijne plaats het middagmaal der kloostergemeente.

4. *Heilige Isidorus, bisschop, kerkleeraar. Volle aflat.*

5. *Heilige Vincentius Ferrerius, beroemde missionaris der Predikheeren orde. Dubbel.*

Terwijl deze waarlijk buitengewone man het woord Gods verkondigde te Alexandrië (Manuale de'frat. Minor. pag. 212), hield hij op zekeren dag te midden zijner predikatiën op, en kondigde zijnen toehoorders aan, dat er zich onder hen een jeugdige kloosterling der Franciscaner orde bevond, die geheel Italië met zijnen naam zou vervullen, en wiens woorden en voorbeelden

groot
zoud
hij,
en n
altar
was
narc
deze
van
uitg
stor
zij
pre
had
Co
H.
he

de

be
bi
or
li
v
z
h
s
?

groote vruchten onder het christenvolk zouden te weeg brengen; hij is jong, zeide hij, en ik ben reeds gevorderd in jaren en nogtans zal hij vóór mij op de heilige altaren geplaatst worden. Deze jongeling was niemand anders dan de heilige Bernardinus van Senen. Tien jaren later is deze voorspelling bewaarheid; de naam van Bernardinus werd door alle monden uitgesproken, op het geluid zijner stem stonden de volken als één man op, gelijk zij het gedaan hadden voor den beroemden predikheer. De heilige Vincentius Ferrerius had tweemaal een onderhoud met de heilige Coleta, hervormster van de orde der H. Clara, het eene te Besançon 1410, en het andere te Poligny 1417.

6. Gelukz. Joanna de Signa, maagd van den derden regel, 1348. Dubbel. Volle afaat.

Van hare kindschheid af werd Joanna belast met het vee te hoeden. Zij zocht bij voorkeur de afgelegenste plaatsen op, om zich met de beschouwing der goddelijke zaken bezig te kunnen houden, en vereenigde de andere herders ten einde ze van God te kunnen spreken. Dikwijls bewaarde zij hunne kudden van den bliksem: zoo groot was haar invloed bij God. Zij verborg zich in een grot, waarin zij gedurende veertig jaren leefde, enkel en alleen bezig met hemelsche zaken.

6. Gelukzalige Bentivoglio de Bonis, priester van de orde der Minderbroeders. 1322. Dubbel.

Hij ontving het heilig ordekleed uit de handen van onzen heiligen Vader Franciscus en oefende het Apostelambt uit, overal de bewonderenswaardigste vruchten uitwerkende in de zielen zijner toehoorders. De luister zijner deugden werd nog verhoogd door zijne menigvuldige wonderen. Toen hij op zekeren dag bezig was met preken, zag men eene ster boven zijn hoofd verschijnen, die den man Gods geheel met een hemelsch licht omstraalde.

7. Op dezen dag moet door de Minderbroeders-Observanten gevierd worden het feest van de zalige Antonia van Florence. Zie 29 Februarij.

8. Gelukzalige Julianus à St. Augustino, leekbroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten, 1606. Dubbel.

Hij was de zoon van een Fransch ridder uit Toulouse, die toen in Spanje woonde. Op zijn zeventiende jaar werd hij als novice bij de Minderbroeders opgenomen, maar God liet toe, zonder twijfel om hem te beproeven, dat men hem er uitzette. Later nam men hem op nieuw aan, maar als leekbroeder; zijne vasten en boetplegingen waren ijzingwekkend, hij droeg zes-en-twintig jaren lang een ijzeren ketting

die twintig pond woog, ging ongeschoeid welk weder het ook was, en gebruikte geen ander voedsel dan brood en water met bittere kruiden gemengd. Hij bracht een gedeelte van den nacht door met zich zelve te geeselen, en het andere gedeelte besteedde hij aan het gebed, knielende op distelen en doornen.

11. Heilige Leo de groote, paus en kerkleeraar. Dubbel.

12. Gelukzalige Angelus à Clavasio, apostolisch missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten. Dubbel.

Uit een der aanzienlijkste en adellijkste familiën van Piemont gesproten, scheen Angelus reeds van zijn prilste jeugd door de genade des hemels begunstigd. Zijne moeder kon hem in het midden van den nacht beschouwen voor een kruisbeeld neergeknield en overvloedige tranen stortende bij het herdenken van 's Heeren lijden. Hij vereenigde eene groote begaafdheid met een nog grooteren ijver voor het heil der zielen, en genoot het vertrouwen der vorsten en pausen van zijn tijd.

14. Heilige Lidwina van Holland, maagd. 1443. Dubbel.

Op den leeftijd van twaalf jaren zeide zij de wereld een eeuwig vaarwel door de belofte van zuiverheid. Van dat oogën-

blik af begon haar lang en smartelijk lijden. Geheel het overige haars levens bleef zij aan het ziekbed vastgekleusterd door verschillende op elkander volgende ziekten aangetast, en ten prooi aan de hevigste smarten. Gedurende een onafgebroken lijden van dertig jaren genoot zij geen uur gezondheid en sloop in deze geheele tijdruimte geene drie nachten: doch door de overweging van Jesus lijden ondersteund, droeg zij blijmoedig het kruis dat haar in het hemelsch Jerusalem moest brengen. Men roept haar aan tegen de koorts.

16. *Gedachtenis van den H. Raphaël aartsengel. Dubbel 2e klasse.*

Het is op dezen dag dat onze seraphijnsche vader de H. Franciscus met zijne twaalf eerste medebroeders zijne professie deed, in de handen van Paus Innocentius III. Volle aflat voor de geprofesten der drie orden, die vandaag hunne professie hernieuwen, hetzij in het algemeen of in het bijzonder. Het feest van den H. Raphaël is ingesteld bij de Minderbroeders-Observanten, ten gevolge van een decreet van het algemeen kapittel, gehouden te Mantua in 1541, en is later door de geheele Kerk gevierd geworden.

Gelukzalige Benedictus Josephus Labre, geboren te Amettes in het diocees van Arras, gestorven te Rome den 10. April. 1783;

en gelukkig verklaard door Pius IX den 20ste Mei 1860.

De vernederingen maakten het geluk uit van dezen ijverigen discipel van den H. Vader Franciscus; hij verlangde door de geheele wereld als een uitzinnige gehouden te worden. Op zekeren dag, terwijl hij op de pleinen van Rome liep, werd hij door eenige losbollen uitgescholden en met steenen achterna geworpen; eene liefderijke ziel die de verdediging van den arme van Jesus Christus wilde op zich nemen, werd hierin door den dienaar Gods belet die tot haar zeide: „laat ze maar begaan, indien gij wist wie ik was, zoudt gij u bij hen voegen en mij nog meer aandoen dan zij”. Om deze kostbare deugd der ootmoedigheid nog beter te kunnen beoefenen, leefde hij steeds al bedelende, en verkoos voor zijn erfdeel de vrijwillige armoede met hare verachting. Hij was lid van de aartsbroederschap van het koordje van den heiligen Franciscus.

18. Gelukzalige Andreas van Hibernonië, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1602. Dubbel.

Hij had geen ander boek dan het kruis, daarin leerde hij de verhevene wetenschap der heiligen. Hij was zeer ijverig om aflaten te verdienen ten behoeve der geloovige zielen in het vagevuur. Hij muntte uit in de vereeniging van het werkzame met het

beschouwende leven. Zonder ooit de tegenwoordigheid Gods uit het oog te verliezen werkte en bad hij zonder ophouden.

19. Gelukzalige Conradus ab Asculo, priester van de orde der Minderbroeders. 1289. Dubbel.

Reeds van zijne wieg af schitterde in hem eene buitengewone heiligheid: hij onderscheidde zich door zijne godgeleerde kennis, en door zijnen ijver voor het heil der zielen. Hij werd naar Afrika gezonden, doortrok gansch Lybië, en bekeerde er duizende ongeloofigen; bij zijne terugreis ging hij naar Parijs en onderwees daar de godgeleerdheid. Hij had een bijzonder groote godsvrucht voor de geloovige zielen in het vagevuur, en hield niet op voor haar zijne gebeden en verstervingen aan God op te dragen. Maandags vastte hij ter eere der heilige Engelen; woensdags en vrijdags ter gedachtenis aan het lijden van onzen Heer Jesus Christus; zaturdags ter eere van Onze Lieve Vrouw; dingsdags en donderdags voor de verlossing der geloovige zielen in het vagevuur.

21. *H. Anselmus, bisschop, belijder en kerkleeraar, Dubbel.*

23. Gelukzalige Egidius of Gilles van Assisië, derde medegezel van den heiligen Franciscus. 1262. Dubbel. Volle aflat.

De H. Broeder Gilles leefde meer als

een engel dan als een mensch. Zijne lievelingsdeugd was de ootmoedigheid; van daar dat hij zijn vermaak vond in de nederigste werken, en des te inniger vreugde smaakte, naarmate hij meer veracht en bespot werd. Hij beijverde zich door zijne vurige vermaningen de zondaars uit het slijk hunner zonden te doen opstaan, en allen verachting der wereld, en liefde tot Jesus in te boezemen. Hoewel hij ongeleerd was, ademen zijne menigvuldige spreuken de diepste kennis der hemelsche zaken. De roem zijner heiligheid bragt zelfs vorstelijke personen in bewondering, die hij dan ook dikwerf met wijzen raad bijstond. Ook paus Gregorius IX gebruikte hem tot raadsman in de gewigtigste aangelegenheden der Kerk. Tot welken graad van heiligheid hij eindelijk gestegen was, blijkt hieruit, dat de H. Bonaventura God bedankte hem gekend te hebben, en van den heilige zeide: dat hij bijzondere gunsten had ontvangen, ten behoeve van diegenen, die hem met vertrouwen de belangen hunner ziel kwamen aanbevelen.

24. Heilige Fidelis à Sigmaringa, martelaar van de orde der Capucynen. Meer dubbel. Volle aflat.

Door zijne oversten naar het kanton van Grizenwald gezonden, bekeerde hij een groot aantal hervormden, die in den schoot

der H. Kerk terugkeerden, en ontving den palm des marteldoods.

25. *Heilige Marcus, evangelist, Dubbel* 2e klasse. Van daag en op de drie kruisdagen, *aflaat der staties van Rome*: dertig jaren en dertig quadragenen.

27. Gelukzalige Jacobus de Bitecto, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1485. Dubbel.

Doordrongen van den geest des geloofs, waren alle zichtbare dingen hem een middel om zich tot God te verheffen; als hij de spijzen bereidde voor de kloosterlingen, herinnerde hem dit vergankelijk vuur aan het eeuwig helsche vuur. Hij beweende onophoudelijk zijne zonden, en zijn hart werd verbrijzeld van droefheid bij de gedachten alleen aan het lijden van onzen Heer Jesus Christus.

28. Gelukzalige Lucius of Luchesius, eerste lid van den 3^{en} regel. 1232. Meer dubbel.

Nadat hij het heilig ordekleed uit de handen van den heiligen vader Franciscus had ontvangen, besteedde hij het overige zijns levens in werken van boetvaardigheid en barmhartigheid. Hij bezocht de armen en de zieken, en bedelde voor hen, wanneer zijne eigene hulpmiddelen niet voldoende waren om in al hunne behoeften te voorzien.

Op denzelfden dag viert men te Lucca en op eenige andere plaatsen den feestdag

Heilig Land belast met het onderhoud en den dienst van het altaar der kruisvinding in de onderaardsche kapel, waar men die kostbare reliquiën vond: zij zijn de bevorderaars en de verspreiders geweest van de oefening van den H. Kruisweg. Deze devotie welke zoo regtmatig dierbaar is aan de kinderen van den H. Vader Franciscus, zal steeds eene onuitputtelijke bron van genade blijven voor allen die ze in beoefening brengen.

4. *Heilige Monica, moeder van den Heiligen Augustinus Dubbel.*

5. *Heilige Pius V, paus, van de orde der Predikheeren. Dubbel.*

6. *Marteling van den Heiligen Joannes Evangelist, te Rome vóór de latijnsche poort. Meer dubbel.*

8. *Verschijsning van den H. Michaël, aartsengel, op den berg Gargan. Meer dubbel.*

9. *Heilige Gregorius van Nazianze, bisschop en kerkleeraar. Dubbel.*

10. *Heilige Antonius, aartsbisschop van Florence, van de orde der Predikheeren. Dubbel.*

13. *Heilige Petrus Regalatus, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1458. Dubbel. 2e klasse. Volle aflat.*

Op zijn tiende jaar smeekte hij reeds om de gunst, het heilig ordekleed van den H. Vader Franciscus te mogen aantrekken, hetgeen men hem echter eerst drie jaren later toestond. Hij verscheen in

beschouwende leven. Zonder ooit de tegenwoordigheid Gods uit het oog te verliezen werkte en bad hij zonder ophouden.

19. Gelukzalige Conradus ab Asculo, priester van de orde der Minderbroeders. 1289. Dubbel.

Reeds van zijne wieg af schitterde in hem eene buitengewone heiligheid: hij onderscheidde zich door zijne godgeleerde kennis, en door zijnen ijver voor het heil der zielen. Hij werd naar Afrika gezonden, doortrok gansch Lybië, en bekeerde er duizende ongeloofigen; bij zijne terugreis ging hij naar Parijs en onderwees daar de godgeleerdheid. Hij had een bijzonder groote godsvrucht voor de geloovige zielen in het vagevuur, en hield niet op voor haar zijne gebeden en verstervingen aan God op te dragen. Maandags vastte hij ter eere der heilige Engelen; woensdags en vrijdag ter gedachtenis aan het lijden van onzen Heer Jesus Christus; zaturdags ter eere van Onze Lieve Vrouw; dingsdags en donderdags voor de verlossing der geloovige zielen in het vagevuur.

21. *H. Anselmus, bisschop, belijder en kerkleeraar, Dubbel.*

23. Gelukzalige Egidius of Gilles van Assisië, derde medegezel van den heiligen Franciscus. 1262. Dubbel. Volle aflat.

De H. Broeder Gilles leefde meer als

een engel dan als een mensch. Zijne lievelingsdeugd was de ootmoedigheid; van daar dat hij zijn vermaak vond in de nederigste werken, en des te inniger vreugde smaakte, naarmate hij meer veracht en bespot werd. Hij beijverde zich door zijne vurige vermaningen de zondaars uit het slijk hunner zonden te doen opstaan, en allen verachting der wereld, en liefde tot Jesus in te boezemen. Hoewel hij ongeleerd was, ademen zijne menigvuldige spreuken de diepste kennis der hemelsche zaken. De roem zijner heiligheid bragt zelfs vorstelijke personen in bewondering, die hij dan ook dikwerf met wijzen raad bijstond. Ook paus Gregorius IX gebruikte hem tot raadsman in de gewigtigste aangelegenheden der Kerk. Tot welken graad van heiligheid hij eindelijk gestegen was, blijkt hieruit, dat de H. Bonaventura God bedankte hem gekend te hebben, en van den heilige zeide: dat hij bijzondere gunsten had ontvangen, ten behoeve van diegenen, die hem met vertrouwen de belangen hunner ziel kwamen aanbevelen.

24. Heilige Fidelis à Sigmaringa, martelaar van de orde der Capucynen. Meer dubbel. Volle aflaat.

Door zijne oversten naar het kanton van Grizenwald gezonden, bekeerde hij een groot aantal hervormden, die in den schoot

der H. Kerk terugkeerden, en ontving den palm des marteldoods.

25. *Heilige Marcus, evangelist, Dubbel* 2e klasse. Van daag en op de drie kruisdagen, *aflaat der staties van Rome*: dertig jaren en dertig quadragenen.

27. Gelukzalige Jacobus de Bitecto, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1485. Dubbel.

Doordrongen van den geest des geloofs, waren alle zichtbare dingen hem een middel om zich tot God te verheffen; als hij de spijzen bereidde voor de kloosterlingen, herinnerde hem dit vergankelijk vuur aan het eeuwig helsche vuur. Hij beweende onophoudelijk zijne zonden, en zijn hart werd verbrijzeld van droefheid bij de gedachten alleen aan het lijden van onzen Heer Jesus Christus.

28. Gelukzalige Lucius of Luchesius, eerste lid van den 3^{en} regel. 1232. Meer dubbel.

Nadat hij het heilig ordekleet uit de handen van den heiligen vader Franciscus had ontvangen, besteedde hij het overige zijns levens in werken van boetvaardigheid en barmhartigheid. Hij bezocht de armen en de zieken, en bedelde voor hen, wanneer zijne eigene hulpmiddelen niet voldoende waren om in al hunne behoeften te voorzien.

Op denzelfden dag viert men te Lucca en op eenige andere plaatsen den feestdag

Heilig Land belast met het onderhoud en den dienst van het altaar der kruisvinding in de onderaardsche kapel, waar men die kostbare reliquiën vond: zij zijn de bevorderaars en de verspreiders geweest van de oefening van den H. Kruisweg. Deze devotie welke zoo regtmatig dierbaar is aan de kinderen van den H. Vader Franciscus, zal steeds eene onuitputtelijke bron van genade blijven voor allen die ze in beoefening brengen.

4. *Heilige Monica, moeder van den Heiligen Augustinus Dubbel.*

5. *Heilige Pius V, paus, van de orde der Predikheeren. Dubbel.*

6. *Marteling van den Heiligen Joannes Evangelist, te Rome vóór de latijnsche poort. Meer dubbel.*

8. *Verschijsning van den H. Michaël, aartsengel, op den berg Gargan. Meer dubbel.*

9. *Heilige Gregorius van Nazianze, bisschop en kerkleeraar. Dubbel.*

10. *Heilige Antonius, aartsbisschop van Florence, van de orde der Predikheeren. Dubbel.*

13. *Heilige Petrus Regalatus, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1458. Dubbel. 2e klasse. Volle afaat.*

Op zijn tiende jaar smeekte hij reeds om de gunst, het heilig ordekleed van den H. Vader Franciscus te mogen aantrekken, hetgeen men hem echter eerst drie jaren later toestond. Hij verscheen in

het midden zijner broeders als een glinsterende en vurige lamp. Nimmer droeg hij het heilig Misoffer op zonder een stroom van tranen te storten.

14. Gelukzalige Franciscus à Fabriano, priester van de orde der Minderbroeders. Dubbel.

Op het graf van den H. Vader Franciscus herkreeg hij zijne gezondheid in den ouderdom van 10 jaar. Broeder Angelus, twaalfde medgezel van den heiligen Aartsvader, voorspelde, dat dit kind eenmaal Minderbroeder zoude worden. Hij werd een beroemd prediker, en verkondigde het woord Gods met de meeste vrucht. Op zekeren dag toen hij bij het eindigen der H. Mis voor de overledenen, zeide: „dat zij rusten in vrede”, hoorde men verscheidene stemmen hem met blijdschap antwoorden. „Amen”.

15. Gelukzalige Benevenuto à Recineto, leekebroeder van de orde der Minderbroeders. 1289. Dubbel.

Dewijl hij naar niets anders haakte dan de nederigste bediening in het klooster te mogen vervullen, gevoelde hij zich zeer gelukkig, dat men hem met de zorg over de keuken belast had. Eens dat hij geheel in het gebed was verslonden geweest, vergat hij het middagmaal voor de kloostergemeente te bereiden, en de broeders

van de H. Zita, dienstmaagd, maagd. 1278. Dubbel.

Zij bereikte een verheven graad van volmaaktheid door hare getrouwheid en volmaakte naauwgezetheid in de vervulling van alle hare beroepspligten. Zij was gedurende 48 jaren dienstbaar, en nimmer heeft men haar kunnen beschuldigen van een enkel onvertogen woord of van de geringste tegenspraak. Zij achtte zich gelukkig in haren staat, dewijl zij er een middel in vond, om een nederig en verborgen leven te kunnen lijden, en tevens omdat die staat van dienstbaarheid haar meer gelijkvormig maakte aan het goddelijk Voorbeeld der gelukzaligen, die op aarde is gekomen *om te dienen en niet om gediend te worden.*

20. *Heilige Petrus van Verona, martelaar van de orde der predikheeren. Dubbel.*

30. *Heilige Catharina van Senen, maagd, van den derden regel van den heiligen vader Dominicus. Dubbel.*

Op het algeen kapittel van de Minderbroeders-Observanten, gehouden te Toledo in 1658, werd vastgesteld dat ter gedachtenis aan de vereeniging der twee orden, men aan den H. Stoel vergunning zoude verzoeken, het feest van de H. Catharina van Senen, onder denzelfden ritus te mogen vieren, gelijk de paters Dominicanen dat van onze moeder de H. Clara houden.

IIIe. Zondag na Paschen, feest der bescherming van den roemvollen aartsvader den H. Joseph, bruidegom der allerheiligste Maagd Maria, bijzonderen beschermer en patroon van de Serapijnsche orde. Dubbel 2e klasse. Volle afaat.

V. Zondag na Paschen, kerkwijding der aartsvaderlijke basiliek van onzen heiligen vader Franciscus te Assisië. Meer dubbel.

Feest der Hemelvaart onzes Heeren Jesus Christus. Dubbel, 1e klasse, met octaaf. Volle afaat voor de geloovige zielen in het vagevuur – generale absolutie – volle afaat voor de staties van Rome.

De kinderen van den H. Vader Franciscus, die ook de kinderen van Maria zijn, zullen zich elken dag der maand Mei beijveren, hunne eerbewijzing te betuigen aan hunne liefderijkste en verhevene beschermster:

MEI.

1. *Heilige Philippus en Jacobus, apostelen. Dubbel 2e klasse.*

2. *Heilige Athanasius, bisschop en kerkleeraar. Dubbel.*

3. *Heilige Kruisvinding. Dubbel 2e klasse. De Franciscanen-Observanten zijn in het*

begaven zich naar de eetzaal, toen hij zich zijne vergetelheid herinnerde: hij liep naar de keuken, doch een Engel had reeds overal in voorzien. Verscheidene keeren is het kindje Jesus in zijne armen komen rusten. Het is voornamelijk met de eenvoudigen en nederigen van harte, dat de Heer zich gaarne onderhoudt.

17. Heilige Paschalis-Baylon, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1592. Dubbel 2e klasse. Volle aflat.

Reeds in zijne vroege jeugd bespeurde men in hem de duidelijkste voortekenen van de heiligheid tot welke hij later opklom. Als knaap hoedde hij de kudde: in dezen staat vond hij een onbeschrijfelijk genoegen, wjl hij hem beschouwde als een zeer geschikt middel om de nederigheid en de onschuld te bewaren. Tierde deze schoone bloem reeds zoo welig in de wereld, in eene dorre en onvruchtbare aarde, eenmaal in het heiligdom des Heeren geplant verspreidde zij alom de liefelijkste geur van deugden. Hij had eene teedere devotie tot H. Maagd onbevlekt ontvangen: van zijne kindsche jaren af had hij zich onder hare bescherming gesteld, en liet geen dag voorbijgaan zonder haar zijne kindelijke hulde te brengen. Maar bovenal muntte hij uit door zijne vurige liefde voor het Allerheiligste Sacrament. De gedachte aan

de overmaat van liefde, welke onze Goddelijke Verlosser in dit aanbiddeijk geheim den mensch bewijst, bracht hem menigmaal in verrukking. In zijne laatste levensjaren scheen hij bijna niet meer te leven dan in de tegenwoordigheid van zijnen in het H. Tabernakel verborgen God. Zelfs leest men van hem dat, toen hij in de lijk-kist lag, hij tot tweemalen zijne oogen opende en sloot bij de opheffing der H. Hostie. Te recht mag men hem een van de grootste heiligen noemen, die de ongeschocide Minderbroeders-Observanten uit Spanje aan de Kerk hebben geschonken.

18. Heilige Felix à Cantalicio, leekbroeder van de orde der Capucijnen. 1597. Meer dubbel.

Hij is vooral bewonderenswaardig geweest door zijne nederigheid en zijnen eenvoud, en bezat in eene hooge mate de verhevene wijsheid des Evangelies, welke de wereld met den naam van dwaasheid bestempelt.

19. Heilige Ivo, pastoor in Bretagne, van den derden regel. 1303. Meer dubbel. Volle aflat.

Men bewonderde in hem een uiterst boetvaardig leven. Hij heeft den bijnaam van vader der armen verkregen, door zijnen ijver om ze te verdedigen tegen de onrechtvaardigheid.

20. Heilige Bernardinus van Senen, apostel van Italië, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1444. Dubbel 2e klasse. Volle afaat.

Deze heilige, een der schitterendste lichten van de seraphijnsche orde, was van zijne prilste jeugd af een wonder van godsvrucht en onschuld: vooral legde hij zich met eene bijzondere zorg toe op de engelachtige deugd van zuiverheid, vrucht zijner teedere godsvrucht tot de Koningin der maagden. Zijne gevoelens waren zoo gekend, en zijne deugd zoo geëerbiedigd, dat bij zijn verschijnen elk lichtzinnig gesprek eindigde. „Laten wij stilzwijgen, zeide men, daar is Bernardinus”. Op zijn 22e jaar trad hij in de seraphijnsche orde, en wijdde zich geheel toe aan de bediening van het apostelambt. Gedurende veertig jaren doorkruiste hij al de steden van Italië, en op zijn woord verdwenen de onderlinge verdeeldheden, de onrechtvaardig verkregen goederen werden teruggegeven, en duizende zondaars keerden tot het pad der deugd weder. De kerken konden den grooten toevloed zijner hoorders niet bevatten; gewoonlijk predikte hij in de velden of op de opene pleinen der stad; men heeft 25 duizend tot 30 duizend hoorders om zijn predikstoel geschaard gezien. Hij had zulk eene groote godsvrucht tot Maria, dat hij nimmer

moede werd hare grootheden te verkondigen: aan de voorspraak dezer teedere moeder had hij de bijzonderste gunsten zijns levens te danken. In een zijner predikatiën verklaarde hij, dat hij geboren en gedoopt was op het feest der geboorte van Maria; op dienzelfden dag had hij het kloosterkleed aangenomen, zijne professie gedaan, zijne eerste H. Mis opgedragen, en zijne eerste predikatie gehouden. De Antiphone „onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht” is uit een zijner preken getrokken. Toen hij op zekeren dag te Aquila op het bijzonder voorrecht der onbevleete ontvangenis van Maria predikte, zag men eene blinkende ster boven zijn hoofd schitteren, als om voor de waarheid zijner woorden te getuigen. Op eenen anderen dag, terwijl hij over de grootheden van den H. Joseph sprak, zag men ditzelfde verschijnsel zich herhalen op het oogenblik dat hij verklaarde, dat die heilige Aartsvader met ligchaam en ziel ten Hemel was opgenomen.

Dit godvruchtig gevoelen is gedeeld door Gerson, Suarez, den H. Hilarius en den H. Hieronymus.

22. Gelukzalige Humiliana Cerchi, weduwe, van den derden regel. 1246. Dubbel. Volle afaat.

Zij moest in het begin wel veel verduren.

van den kant van haren echtgenoot, maar door haar geduld, door hare zachtmoedigheid, en vooral door hare gebeden, verkreeg zij bij God zijne bekeering; weduwe geworden zijnde, gaf zij zich zonder voorbehoud aan de werken van liefdadigheid en barmhartigheid over. God stond toe dat zij beproefd werd door de aanvallen des duivels, en bespot zelfs door hare bloedverwanten, om haar boetvaardig en verstorven leven.

23. Gelukzalige Crispijn van Viterbo, leekebroeder van de orde der Capucijnen. 1750. Dubbel. Volle afaat.

Hij was een getrouw navolger der deugden van den Heiligen Felix van Cantalice, welken hij zich ten voorbeeld had genomen.

24. Onze Lieve Vrouw, hulp der Christenen. Meer dubbel.

25 Vervoering van het ligchaam van onzen heiligen vader Franciscus. 1230. Meer dubbel. Volle afaat.

Het is op den 25^{en} Mei 1230, dat het ligchaam van den heiligen Aartsvader werd overgebracht uit de kerk van den H. Gregorius, waar het sedert zijnen dood berustte, in de nieuwe kerk, die broeder Elias had laten bouwen.

26. *Heilige Philippus Neri*, stichter van de Congregatie der Italiaansche Oratorianen. Dubbel.

27. *Heilige Maria Magdalena de Pazzis*, maagd, van de orde der ongeschoeide Carmelitessen. Dubbel.

28. Heilige Ferdinand, koning van Castilie, van den derden regel. 1252. Dubbel. Volle aflat.

Hij droeg voortdurend een haren kleed, bracht dikwijls den geheelen nacht door in het gebed, onderwees de soldaten, en trachtte hun de vreeze des Heeren en den afschuw van de zonden in te boezemen. Hij liet altijd eene beeldtenis der H. Maagd aan het hoofd zijn legers dragen.

29. Gelukzalige Herculán, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1451. Enkel.

Hij mediteerde dikwijls op het H. Lijden onzes Heeren Jesus Christus; als hij uit zijne goddelijke zamenspraken met den lijdenden Jesus kwam, was hem geene vermoeijenis te zwaar: duizend levens had hij willen geven voor zijne gekruiste liefde, en zich geheel ten beste gevende voor het zielenheil zijns evennaasten, deed hij wonderen van ijver en christelijke liefde. Met veel vrucht strooide hij het zaad des evangelies door geheel Italië; op eenen goeden vrijdag terwijl hij te Aquila op het groote geheim van dien dag preekte, deed hij dit in zulke doordringende en ontvlamde bevoordingen, dat men gedurende zijn gan-

sche toespraak niets hoorde dan weenen en snikken. – Men roept hem aan tegen de pest.

30. Gelukzalige Joannes de Prado, apostolisch missionaris, martelaar te Marokko, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1631. Meer dubbel – Volle afluat.

Paus Urbanus VIII die zijne geleerdheid en zijnen ijver kende, zond hem naar Marocco. Hij begon met de christenen, die daar gevangen gehouden waren, te bezoeken, en werd voor hen een engel der vertroosting. De koning van Marokko liet hem in den kerker werpen en beval dat men hem levend zou verbranden, doch dewijl de vlammen hem spaarden, is hij gesteenigd geworden.

31. Gelukzalige Gerardus à villa Magna, van den derden regel. 1242. Dubbel – Volle afluat.

Eerst was hij dienstdoende broeder geweest in de orde der ridders van Malta. Het heilig ordekleed uit de handen van den heiligen vader Franciscus ontvangen hebbende, ging hij dicht bij Florence in eene kluis wonen, om het overige zijns levens aan het gebed en de boetvaardigheid toe te wijden.

Heilig Pinksterfeest. Dubbel. 1e klasse. Generale absolutie.

Afluat der Staties van Rome. Zaterdag vóór Pinksteren tien jaren en tien quadra-

genen. *Elken dag van het octaaf tot Zaturdag ingesloten, dertig jaren en dertig quadragenen.*

Heilige Drievuldigheid. Dubbel 2e klasse. Generale absolutie.

Feest van het Hoogwaardig Altaarsacrament. Dubbel 1e klasse met octaaf. Volle aflat, ten behoeve der geloovige zielen in het vagevuur. Generale absolutie.

Men weet hoe groot de eerbied, het ontzag en de liefde van O.H.V. Franciscus waren voor het aanbiddelijk Sacrament des Altaars; dáár ging hij dat hemelsch vuur putten, waardoor zijn hart werd verslonden. Pater Cherubinus van Spoleto, een der voornaamste geleerden der Minderbroeders Observanten, stelde tegen het einde der vijftiende eeuw eene broederschap in ter eere van het Heilig Sacrament, waarvan de leden zich verbinden, om de laatste Heilige Teerspijze te vergezellen met een fakkel in de hand. Dit broederschap werd opgericht in de kathedraal te Foligno, en vandaar, zooals Wadding zegt, strekte het zich uit over de geheele H. Kerk. Hij voerde ook het gebruik in om de processie met het Allerheiligste te houden op den eersten of derden Zondag der maand: hetgeen nog op verscheidene plaatsen in gebruik is gebleven (Manuale de fratri Minori pag. 246).

Vrijdag na het octvaf van het Heilig Sacrament. Feest van het Heilig Hart van Jesus. Dubbel 2e klasse.

De gelukzalige Margaretha Maria à la Coque, kloosterzuster bij de orde der Visitatie van onze Lieve Vrouw, werd uitverkoren om in deze laatste tijden de godsvrucht tot het Heilig Hart van Jesus te verlevendigen. Om haar in de uitvoering dezer hemelsche zending te geleiden, wilde God haar een beschermer geven, en deze bijzondere patroon was het slachtoffer van het H. Hart van Jesus, onze Heilige Vader Franciscus. God maakte aan zijne dienseresse bekend, dat deze groote Heilige op eene bijzondere wijze vereenigd was met zijn goddelijk hart, en dat hij alles vermocht om er vele genaden van te kunnen bekomen.

De godsvrucht tot het H. Hart van Jesus is altoos op eene bijzondere wijze dierbaar geweest aan de kinderen van den H. Vader Franciscus, en het is om die godsvrucht in hen te onderhouden en te vermeerderen, dat de zeer eerw. pater Raphaël algemeen minister der Minderbroeders-Observanten, van den H. Stoel heeft verkregen, dat het feest van het H. Hart van Jesus voortaan in de orde zou gevierd worden onder den dubbelen ritus tweede klasse. Wij wenschen dat de broeders en zusters van den derden regel het voorbeeld volgen van de aan

onzen Heer toegewijde zielen, die de maand Junij toewijden aan de devotie tot zijn heilig Hart: „Onze Heer bewaart groote schatten van genade, zeide de gelukzalige Margaretha Maria, voor hen die deze godsvrucht opvolgen en ze trachten uit te breiden”. O wat is het zoet te sterven nadat men eene standvastige godsvrucht heeft gehad tot het goddelijk hart van Hem die ons moet oordeelen,

JUNIJ.

1. Gelukzalige Jacobus à Strepà, aartsbisschop van Leopol, van de orde der Minderbroeders. 1411. Dubbel.

Uit een oud en aanzienlijk geslacht van Polen gesproten, trad hij al de voorregten der fortuin met de voeten, om de armoede van Jesus Christus te omhelzen. Hij was een volmaakt kloosterling, een ijverige missionaris, een liefdevolle en werkzame herder.

2. Gelukzalige Baptista Varani, maagd, van de orde der H. Clara. 1527. Dubbel. Volle afaat.

In hare jeugd wederstond zij aan de roepstem van God die haar tot het kloos-

terleven riep, om zich aan de schepselen en de ijdelheden der wereld vast te hechten. Nogtans werd Gods genade meester in hare ziel; zij trad in de orde van de H. Clara, en om ze voor hare getrouwheid te beloonen, stond onze Heer Jesus Christus haar drie gunsten toe. Hij gaf haar eene groote verachting voor de wereld, eene diepe nederigheid en een vurig verlangen naar het lijden. Zij werd door God aan vreeselijke beproevingen onderworpen: de grievendste wroegingen verteedden haar dag en nacht, zij was door bekoringen aangevallen en omringd door de diepste duisternissen des Geestes, deze staat duurde verscheidene jaren, zij bezigde geen ander gebed dan: „Heer kom mij te hulp, Heer haast U om mij te helpen"! Van deze bekoringen gelukkig bevrijd, bracht zij twee maanden in den geest door op den Calvariëberg, en gedurende drie maanden ondervond zij al de hevigheid eener seraphijnsche liefde. Zij schreef uit gehoorzaamheid eene zeer merkwaardige verhandeling over de inwendige smarten van onzen Heeren Jesus Christus.

3. Gelukzalige Andreas ab Hispello, priester, leerling van den Heiligen Franciscus. 1254. Dubbel.

Hij ontving het heilig ordekleed uit de handen van den Heiligen Vader Franciscus,

en was één van de 72 leerlingen, die deze groote Heilige zich had verkozen. Hij predikte in Spanje, en verrichtte er een groot aantal wonderen. Te Assisiën teruggekeerd, gaf hij zich aan de hemelsche beschouwingen over, en onderscheidde zich door zijne strikte naauwgezetheid. Men verhaalt, dat hij op zekeren dag, door een bezoek van het heilig Kind Jesus vereerd wordende, geen oogenblik zich bedacht om het te verlaten, en op het eerste gelui der vespers zich naar het koor te begeven; in zijne cel teruggekeerd vond hij er het goddelijk Kind Jesus weder, dat hem prees om zijne gehoorzaamheid: men verhaalt hetzelfde geval van vele Heiligen van onze orde.

5. Gelukzalige Pacificus à Ceredano, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1482. Dubbel.

Hij heeft zich beroemd gemaakt door zijne ervaring in het bestuur der zielen en door zijnen ijver om de zondaars tot God te brengen.

6. *Heilige Norbertus, aartsbisschop van Maagdenburg, stichter van de orde van Premonstreit. Dubbel.*

7. Zalige Stephanus, Raymundus, van de 1° orde, en gezellen, martelaren. 1242. Meer dubbel.

Toen het Diocees van Toulouse door de ketterij der Albigenzen was besmet, zond

Paus Gregorius IX eenige uitgelezen mannen uit de orde der Predikheeren en der Minderbroeders, als geloofsonderzoekers. Later werden hun nog eenige anderen toegevoegd, zoodat hun gezamenlijk getal elf beliep. — De minderbroeders waren Stephanus de Narbonne en Raymundus de Carbonerus. Door hunnen ijver in het vervullen der hun toevertrouwde zending, haalden zij zich den haat der Albigenzen op den hals, die dan ook besloten hen uit den weg te ruimen. Zekere Raymundus ab Alfaro, een bedorven mensch, die in naam van den graaf van Toulouse zekere gemeente nabij deze stad bestuurde, noodigde de geloofsonderzoekers en hunne gezellen in 's graven woning. Naauwelijks binnengekomen, werden zij door eene bende gewapende huurlingen overvallen en vreeselijk gemarteld. In weerwil van de martelingen, welke zij moesten verduren, kwam geen enkele klagt over hunne lippen, ontsnapte geen enkele zucht hunnen boezem, maar stervende hieven zij den lofzang „Te Deum” aan, aldus Gode hun innigen dank betuigende voor het uitstekend voorregt, voor zijnen naam hun leven ten beste te mogen geven. Z. H. Pius IX plaatste hen in het jaar 1866 onder het getal der zaligen.

11. *Heilige Barnabas, apostel. Meer dubbel.*

12. Gelukzalige Guido van Cortona, priester, leerling van den H. Franciscus. 1250. Meer dubbel. Volle afaat.

Volgens de onderrichtingen die hij van den H. Franciscus had ontvangen, legde hij zich op de armoede en de versterving toe. Hij onderhield zevenmaal 's jaars de veertigdaagsche vaste. Door den heiligen aartsvader benoemd als prediker en biechtvader, kweet hij zich van deze beide bedieningen met groote vrucht voor het heil der zielen. Hij was een der 72 leerlingen, die zich onze H. Vader had uitgekozen.

13. Heilige Antonius van Padua, apostel en wonderdoener, van de orde der Minderbroeders. 1231. Dubbel 2e klasse met octaaf. Volle afaat.

De roemvolle dood van de eerste martelaren der seraphijnsche orde was de gelegenheid, waarvan God zich bediende om den jeugdigen Ferdinandus van Bouillon tot zich te trekken. Hij verliet de Reguliere Kanunniken van het H. Kruis, en bekleedde zich met het habijt der Minderbroeders, hopen de den palm des marteldoods in die orde te zullen vinden; doch dewijl God er anders over scheen te beschikken, dacht Antonius er slechts aan om een verborgen en nederig leven te leiden. Hij verlangde vurig voor het oog der menschen zijne bijzondere begaafdheden te be-

dekken, en vroeg als eene groote gunst in een klooster te mogen opgenomen worden, om daar den kok en den tuinman behulpzaam te zijn. Hij vond zijn grootste vermaak in het verborgen leven, geheel aan het gebed en de eenzaamheid toegewijd. Eene toevallige omstandigheid leerde aan de orde den schat kennen, welken zij in haren boezem hield verborgen. Op last zijner overheden, onderwees hij zijne broeders in de godgeleerdheid te Bologna, Toulouse, Montpellier, en Padua. Hij gaf zich geheel aan het Apostelambt over, en evangeliseerde een groot aantal steden in Frankrijk en in Italië: de kerken waren niet groot genoeg om de toehoorders te bevatten, die zich met duizenden om zijnen predikstoel schaarden. Het was op de openbare plaatsen, in de velden, op de helling der heuvelen, aan den oever der rivieren, dat de volkeren kwamen toegestroomd, om den apostel der Franciscanen te aanschouwen en zijn woord aan hetwelk God eene ongeloofelijke kracht gaf, te aanhooren. Zijne zending werd nog bevestigd door de schitterendste wonderen. Niet te vreden met in het hart der geloovigen het geloof te verlevendigen, bestreed de H. Antonius voortdurend de ketterij, en wel met zooveel vrucht, dat men hem *den geessel der ongeloovigen* noemde. Hij was Guardiaan van

de kloosters te Limoges, Puy en van Brioude: hij stierf in 36 jarigen leeftijd, hebbende in korten tijd eene lange baan afgelegd. De H. Bonaventura verzekert, dat er geene genade is, welke wij niet door zijne voorspraak kunnen verkrijgen. Men roept hem aan als patroon van verlorene zaken, zijne tong die zooveel glorie aan God bezorgde, is tegen het bederf des grafs bewaard gebleven.

14. *Heilige Basilius, bisschop en kerkleeraar. Dubbel.*

16. Gelukzalige Jolenta, weduwe, van de orde der H. Clara. 1298. Dubbel.

Zij was de nicht van de H. Elisabeth van Hongarijën en in het huwelijk verbonden met Boleslaus V, hertog van Polen, bijgenaamd de godvruchtige. Met weinig te vreden en vijandin van alle pracht, leefde Jolenta slechts voor hare kinderen en voor de armen. Weduwe geworden, vertrok zij met hare zuster, de gelukzalige Cunegondis, in het klooster der H. Clara te Sandek.

19. Gelukzalige Michelina van Pesaro, weduwe, van den derden regel. 1356. Dubbel. Volle afaat.

Hare ouders gaven haar ten huwelijk aan eenen rijken man uit het adellijk geslacht van Maletesta gesproten. Op haar 20ste jaar weduwe gebleven, ging zij in

den derden regel, en wijdde haar leven toe aan alle werken van barmhartigheid, niet-tegenstaande de bespottingen en mishandelingen die zij van den kant harer bloedverwanten moest verduren, die zelfs zóó ver gingen dat zij haar met de haren door den modder sleepten. Christus verscheen haar, om haar te vertroosten, en zeide: „Michelina ik ben uwe schuldenaar voor al de werken van barmhartigheid die gij bewijst aan de ongelukkigen, welke mijne plaats bekleeden, gij zult er in den hemel voor beloond worden”. Michelina antwoordde „Heer ik ben eene onnutte dienstmaagd, aan U alleen alle eer en glorie, ik ben tevreden als ik maar nimmer van U gescheiden worde”.

20. Octaaf van den H. Antonius van Padua. Dubbel.

24. *Geboorte van den H. Joannes den Dooper, voorlooper van O.H. Jesus Christus. Dubbel 1e klasse met octaaf.*

De Franciscanen van het H. Land zijn belast met den dienst en het onderhoud van het heiligdom der geboorte van den H. Voorlooper des Heeren.

27. Gelukzalige Beneventus van Gubbio, leekebroeder, leerling van den Heiligen Franciscus. 1231. Meer dubbel. Volle afaat.

Hij verliet den wereldschen krijgsdienst om zich onder de vanen der leerlingen

van de H. Armoede te scharen. Men bewonderde vooral in hem zijne gehoorzaamheid en zijne liefde voor de armoede. En Jesus die den eenvoud, de nederigheid en de zuiverheid des harten zoo bijzonder lief heeft, kwam dikwijls onder de gedaante van een klein kind, in zijne armen rusten.

29. *Heilige Petrus en Paulus, apostelen. Dubbel 1e klasse, met octaaf. Generale absolutie.*

Onze H. Vader Franciscus naar Rome gegaan zijnde tegen het jaar 1216, om het graf der HH. Apostelen Petrus en Paulus te bezoeken, zonderde zich af in eene kapel van de St. Pieterskerk, en bad daar de HH. Apostelen met tranen in de oogen, hem te willen onderwijzen over de deugd van armoede, en over het apostolisch leven. De HH. Petrus en Paulus verschenen hem, omringd door een schitterend licht, en hem teederlijk omhelsd hebbende, zeiden zij tot hem: „broeder Franciscus, wij zijn gezonden door onzen Heer Jesus Christus, om u mede te deelen, dat Hij uwe gebeden en uwe verzuchtingen verhoord heeft betreffende de heilige deugd van armoede, welke Hij zelf zich gewaardigd heeft te omhelzen, met zijne heilige Moeder, en die wij, zijne apostelen naar zijn voorbeeld ook altoos beoefend hebben; deze schat is aan u en uwe kinderen

toegestaan; zij die haar getrouwelijk be-
 waard hebben, zullen het rijk der hemelen
 tot loon daarvoor ontvangen". Sedert het
 oogenblik dat onze heilige Aartsvader deze
 bijzondere gunst verkregen, en den schat
 der heilige Armoede voor altoos verwor-
 ven had door de voorspraak der heilige
 Apostelen, groeide de godsvrucht welke
 hij altoos voor hen gehad had, van dag
 tot dag aan. Hij had gehoord, dat zij hem
 waren gegeven als de bijzondere bescher-
 mers zijner orde. Na het Pinksterfeest be-
 gon hij ter hunner eere te vasten, om
 zich voor hun feest voor te bereiden. De
 Franciscanen-Observanten, voor de bewa-
 king der heilige plaatsen aangesteld in Tibe-
 rias, zijn belast met den dienst en het
 onderhoud der kerk, die opgericht is op
 de plaats waar Christus den H. Petrus den
 prins der apostelen aanstelde als hoofd
 zijner Kerk. De Minderbroeders-Observan-
 ten bezitten te Rome, in het klooster van
 den heiligen Petrus in Montorio, de plaats
 waar de H. Apostel gekruist is.

30. Gedachtenis van den H. Paulus.
 Meer dubbel.

JULIJ.

Eerste Zondag van Julij, feest van het kostbaar Bloed van onzen Heer Jesus Christus. Dubbel 2e klasse.

2. *Bezoek der H. Maagd aan hare nicht Elisabeth. Dubbel 2e klasse, Volle aflat, verleend ten behoeve der geloovige zielen in het vagevuur. — Generale absolutie.*

Deze feestdag werd door den H. Bonaventura in onze orde ingevoerd in het algemeen kapittel te Pisa: later is hij uitgebreid door de geheele H: Kerk. De Franciscanen zijn in Palestina belast met den dienst en het onderhoud van het heiligdom der Visitatie, waar het eerst de bewonderenswaardige lofzang *Magnificat* is gehoord geworden.

4. *Kerkwijding der drie orden van onzen heiligen vader Franciscus. Dubbel 1e klasse.*

5. *Gelukzalige Archangelus van Calataphimo, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders - Observanten. 1460. Dubbel.*

Hij ontving het heilig ordekleed uit de handen van den gelukzaligen Mattheus, die later Bisschop werd van Girgenti; hij legde zich in het begin toe op het verborgen leven, en werkte naderhand met de grootste vrucht in het apostolisch ministerie.

7. Gelukzalige Laurentius à Brundusio, priester van de orde der Capucynen. 1619. Dubbel.

Zijn leven was aan het predikambt gewijd. Hij bragt een groot getal ketteren in den schoot der H. Kerk terug, en bekeerde duizende zondaars.

8. Heilige Elisabeth van Portugal, weduwe, van den derden regel. 1336. Meer dubbel. - Volle aflat.

Zij betoonde een heldhaftig geduld gedurende de vervolging die de koning haar gemaal haar verwekte, doch eindelijk verkreeg zij zijne bekeering. Niet minder bewonderenswaardig was zij om hare onuitputtelijke liefdadigheid jegens de ongelukkigen. Zij bezocht de zieken in de hospitalen, bediende ze met hare eigene koninklijke handen, en verbond hunne afzichtelijkste wonden. Zij was de moeder der armen, de troosteres der bedrukten, alle ongelukkigen vonden bij haar een toevluchtsoord en eene verzachting in hun lijden.

9. Heilige Nicolaas Pieck, acht andere priesters-Missionarissen, en twee leekbroeders van de orde der Minderbroeders-Observanten, Martelaars van Gorcum in Holland. 1572. Dubbel 2e klasse. - Volle aflat.

Deze onverschrokken geloofshelden heb-

ben tijdens de Nederlandsche beroerten der 16e eeuw onzen vaderlandschen bodem met hun bloed gedrenkt ter verdediging van het H. Geloof, en bepaaldelijk ter verdediging van het leerstuk der wezenlijke tegenwoordigheid van Jesus in het hoogwaardig Sacrament en van den voorrang des Apostolischen stoels. Onbeschrijfelijk zijn de folteringen, welke zij moesten verduren, eerst te Gorcum, vervolgens te Dordrecht en Brielle; maar in weerwil van al die martelingen openden zij den mond niet, tenzij om God te loven en te bidden voor hunne vervolgers. Daar hunne standvastigheid noch door de uitgezochtste kwellingen noch door vleijerijen aan het wankelen kon gebragt worden, werden zij tot de galg verwezen. Men voerde hen twee aan twee gebonden naar hunne laatste strafplaats, welke zij onder het zingen van blijde lofliederen bereikten. Moedig bestegen zij de ladder, en terwijl de strop hunne hals omknelde, slaakte hunne schoone ziel de banden, welke haar in het aardsche leven terug hielden, om in het hemelsch Jerusalem het loon hunner standvastigheid te gaan inoogsten. Z. H. Pius IX heeft hen in 1867, bij gelegenheid van het 18e eeuwfeest van den marteldood der HH. Apostelen Petrus en Paulus, onder het getal der Heiligen ge-

plaatst. — Smeeken wij die roemrijke martelaren vurig, dat zij als vrucht voor hun vergoten bloed bij God verwerven, dat het Katholicismus in ons vaderland gestadig in bloei moge toenemen:

11. Feest van de tien Evangelische deugden der Allerbeiligste Maagd Maria, voornaamste patroondag van de koninklijke orde der Annonciaten. Meer dubbel.

14. Heilige Bonaventura, kerkleeraar, kardinaal, bisschop van Albano in Italië, en achtste generaal van de orde van den H. Franciscus. 1274. Dubbel 2e klasse met octaaf.

De seraphijnsche leeraar Bonaventura is een der grootste lichten van de Kerk, en een van de beroemdste heiligen welke de orde van den H. Franciscus heeft voortgebracht. Hij was nog slechts een kind, toen de H. Franciscus hem van eene gevaarlijke ziekte genas, en hem als het ware van den rand des grafs redde. Getroffen door eene zoo groote en onverhoopte gunst, deed zijne godvruchtige moeder de gelofte hem aan de seraphijnsche orde te zullen geven. Het kind wies op in wijsheid voor God en voor de menschen. Later omhelsde hij den regel der Minderbroeders en ging te Parijs zijne studiën voortzetten onder den beroemden Alexander de Halès.

De schoonheid van zijnen geest, en de

onschuld zijner ziel bewonderende, had zijn meester de gewoonte van hem te zeggen, dat het scheen dat broeder Bonaventura niet in Adam had gezondigd; zijn gebed was bijna onafgebroken: de gedachtenis aan het lijden des Zaligmakers deed hem tranen storten en ontylamde hem door eene hemelsche vurigheid. Zijne schriften die uit het hart van eenen seraphijn schijnen voortgesproken te zijn, ontdekken ons een heilig vuur, eene hemelsche zoetigheid, die geheel zijne ziel vervulde. Dit kwam omdat Bonaventura nog meer bad dan studeerde. De gekruiste Jesus was het groote boek, waar hij al zijne wetenschap uit putte, gelijk hij het zelf op zekeren dag mededeelde aan den engelachtigen leeraar den H. Thomas van Aquino, zijnen doorluchtigen vriend. Hij was zoozeer bevestigd in de heilige ootmoedigheid, dat hij nimmer de minste gedachte van ijdele glorie in zich toeliet, zelfs dan wanneer hij met algemeene toejuicing en bewondering van een ieder onderwees. Hij maakte er zijn genoegten uit de nederigste bedieningen in het klooster uit te oefenen. Toen hij tot bisschop en kardinaal verheven werd, vonden de twee Nuntiusen, die hem de teekenen zijner waardigheid moesten overhandigen, hem bezig met de vaten te wasschen. Hij bestuurde de orde gedurende 18 jaren

en werkte er met zooveel vrucht, om den geest van den H. Aartsvader te doen herleven, dat hij als de tweede stichter mag beschouwd worden.

15. Gelukzalige Angelina de Marciano, weduwe, stichteres van den regulieren derden regel in Italië. 1445. Dubbel. Volle aflat.

Zij was naar het heiligdom van Onze Lieve Vrouw der Engelen gegaan, om er den aflat te verdienen die toegestaan was aan den H. Franciscus. God beval haar te Foligno een klooster te stichten voor de personen van den derden regel, die bij den regel drie kloostergeloften voegden. Zij stichtte achtereenvolgens verscheidene andere kloosters, die zij onder de jurisdictie der Minderbroeders-Observanten stelde.

16. Verjaardag van de heiligverklaring van onzen heiligen vader Franciscus. — Volle aflat.

Feest van Onze Lieve Vrouw van den Carmelusberg. Meer dubbel.

Toen in 1216 de twee patriarchen, de heilige Dominicus en de H. Franciscus, elkander ontmoetten te Rome in de kerk van den H. Joannes van Lateranen, vonden zij er den heiligen Angelus, die later martelaar werd van de orde der Carmelieten. Deze laatste verklaarde openlijk, terwijl hij in de hoofdkerk predikte, dat er zich onder

zijn gehoor twee steunpilaren der H. Kerk bevonden (de H. Dominicus en de H. Franciscus).

Na het eindigen van de predikatie ging hij naar hen toe en wenschte ze geluk met de groote vruchten, die zij in de zielen zouden voortbrengen. De H. Angelus voorspelde aan onzen H. Vader Franciscus de wonderdadige indrukking der heilige vijf wonden, en deze laatste op zijne beurt voorspelde aan den eersten den marteldood. Ten gevolge van dezen vriendschapsband tusschen de twee Heiligen, vroeg de algemeene Prior der Carmelieten aan het algemeen kapittel der Observanten, vergaderd te Victoria in 1694, dat er voortaan naauwere banden mochten bestaan tusschen de twee orden. Van dien tijd af aan werd het officie van Onze Lieve Vrouw van den Carmelusberg in onze orde gevierd. Volgens Wadding verdedigde de H. Bonaventura met vuur de Eerw. Paters Carmelieten tegenover de kwaadwilligheid van eenige tegenstanders in de tegenwoordigheid van het Concilie van Lyon (Manual de fratric Minori, pag. 215.) Men weet ook hoeveel deel de H. Petrus van Alcantara heeft genomen in de hervorming der orde van den berg Carmel; met zijne raadgevingen en met zijne bescherming stond hij de heilige Theresia zoo goed ter zijde, dat hij volgens

een geschiedschrijver der orde, verdiende er de vader van genoemd te worden: nostra reformatio... illum pleno ore nominat Patrem (pater Franciscus van de H. Maria 1e deel 1e boek 43e hoofdstuk numero 4). Het is ook om deze reden dat het feest van dezen grooten Heiligen bij de paters Carmelieten gevierd wordt onder den dubbelen ritus der tweede klasse. Dit zijn de bijzondere banden, welke de bewonderenswaardige kinderen van den Carmelusberg verbinden met de nederige volgelingen van den H. Franciscus.

18. Gelukzalige Simon de Lipnica, in Polen, missionaris apostolicus, van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den heiligen Joannes à Capistrano. 1482. Dubbel.

Hij matte zijn ligchaam af door harde en onophoudelijke verstervingen, en als men hem aanried zich daarin wat te matigen, antwoordde hij „wanneer mijn ligchaam in het graf ligt zal ik het de eeuwige rust verleen, maar het zoude aan geen dienaar van God passen, een enkel oogenblik door te brengen zonder verdiensten voor den hemel te verzamelen.” Hij predikte menigmaal den zoeten naam Jesus, en voor dat hij zijne leerredenen begon, aanriep hij tot driemaal toe dien aanbiddingswaardigen naam. Men hoorde hem

dikwijls uitroepen: „het voedsel hetwelk men aan mijne ziel geeft schijnt mij laf toe als het door den zoeten naam Jesus niet gekruid is”. Na zijn geheel leven aan het heil der zielen te hebben toegewijd, stierf hij te Krakau onder de verpleging der pestzieken. Op aanvraag van de Poolsche natie, bekrachtigde Paus Clemens XII de verkiezing van den gelukzaligen Simon, als een der voornaamste beschermheiligen van Polen en het groothertogdom van Lithuanië. (Chronol. hist. leg. tom. II. p. II. p. 224.)

19. Gelukzalige Joannes de Dukla, in Polen, apostolisch Missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Joannes à Capistrano. 1484. Dubbel.

Hij werkte met veel vrucht aan de bekeering der Russen en der Armeniërs. Hij stelde zich de H. Maagd ten voorbeeld, en legde zich geheel zijn leven toe op de navolging harer deugden, bijzonderlijk harer nederigheid, harer gehoorzaamheid en harer zuiverheid.

21. Octaaf van den Seraphijnschen leeraar den H. Bonaventura. Dubbel.

22. *H. Maria Magdalena, boetelinge.*

De Franciscanen van het H. Land bedienen de kapel der heilige Maria Magdalena, alwaar onze Heer haar verschenen is na zijne verrijzenis.

24. Heilige Franciscus Solanus, wonderdoener, Apostel der West-Indiën en beschermheilige van Peru, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1610. Dubbel. 2e klasse. — Volle afaat.

Deze Heilige is een der grootste Missionarissen welke de Minderbroeders-Observanten gehad hebben. Hij begon met zijnen zielenijver te toonen in Spanje, vandaar stak hij over naar America, alwaar hij een uitgestrekt veld voor zijnen ijver vond. Hij verkondigde het Evangelie in de onafzienbare gewesten van Tucuman en Paraguay, trok door onmeetbare zandwoestijnen, drong door de dikste wouden, beklom de steilste bergtoppen en de ongenaakbaarste rotsen: niets kon hem in zijn ijver tegenhouden, niets kostte het hem als het er op aankwam zielen voor God te winnen. Zijn leven was eene aaneenschakeling van wonderen en bovennatuurlijke verschijnselen: hij genas de zieken, wekte de dooden op, en voer somtijds op zijn mantel de rivieren over. God verleende hem de gaaf der talen en voorzegging. Duizende zondaars werden door hem tot de deugd teruggebracht en een onnoemelijk getal ongeloovigen bekeerde hij tot het Christelijk geloof. Men kan met waarheid van hem zeggen, dat hij als een andere Franciscus Xaverius in die uitgestrekte landen heeft gear-

beid. Men roept hem aan tegen de aardbevingen.

25. *Heilige Jacobus de meerdere, Apostel. Dubbel 2e klasse.*

De Franciscanen Observanter zijn in Palestina belast met het onderhoud en de bediening der kapel van het huis van den H. Jacobus in de nabijheid van Nazareth.

26. *Heilige Anna, moeder der allerheiligste Maagd Maria. Meer dubbel.*

Dit feest heeft zijne instelling aan de Minderbroeders te danken. Het werd ingesteld in de orde, op het algemeen kapittel te Pisa, onder het voorzitterschap van den H. Bonaventura: later strekten men het uit tot de algemeene Apostolische Kerk. Onder de heiligdommen, die de Franciscanen van het H. Land belast zijn te onderhouden, bevindt zich de kerk van de H. Anna en den H. Joachim te Séphoris.

27. *Gelukzalige Cunegondis, koningin van Polen, maagd, van de orde der H. Clara. 1292. Dubbel. - Volle afaat.*

Zij was de dochter van Bela IV, koning van Hongarijen, en door haren vader, nicht van den H. Elizabeth. Zij werd ten huwelijk gegeven aan Boleslaus, den kuischen, koning van Polen, en leefde 40 jaren met hem in de volmaaktste onthouding. Na den dood haars gemaals, ging zij in het klooster der H. Clara te Sandek,

alwaar hare zuster de gelukzalige Yolanda haar weldra kwam volgen.

29. *Heilige Martha, maagd. Half dubbel.*

31. *Heilige Ignatius de Loyola, stichter der Societeit van Jesus. Dubbel.*

Na de stichting van zijnen kloosterregel had deze Heilige voor geestelijken leidsman zijner ziel, pater Theodorus kloosterling der Franciscanen-Observanten, die in het klooster van den H. Petrus in Montorio woonde; het is op zijn uitdrukkelijk bevel dat de Heilige de post van generaal op zich nam, die hij steeds geweigerd had niettegenstaande de aanzoeken van zijne medegezellen. ')

AUGUSTUS.

1. *Petrus banden. Meer dubbel.*

2. Plechtige inwijding van het uitmuntende en ontzagwekkende heiligdom van Onze Lieve Vrouw der Engelen of van Portiuncula, dat verklaard is te zijn de moeder en het opperhoofd der gansche seraphijnsche orde, en waarvan de Minderbroeders-Observanten het eigendom hebben. — Aflaat van Portiuncula, welken onze

1) Wadding tom. XIV. pag. 150.

H. vader Franciscus van onzen Heer **Je-
sus** Christus verkreeg door de voorspraak
van de H. Maagd Maria. Alle geloovigen
die gebiecht en gecommuniceerd hebben,
kunnen een vollen aflat verdienen van
de eerste Vespers af tot zonsondergang,
van dezen feestdag, en wel zoo dikwijls
zij eene kerk der Franciscaner orde be-
zoeken en daar eenigen tijd bidden. ¹⁾

1) Deze aflat kan door alle geloovigen worden ver-
diend in de openbare kerken van den eersten en tweeden
regel. De kerken of kapellen van den derden regel genieten
hetzelfde voorregt ten behoeve van alle geloovigen op
die plaatsen, alwaar zich geen kerk van de Minderbroe-
ders bevindt. Eenige jaren geleden rigtte men tot de
H. Congregatie der aflaten deze twee vragen:

1. Verdienen zij die op den tweeden dag der maand
Augustus de kerken van de orde van den H. Franciscus
bezoeken, ieder keer eenen vollen aflat als zij de kerk
binnentreden en daar eenigen tijd bidden?

2. Moet men de H. Communie in diezelfde kerk ont-
vangen?

De H. Congregatie heeft geantwoord op den 22
Februarij 1847.

Op de eerste vraag — Ja.

Op de tweede vraag. — Neen.

Gegeven te Rome op het Secretariaat van de H.
Congregatie der aflaten den 22 Februarij 1847.

DECRETUM.

1. An visitantes Ecclesias ordinis St. Francisci, die
2 Augusti, lucentur indulgentiam plenariam toties quo-
tius in eas ingrediuntur et parumper ibi orant?

An requiratur ut communicatio fiat in eadem Ecclesia?
S. C. sub die 22 Februarii 1847. respondit *affirmative*
ad primam partem, *Negative* ad secundam.

4. Plechtigheid van onzen heiligen Vader Dominicus, aartsvader van de orde der Predikheeren en geestelijke broeder van onzen H. Vader Franciscus. 1221. Dubbel. le klasse, met octaaf. Aflaat van de Staties van Rome.

Ter gelegenheid van het IVde Concilie van Lateranen, bevonden zich de heilige Dominicus en Franciscus te Rome, maar het schijnt niet, dat de naam van den eenen ooit den anderen ter oore was gekomen. Op een nacht dat de H. Dominicus bezig was met bidden in de kerk van den H. Petrus, zag hij de H. Maagd aan haren goddelijken Zoon, die vertoornd was tegen de wereld, twee mannen aanbieden die hem moesten bevredigen. Hij herkende zich zelve in een van deze twee, en den volgenden dag eene kerk binnentredende, zag hij onder de bedelaarspij de gedaante van den tweeden. Tot dezen armen, die niemand anders was dan de H. Franciscus van Assisiën, snelde hij heen, omhelsde hem met vurigheid, terwijl hij hem zeide: „gij zijt mijn medgezel, gij zult te zamen met mij gaan, laten wij ons bij elkander houden, en niemand zal de overhand over ons kunnen krijgen”. De H. Antonius van de orde der Predikheeren deelt mede, dat de H. Dominicus, na lang aanhouden, het grove koord kreeg met welke de H. Fran-

ciscus zich omgordde: hij deed ze om en droeg ze tot aan zijnen dood. De eensgezindheid der twee aartsvaders heeft zich voortgeplant onder hunne kinderen. In het algemeen kapittel der Minderbroeders gehouden te Toledo in 1658, werd vastgesteld, dat men aan den heiligen Stoel de vergunning zoude vragen, om het feest van den H. Dominicus met dezelfde plechtigheid te mogen vieren als dat van den H. Franciscus.

In een ander algemeen kapittel (Chronol. hist. leg. III. pr. 1) gehouden in de Ara Coeli 1688, herinnerde men zich de getrouwheid aan de oude overleveringen van eensgezindheid en christelijke liefde, en werd bevolen dat ieder keer als men van den H. Dominicus zoude spreken, men altoos moest zeggen: „Onze Vader”. Volgens een godvruchtig gebruik hebben de generaals der twee orden, zich reeds sedert onheugelijke tijden te zamen vereenigd om de feesten hunner heilige Patriarchen te vieren. Op den 4 Augustus gaat altoos de generaal der Franciscanen-Observanten naar het klooster van de Minerva, om het feest van den H. Dominicus te vieren, en op den 4 October komt de generaal der Dominicanen in het klooster Ara Coeli, om met den opvolger van den H. Franciscus, het feest van den patriarch van Assisiën

te houden. Deze twee geestelijke familiën moeten zich dus van daag vereenigen ten einde hunnen algemeenen Vader te eeren door hem aan te roepen, wiens voorspraak zoo magtig is in den Hemel.

5. *Onze Lieve Vrouw ter Sneeuw. Meer dubbel.*

6. *Feest van de gedaanteverandering van Onzen Heer Jesus Christus. Meer dubbel.*

De Franciscanen van het heilig Land bedienen op den berg Tabor het heiligdom der gedaanteverandering, en te Cana, dat, waar het eerste wonder onzes Zaligmakers gebeurde.

7. *Heilige Cajetanus, stichter van de orde der Theatijnen. Dubbel.*

10. *Heilige Laurentius, diaken en martelaar. Dubbel 2e klasse.*

12. Plechtigheid van onze moeder de H. Clara van Assisië, maagd en eerste abdis van den tweeden regel van den H. Franciscus. 1252. Dubbel 1e klasse met octaaf. Volle aflat en generale absolutie.

Door het voorbeeld van den H. Franciscus getroffen, versmaadde zij alle wereldsche verwachtingen, om zich te bekleeden met het grove kleet der boetvaardigheid en der armoede. Door eenen grooten Paus werd zij genoemd *de prinses der armen, de hertogin der ootmoedigen*. Haar leven besteedde zij aan de hemelsche beschouwing,

den arbeid en de boetvaardigheid. Nadat zij wonderen zonder tal verricht, en de stad Assisië uit de handen der Sarracenen bevrijd had, ging zij geheel door de liefde tot den verborgen God in het heilig Sacrament des Altaars verteerd, in den Hemel het eeuwige bruiloftsmaal met haren goddelijken bruidegom vieren. Het klooster van den heiligen Damianus, door de zorgen van den heiligen Franciscus hersteld en eenigen tijd bewoond door de H. Clara en hare geestelijke dochters, is thans gebruikt door de hervormde Minderbroeders-Observanten, die het bewaren als een der meest kostbare gedenkteeken van de Franciscaner familie.

13. Gelukzalige Petrus à Molléano, apostolisch Missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling en medgezel van den H. Jacobus de Marchia. 1490. Dubbel. - Volle afaat.

Deze heilige Missionaris maakte zich beroemd door zijne wetenschap en zijne verhevene deugd. Zijne predikatiën gingen gepaard met zooveel zalving en eene zoo groote kracht, dat de versteendste harten er door getroffen werden: nachten en dagen besteedde hij met biechthooren. Hij leefde in de strengste boetvaardigheid, en predikte slechts de barmhartigheid.

14. Gelukzalige Sanctes de Monte Fabrorum, leekebroeder van de orde der

Minderbroeders. 1290. Dubbel. – Volle aflat.

Hij had eene bijzondere godsvrucht voor het heilig Misoffer. Op zekeren dag dat hij, niettegenstaande zijn vurig verlangen, door zijne bezigheden verhinderd was het bij te wonen, opende zich vier muren welke hem van de kerk scheidden, en kon hij den priester aan het altaar zien, zonder nogthans van plaats te veranderen.

15. Hemelvaart der allerheiligste Maagd Maria. Dubbel 1e klasse met octaaf. – Volle aflat ten behoeve der geloovige zielen. Generale absolutie.

Onze seraphijnsche Vader die eene zoo teedere liefde voor de H. Maagd Maria koesterde, vierde dit feest met eene bijzondere godsvrucht: hij bereidde er zich toe voor, door eene lange vaste. Om in den geest van hunnen H. Patriarch te handelen, vasten de Missionarissen der Franciscanen Observanten alle Zaturdagen des jaars, en op de vóóravonden der voornaamste feesten van Maria, ter eere hunner verhevene vorstin en patrones. De laatste woorden der Engelsche groetenis: nunc et in hora mortis nostrae, zijn door de Franciscanen er bijgevoegd. (Manuale de frati Minori pag. 257.

Zondag onder het octaaf der Hemelvaart van Maria. H. Joachim, vader der allerheiligste Maagd. Meer dubbel.

Dit feest is ingesteld in onze orde op het algemeen kapittel gehouden te Laval in 1505. Later is het in de geheele Kerk gevierd geworden. Wij hebben gezegd, dat de Franciscanen van het H. Land belast zijn met de kerk te bedienen van den H. Joachim en de H. Anna te Séphoris.

16. Heilige Rochus van Montpellier, van den derden regel. 1327. Meer dubbel. Volle afaat.

Nadat hij in zijne jeugd een zuiver en onschuldig leven had geleid, ging hij in den derden regel van den H. Franciscus, werd vrijwillig arm ter liefde van Jesus Christus, en ondernam eene bedevaart in Italië. Toen hij daar aankwam, vernam hij dat de pest woedde in onderscheidene steden, hij snelde er heen om de zieken te verplegen, en bij zijne aankomst verdween de geessel der ziekte. Nadat hij een groot aantal wonderen verricht had, keerde hij naar zijn vaderland terug volgens een bevel des Hemels. Te Montpellier teruggekeerd, woonde hij er onbekend aan zijne ouders; zijn oom die gouverneur der stad was deed hem vastzetten als spion, en veroordeelde hem tot levenslange gevangenis: hij bracht daar de vijf laatste jaren zijns levens door.

Heden avond begint de voorbereidende Noveen voor het feest van den H. Ludovicus, patroon der broeders Tertiarissen.

18. *Heilige Helena, moeder van den keizer Constantijn. Dubbel.*

Het is door hare zorgen dat het heilig hout des kruises is teruggevonden. Haar ligchaam wordt bewaard te Rome in de kerk der Franciscanen—Observanten te Ara Coeli.

18. Gelukzalige Clara van Monte-Falco, maagd, van den regulieren derden regel. 1308. Dubbel. Volle aflat.

Om haar voor hare volmaakte zuiverheid te beloonen, verscheen Jesus de Heer haar in gedaante van een klein kind. Zij mediteerde aanhoudend op het lijden des Zaligmakers, en na haar dood zag men in haar hart een kruisbeeld met al de werktuigen van het lijden gegrift.

Zondag na het octaaf van Maria Hemelvaart, feest van het allerzuiverste hart der gelukzalige Maagd Maria.

Pius IX heeft eenen aflat van 300 dagen verleend *ieder keer* als men godvruchtiglijk en met een berouwvol hart dit schietgebed uitspreekt: *Zoet hart van Maria wees mijne zaligheid.*

19. Plechtigheid van den H. Ludovicus van Anjou en Sicilië, bisschop van Toulouse en Pamiers, van de orde der Minderbroeders, beschermheilige van de provincie der Franciscanen—Observanten Missionarissen in Frankrijk. 1299. Dubbel 1e klasse met octaaf. Volle aflat.

Deze heilige was een Franschman, en uit het koninklijk bloed van den H. Lodewijk gesproten. Hij was de zoon van Karel II, hertog van Anjou en koning van Napels en Sicilië, achterneef, door zijnen vader, van den heiligen koning Lodewijk, en neef door zijne moeder, van de H. Elisabeth van Hongarij. De H. Ludovicus werd op het kasteel van Brignoles in Provence geboren, hij was de vermoedelijke erfgenaam van de Napelsche kroon, maar God had hem slechts op de trappen des troons doen geboren worden, om aan de wereld het schouwspel van een nog schooner offer te vertoonen. De grove pijn van den H. Franciscus scheen hem kostbaarder dan rijks-staf en kroon; hij verzaakte dus aan de koninklijke kroon om het arme en boetvaardige leven der Minderbroeders te omhelzen. Hij ontving het ordekleed en deed zijne plechtige gelofte in de kerk der Ara Coeli. Hij was nog geen 22 jaar oud toen hij door den Paus benoemd werd als bisschop van Toulouse, en genoodzaakt deze waardigheid op zich te nemen. De jeugdige Heilige bleef altoos getrouw die strenge armoede beoefenen, welke hij omhelsd had, toen hij zich bekleedde met het habijt van den H. Vader Franciscus.

Men zag hem den korten tijd van zijn bisschops-ambt zich geheel ten beste geven

voor het welzijn zijner kudde: preken, de christelijke leering onderwijzen, de armen bijstaan, de zieken helpen, zijn uitgestrekt bisdom, onder hetwelk dat van Pamiers in dien tijd behoorde, bezoeken: dit waren zijne meest geliefkoosde bezigheden. Toen hij op zekeren dag het klooster der Franciscanen te Toulouse binnentrad, hoorde men hem uitroepen: „ach wanneer zal ik van den drukkenden last van het bisschopsambt verlost worden om eene nederige kloostercel te mogen bewonen"! Volgens verscheidene geschiedschrijvers stierf hij in den ouderdom van 23 jaren en eenige maanden. Men bewonderde in dezen jeugdigen prins eene bijzondere voorliefde voor de schoone deugd van zuiverheid, eene zoo bewonderenswaardige zedigheid, dat men dacht een engel te zien omhuld met een menschelijk ligchaam; eindelijk eene zoo groote liefde voor onzen Heer Jesus Christus, dat hij in Hem alléén zijne rust en hoogste geluk vond. Dikwijls herhaalde hij deze schoone woorden: „Jesus Christus is al mijn rijkdom, alle overvloed welke mijn God niet is, is voor mij niets anders dan gebrek". Na zijn afsterven zag een heilige kloosterling zijne schoone ziel ten hemel varen, door vele gelukzalige zielen omringd die zongen: „zoo zullen zij behandeld worden die God in onschuld en zuiverheid dienen.

20. *Heilige Bernardus, abt van Clairveaux, kerkleeraar, groote dienaar van Maria. Dubbel.*

21. *Heilige Joanna Franciscavan Chantal, weduwe, stichteres van de orde der Visitatie. Dubbel.*

24. *Heilige Bartholomeus, apostel. Dubbel 2e klasse.*

Het ligchaam van dezen H. Apostel wordt te Rome bewaard in de kerk van het St. Bartholomeus klooster, hetwelk toebehoort aan de Franciscanen-Observanten. Men heeft er een collegie opgericht voor de jeugdige kloosterlingen, die zich tot de vreemde Missiën voorbereiden.

25. Heilige Lodewijk, koning van Frankrijk, van den derden regel, bijzondere patroon van de broeders Tertiariissen. 1270. Dubbel 2e klasse. (Voor de broeders van den derden regel, dubbel van de 1e klasse met octaaf) – Volle afaat.

Even gelijk zijn doorluchtige neef de H. Ferdinandus, koning van Castilië, wilde hij den roem van koning, van krijgsman, van held van het kruis, voegen bij den onsterfelijken luister, dien de kleeding van den Aartsvader der armen geeft. Hij aanvaardde het kleed van den derden regel op denzelfden dag als de koningin Blanca, zijne moeder. Eene godvruchtige en treffende overlevering wil, dat de H.

Lodewijk in pelgrimgewaad naar Assisië is vertrokken, om er het graf te vereeren van zijnen roemvollen H. vader Franciscus. Men geloofte dat hij voor leermeester heeft gehad, broeder Pacificus, dien ouden dichter (troubadour,) met lauweren bekroond door Frederik II, die nadat hij leerling van den H. Franciscus was geworden, verkozen is als eerste provinciaal in Frankrijk.

26. *Heilige Hyacinthus, van de orde der Predikheeren. Dubbel.*

28. *Heilige Augustinus, bisschop en kerkleeraar. Dubbel.*

29. *Onthoofding van den H. Joannes den dooper. Meer dubbel.*

30. *Heilige Rosa van Lima, maagd, van den derden regel van den Heiligen Dominicus. Dubbel.*

31. *Heilige Raijmundus Nonnatus, van de orde van Onze Lieve Vrouw Verlossing der Christen slaven. Dubbel.*

—

SEPTEMBER.

1. Gelukzalige Isabella van Frankrijk, zuster van den H. Lodewijk, maagd, van de orde der H. Clara. 1269. Dubbel - Volle aflat.

Zij stichtte in 1260 onder den titel van Onze Lieve Vrouw, der ootmoedigheid, te

Longchamps bij Parijs, een klooster van Clarissen, en edelmoediglijk weigerende de koninklijke huwelijken, welke de wereld haar aanbood, ging zij zich zelve begraven in deze godvruchtige eenzaamheid, en die door den goeden geur harer deugden vervullen. Deze godvruchtige prinses, had in den regel, welken de H. Franciscus aan de H. Clara en hare dochters gaf, eenige artikelen opgemerkt, waarvan de naauwkeurige onderhouding haar toescheen boven het bereik der krachten van de kloostergemeente van Longchamps te zijn. De H. Bonaventura en eenige andere leer-aars der orde werden gelast, er eenige wijzigingen in te maken, en Paus Urbanus IV keurde den aldus verzachten regel goed, door eene Bulle gegeven te Orviëto, den 17 October 1264. Hij werd door een groot getal kloosters van den tweeden regel aangenomen. De religieusen die hen aanvaardden, werden aangewezen met den naam van Clarissen-Urbanisten.

3. Gelukzalige Joannes de Perusio, priester, en Petrus de Saxo-Ferrato, leekebroeder, martelaars, van de orde der Minderbroeders. 1231. Dubbel - Volle aflaat.

Deze twee -waardige leerlingen van den H. Franciscus werden door de Muzelmannen gemarteld te Valencia in Spanje. Alvorens den marteldood te ondergaan, wierpen zij

zich op de kniën en vroegen aan God tot prijs hunner offerande de bekeering van den koning Azot, die hen ter dood had veroordeeld. Het duurde niet lang of hun gebed werd verhoord: de koning bekeerde zich, riep de Minderbroeders bij zich, deed aan hen de nederige belijdenis zijner misdrijven, en gaf hun zelfs zijn eigen paleis om tot klooster ingericht te worden.

4. Heilige Rosa van Viterbo, maagd, van den derden regel. 1258. Dubbel 2e klasse. — Volle aflaat.

De H. Rosa was gelijk aan eene bloem die reeds bij den dageraad ontluikt. Hare eerste woorden waren de gezegende namen van Jesus en Maria; op den leeftijd van drie jaren, smeekte zij haren vader haar toe te staan, in eene kleine cel te mogen leven, om zich aan den arbeid en het gebed over te geven. Zij was nauwelijks 9 jaar oud, toen zij op bevel der H. Maagd het kleed des derden regels aanvaardde, en de straten van Viterbo doorkruiste, terwijl zij overal de boetvaardigheid predikte. Zij redetwistte openlijk tegen de Manicheesche kettters, beschaamde ze, en om de waarheid harer woorden te staven ging zij in een groot vuur staan en verbleef daar drie volle uren zonder gedeerd te worden. Om den ijver dien zij betoonde bij het verdedigen van de zaak der H. Kerk, ver-

diende zij verbannen te worden door den keizer Frederik II, die alstoen den Stedehouder van Jesus Christus vervolgte. Hare schoone ziel vlood ten hemel op den leeftijd van 12 jaren. Geloofwaardige schrijvers echter verzekeren, dat zij 18 jaar was toen zij stierf. In weinige dagen had zij eene lange loopbaan voltrokken, en als een zinnebeeld haars levens, groeiden er op haar graf de schoonste witte rozen. Na zes eeuwen wordt haar ligchaam te Viterbo nog bewaard zonder de minste besmetting. De H. Rosa was een toonbeeld van boetvaardigheid: zij vastte voortdurend, en strooide asch op al haar eten, ten einde er de smaak geheel van te verliezen; zij had geen ander bed dan de aarde, en voor oorkussen een steen. Ten allen tijde droeg zij niets anders dan eenen slechten lijfrok, en het goddelijk vuur nam bij haar de plaats in van het stoffelijk vuur, waarvan zij zich het gebruik ontzegd had, zelfs te midden van den winter.

5. Gelukzalige Gentilis de Mathelica, apostolisch missionaris, martelaar, van de orde der Minderbroeders. 1340. Dubbel.

Hij evangeliseerde Egypte en Persië. Nadat hij meer dan vijftien duizend ongelovigen bekeerd had, werd hij ter wille van het geloof door de Sarracenen vermoord.

6. Gelukzâlige Vincentius ab Aquila,

leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1504. Dubbel.

Hij beminde de afzondering en de stilzwijgendheid, en vond zijne wellusten in de vervulling der nederigste ambten van het klooster. Hij verdroeg het met vreugde, dat men hem om zijne grooten eenvoud bespote en beschimpte.

·8. Geboorte der allerheiligste Maagd Maria. Dubbel 2e klasse.

Volle aflat ten behoeve der geloovigen in het vagevuur, generale absolutie.

Aflat van de Statiën van Rome: 10 jaren en 10 quadragenen op elk der quatertempdagen van September.

Zondag onder het octaaf der geboorte van Onze Lieve Vrouw; feest van den allerheiligsten en zoeten naam van Maria. Meer dubbel.

De godsvrucht van den allerheiligsten naam Jesus verspreidende, scheidten de Heiligen onzer orde, dien nooit van den zoeten naam van Maria. De H. Antonius van Padua zeide: „de naam van Maria is honig voor mijne lippen, eene zachte harmonie voor mijn oor, en eene levendige blijdschap voor mijn hart”.

Derde Zondag van September; Onze Lieve Vrouw der zeven weeën. Meer dubbel. (bij de Annonciaten. Dubbel 2e klasse.

Onder de heiligdommen die in Palestina

door de Minderbroeders-Observanten worden bediend en onderhouden, bevindt zich de kapel van Onze Lieve Vrouw der zeven Smarten, op de plaats zelve ingericht, waar Maria stond aan den voet des kruises.

9. Gelukzalige Seraphina-Sfortia, weduwe, abdis van de orde der H. Clara. 1478. Dubbel. — Volle afaat.

Zij verdroeg met eene heldhaftige onderwerping de vervolgingen en mishandelingen, die zij van den kant haars gemaals den graaf van Sfortia had te verduren. Weduwe geworden zijnde, bekleedde zij zich op bevel der H. Maagd, met het ordekleed van de H. Clara, en leefde 18 jaren in het klooster, in de beoefening van alle deugden. Tot op den huidigen dag is haar ligchaam ongeschonden bewaard gebleven.

10. *Heilige Nicolaus van Tolentijn, van de orde van den H. Augustinus. Dubbel.*

11. Gelukzalige Bernardus van Offida, leekebroeder van de orde der Capucynen. 1694. Half Dubbel.

Hij volgde den H. Felix van Cantalicië na in zijne diepe ootmoedigheid, en was zoo volmaakt gehoorzaam, dat hij op het punt zijnde om te sterven, zijnen overste de toestemming vroeg om ten hemel te mogen gaan.

... 12. Zalige Apollinaris en zijne 39. ge...

zellen, martelaren, van de 1e en 3e orde. 1617-1632. — Meer dubbel.

Was de woede der ongeloofigen van Japan eenigzins gekoeld door den marteldood van Petrus Baptista en gezellen, in het begin der 17e eeuw ontvlamde zij met nieuwe hevigheid. In 1614 werd het doodvonnis uitgesproken tegen alle Christenen, bijzonder tegen de priesters en kloosterlingen. Deze vervolging, welke het hevigst woedde in bovengemeld tijdperk, schonk de martelkroon aan een groot aantal christenen, waarvan er echter slechts 205 door het Apostolisch gezag als martelaren zijn erkend. Onder deze bevonden zich, behalve de priesters, mannen van vorstelijken bloede, schatrijke vrouwen, teedere maagden, afgeleefde grijsaards, moedige jongelingen en dochters, zelfs kinderen en zuigelingen. Dezen werden onthoofd, genen levend verbrand, anderen gekruist, allen moesten de wreedste folteringen verduren en vernieuwden door hunne onwrikbare standvastigheid de voorbeelden der eerste christen tijden.

De Seraphijnsche familie leverde van haren kant 40 bloedgetuigen: 18 van de eerste, en 22 van de derde orde, waarvan 19 broeders en 3 zusters. — Aan het hoofd van deze moedige schare stond Apollinaris Franco, commissaris der orde. Bij-

zondere vermelding verdient zekere Lucia Fleites, van de derde orde, die hoewel 80 jaren oud, met den glimlach van vergenoegen op het gelaat, zich naar de strafplaats spoedde en te midden der vlammen niet ophield den lof van God te verkondigen en de ongeloovigen hunne trouweloosheid te verwijten. Zij werden door Z. H. Pius IX in 1867 onder het getal der Zaligen geplaatst.

13. Heilige Veronica de Julianis, maagd, van de orde der Clarissen. 1727. Dubbel.

Zij maakte zich de uitstekende gunst waardig, in haar ligchaam de indrukken der heilige wonden van onzen Heer Jesus Christus te mogen ontvangen.

14. *Kruisverheffing. Meer dubbel.*

Volgens eene godvruchtige overlevering, ontving onze H. Vader Franciscus op dezen dag de indrukken der heilige wondertekenen; men viert er drie dagen later de gedachtenis van. Deze bijzondere gunst was als het ware de vrucht zijner groote godsvrucht tot het H. lijden onzes Heeren Jesus Christus. Deze godsvrucht is voor de kinderen van den H. Franciscus als eene familie-erfenis geworden, die zij steeds getrouw bewaren. De H. Kerk heeft die godsvrucht beloond, door de bewaring van het H. Land aan de Minderbroeders-Observanten toe te vertrouwen. De kinderen

van
meer
den
nebe
met
trac
lijd
der
der
Du

he
sch
te
pi
de
te
g
v
d
i
g
t

van den H. Franciscus moeten alle gemeenzaam worden met de beoefening van den H. Kruisweg, en terwijl zij den zinnebeeldigen Calvariëberg beklimmen, zich met dezelfde gevoelens van berouw en liefde trachten te bezielen alsof zij werkelijk den lijdensweg volgden.

17. Plechtige gedachtenis van de wonderdadige indrukking der heilige vijf wonden van onzen Seraphijnsche Vader. 1224. Dubbel 2e klasse. — Volle afaat.

Indien wij het roemrijk voorrecht der heilige wondteekenen van onzen Seraphijnschen Vader niet bezitten, zoo hebben wij ten minste gelijk hij, de verhevene roeping, om meer bijzonderlijk het leven van den armen en gekruisten Jesus in ons af te schetsen; in alle plaatsen den goeden geur van onzen Heer Jesus Christus te verspreiden, dezen goddelijken Meester te dienen in vasten, in waken, in koude, in naaktheid, in het gemis aller levensgemakken, en altoos in ons ligchaam te dragen, gelijk de Apostel er ons toe aanmaant, het sterven en het kruis van Jesus Christus. *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes.*

18. Heilige Josephus à Cupertino, priester van de orde der Minderbroeders-Convntueelen. 1666. Dubbel. — Volle afaat.

Hij aanvaardde eerst het heilig ordekleed bij de Capucijnen, welke hij verliet om bij de Minderbroeders-Conventueelen over te gaan. Zijn leven was als het ware slechts eene voortdurende geestvervoering.

21. *Heilige Mattheus, Apostel en Evangelist. Dubbel 2e klasse.*

22. *Heilige Thomas à Villanova, aartsbisschop van Valencia, van de orde van den H. Augustinus. Dubbel.*

23. Vinding van het ligchaam onzer H. Moeder Clara van Assisië. 1850. Dubbel.

Het ligchaam van de H. Clara, berustende in de kerk van den heiligen Georgius, alwaar ook eenigen tijd dat van den H. Vader Franciscus had gelegen, werd plechtig vervoerd naar de nieuwe kerk die ter harer eere gebouwd was. Het werd met zorg geloten, ten gevolge der oorlogen waarvan Italië in de XIIIe eeuw het schouwspel was. Deze heilige schat, welke gedurende meer dan vijf eeuwen was verborgen gebleven, is den 30 Augustus 1850 teruggevonden.

24. Heilige Pacificus a S. Severino, priester, van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1721. Dubbel 2e klasse. Volle aflat

Van zijne prilste jeugd af, beminde en diende hij den Heer. Bij de Minderbroeders-Observanten gekomen, was hij voor

zijne medebroeders een volmaakt voorbeeld aller deugden: bovenal beminde hij de deugd van nederigheid en gehoorzaamheid. Hij bereikte een zeer hoogen graad van volmaaktheid, zonder nogtans iets buitengewoons te verrichten, en zich tevreden stellende, met naauwgezetheid al de plichten der kloostergemeente te vervullen. Een zijner bijzondere devotiën was de oefening van den H. Kruisweg. Hij vastte de vooravonden der feesten van Onze Lieve Vrouw.

25. *Maria de Mercede. Meer dubbel.*

Men kan dezen avond de voorafgaande noveen beginnen voor het feest van onzen heiligen Vader Franciscus.

26. Gelukzalige Lucia van Salerno, maagd, van den regulieren derden regel. 1400. Dubbel. — Volle aflaat.

Zij trad te Salerno in het klooster van den regulieren derden regel. De gehoorzaamheid, de nederigheid, de versterving, de stilzwijgendheid en het gebed, welke zij allen in eenen heldhaftigen graad beoefende vervulden geheel haar leven. Zij zag niemand in den persoon harer oversten dan God zelve, en om zich altoos minder dan hare medegezellinnen te beschouwen, legde zij er zich op toe, in ieder van hen de bijzondere goede eigenschappen, welke zij bezaten te bewonderen en na te volgen.

27. Heilige Elzearius van Sabran, graaf van Ariano, van den derden regel. 1323. Meer dubbel. — Volle afaat.

Deze edele telg van het roemrijk huis van Sabran zag het levenslicht te Provence (volgens eenige geschiedschrijvers te Narbonne). Onmiddelijk na zijne geboorte nam hem zijne godvruchtige moeder in hare armen en offerde hem aan God op, Hem smeekende liever haar kind, na het H. Doopsel van deze wereld te nemen, dan toe te laten dat hij de reinheid zijner ziel met eene doodzonde besmeurde. Deze wenschen der christen moeder zoo waardig, werden verhoord. Het kind wies op in wijsheid gelijk in jaren. Vooral bemerkte men in hem een teeder mededoogen met de ongelukkigigen. Vijf jaar oud zijnde deelde hij reeds met de armen zijn brood, zijne vruchten, en alles wat men hem gaf. Hij huwde de gelukzalige Delphina van Glandèves, met welke hij in eene volmaakte onthouding en in de beoefening aller deugden leefde.

28. Gelukzalige Bernardinus van Feltria, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Jacobus de Marchia. 1494. Dubbel.

Uit een oud en aanzienlijk geslacht gesproten, bestudeerde hij de rechten te Padua, toen hij de predikatiën van den

H. .
wer
wer
der
Lat
en
van
vol
rec
zij
we
on
ge
vo
ne
so
w
d
e
n
r
l
e
s
y

H. Jacobus de Marchia volgende, getroffen werd door de ijdelheid en het nietige der wereldsche zaken, en besloot in de orde der Minderbroeders-Observanten te treden. Later verscheen hij op den christen kansel en vernieuwde de werken en de wonderen van den H. Bernardinus van Senen. De volkeren bekenden nimmer een dergelijk redenaar gehoord te hebben. De heiligheid zijns levens, en het uitstekende zijner wonderen, brachten niet weinig bij tot de ongehoorde vruchten, die zijne redevoeringen te weeg brachten. Hij ging altoos barrevoets, ongeschoeid, at en sliep weinig; de nederigheid, de zedigheid, en de armoede schitterden in hem op eene bewonderenswaardige wijze. Hij verspreidde met ijver, den eeredienst der heilige namen van Jesus en Maria, in zijne predikatiën sprak hij menigmaal over de voorrechten en groote macht van den roemvollen en grooten heiligen Joseph, en stelde zelfs te Perusio, een broederschap in ter zijner eer. Nimmer sloeg hij een dag over, de Franciscaner kroon der zeven blijdschappen van de H. Maagd te bidden.

29. *Plechtige gedachtenis van den H. Michaël aartsengel, en feest van alle heilige Engelen. Dubbel 2e klasse.*

Onze H. Vader Franciscus had eene groote godsvrucht tot de heilige Engelen

om hunne bijzondere liefde voor God. Hij had menigvuldige verschijningen dier hemelsche geesten, voornamelijk in het heiligdom van Onze Lieve Vrouw der Engelen, alwaar hij het geluk had hunne hemelsche gezangen te mogen hooren. Zijne brandende ijver voor het heil der zielen, deed hem zich bijzonderlijk hechten aan den aartsengel Michaël, omdat deze belast is, de zielen voor den troon Gods te brengen. Deze devotie spoorde hem aan op den berg Gargan de door de verschijning van dezen aartsengel geheiligde grot te gaan bezoeken. Hij bereidde zich tot het vieren van zijn feest door eene volledige groote vaste.

30. *Heilige Hieronymus, priester, en Kerkleeraar.*

De Franciscanen zijn te Bethleëm belast met de zorg, om de bidplaats van den H. Hieronymus te onderhouden en te bedienen.

OCTOBER.

Eerste Zondag van October, Onze Lieve Vrouw van den Rozenkrans.

1. Gelukzalige Louise van Savoye, weduwe, van de orde der H. Clara. 1503. Dubbel. - Volle afaat.

Zij was de dochter van den gelukzaligen Amedeus, hertog van Savoye. Nadat zij in de wereld de moeder der armen was geweest, werd zij in het klooster het toonbeeld aller deugden. Zij bewoonde het klooster van Orbië, hetwelk door de H. Coleta was hervormd.

2. Feest der HH. Engelbewaarders. Dubbel.

3. Vigilie van onzen H. Vader Franciscus. Vervoering van onze moeder de H. Clara, van Assisië. 1260.

De dochters van de H. Clara verlieten het klooster van den H. Damianus, om zich in de nabijheid der kerk van den H. Georgius, te vestigen, alwaar zij het ligchaam hunner heilige moeder overbrachten. De nederige kapel te klein geworden zijnde, om den grooten vloed van bedevaartgangers te bevatten, die naar het H. graf toestroomden; besloot men tot het oprichten van een gedenkteeken, waardig zulk eenen rijken schat te bevatten. Broeder Philippus van Campello, Franciscaner kloosterling en een der treffelijkste bouwmeesters van dien tijd werd belast met het beheer der werkzaamheden. Het gebouw voltooid zijnde in 1260, had de plechtige overvoering van het ligchaam der H. Clara plaats op den derden October; de kerk werd geconsacreerd in 1265.

4. Plechtigheid van onzen Seraphijnschen Vader den H. Franciscus, diaken, aarts-vader en roemrijken stichter der drie regels. 1226. Dubbel 1e klasse met octaaf. Volle aflat. — Generale absolutie.

De H. Margaretha van Cortona in ver-voering zijnde, hoorde onzen Heer tot haar zeggen: „de schitterende troon welken gij in het koor der Seraphijnen hebt gezien, was die van Lucifer, en uw gelukzalige Vader mijn uitverkoren Franciscus, zetelt er thans vol glorie op. De groote ruimte, welke hem omringt, zal vervuld worden door de kloosterlingen zijner orde, die zijne voorbeelden hebben nagevolgd”. De Gelukzalige Helena Enzelmini, Clarisse, had het geluk onzen heiligen Vader Franciscus, op zekeren dag in zijne glorie te mogen aanschouwen; terzelfder tijd hoorde zij deze woorden: „Franciscus was magtig op de aarde, maar nu is hij veel magtiger in den hemel”.

5. Gelukzalige Joannes à Pinna, pries-ter van de orde der Minderbroeders. 1271. Dubbel.

(Gedachtenis der overledene broeders en zusters van de drie regels volle aflat).

Nadat hij in Italië in de orde was ge-treden, werd hij gezonden naar het kloos-ter van Narbonne; in dit land leefde hij gedurende 25 jaren, niet ophoudende zij-

nen apostolischen ijver uit te oefenen, en de bewondering van een ieder verwekkende, door zijne zachtmoedigheid en christelijke liefde. Vóór zijn dood verkregen zijne Italiaansche broeders van den generaal de toestemming onder hen te mogen wederkeeren.

6. Heilige Maria Francisca der vijf wonden, maagd, van den 3den regel. 1791. Dubbel. 2e klasse. — Volle afaat.

Zij werd aangenomen in den derden regel te Napels, door de ongeschoeide Minderbroeders-Observanten, en reeds op haar 16e jaar belofte van zuiverheid afgelegd hebbende, droeg zij uitwendig het kleet der orde. Het waken, het vasten, het boetekleet, en de kastijdingen maakten hare zoetste wellusten uit. Zij werd bevoorregt met de innigste vertrouwelikheden van Jesus en Maria, van den aartsengel Raphaël en van haren Engelbewaarder, en had zelfs het geluk de H. Communie te ontvangen uit de handen van den Aartsengel Raphaël, die den kelk in zijne handen hield. Z. H. Pius IX stelde haar in 1867 onder het getal der Heiligen.

8. Heilige Brigitta, prinses van Nericïë. weduwe van den derden regel. 1373. Dubbel. — Volle afaat.

Hare godsvrucht tot het lijden des Zaligmakers werd beloond door de treffendste

openbaringen, die door de H. Kerk zijn goedgekeurd. Gedurende een pelgrimstogt, welken zij ondernomen had naar Portiuncula, behaagde het den Heer op eene bovennatuurlijke wijze de twijfelingen op te lossen, die zij omtrent dezen aflat had.

10. *Heilige Franciscus de Borgia, van de Societeit van Jesus.*

Zijne moeder verkeerde in levensgevaar op het oogenblik zijner geboorte, doch werd gelukkig verlost, nadat zij zich met de koord van onzen H. Vader Franciscus had omgord; het is daarom dat het kind bij den heiligen doop den naam kreeg van Franciscus. Naarmate hij in jaren toenam, groeide zijne godsvrucht aan voor den H. Aartsvader van Assisiën. Toen hij nog in de wereld was, stuurde de generaal der Minderbroeders-Observanten Joannes de Calvi hem brieven van vereeniging met zijne orde. Hij had er aan gedacht om in de Seraphijnsche orde te treden; later ried Pater Joannes Tessedà, een Spaansch Franciscaner kloosterling, die reeds door den naauwsten vriendschapsband met den heiligen Ignatius van Loyola verbonden was, hem aan, in de Societeit van Jesus te gaan. (Wadd. XVIII.)

11. Octaaf van onzen H. Vader Franciscus. Dubbel.

12. Heilige Seraphinus de Montegranaro, .

leek
160

Z
gest
deri

1

Dor

tela

122

M

gev

Jes

het

fol

Jes

zich

vie

wa

zei

tra

va

do

de

vo

de

va

na

va

de

leekebroeder van de orde der Capucijnen. 1604. Dubbel.

Zijn leven was armoedig, nederig en gestreng, en zijne gehoorzaamheid bewonderingswaardig.

13. Heilige Daniël, Leo, Angelus, Samuël, Donulus, Hugolinus en Nicolaus, martelaren, van de orde der Minderbroeders. 1221. Dubbel der 2e klasse. Volle afaat.

Naar Ceuta in Mauritanië gezonden, en gevangen genomen voor de zaak van O. H. Jesus Christus, bleven zij onwrikbaar in het geloof te midden der schroomelijkste folteringen: het was hun een gewin voor Jesus Christus te mogen sterven. Bevorens zich tot den laatsten strijd te begeven, vielen zij voor de voeten van den eerwaarden pater Daniël, hun overste, en zeiden hem onder het storten van vreugdetranen: „Wij bedanken God, en u onze vader, ons het voorrecht van den marteldood te hebben verschaft; onze zielen zullen de uwe volgen: zegen ons, en laten wij voor Christus sterven.” Men hieuw hun de hoofden af; het was de tweede schaar van martelaren, die de Seraphijnsche orde naar den hemel opzond.

15. *Heilige Theresia, maagd, hervormster van de orde van den Carmelusberg. Dubbel.*

18. *Heilige Lucas, Evangelist. Dubbel der 2e klasse.*

19. Heilige Petrus van Alcantara, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1562. Dubbel tweede klasse. Volle aflat.

Hij werd geboren te Alcantara in Spanje. Op zijn 16e jaar aanvaardde hij het ordekleed der ongeschoeide Minderbroeders-Observanten, en leverde zich aan de verschrikkelijkste gestrengheden over. 40 jaren lang sloop hij nooit meer dan een en een half uur, en deze korte rust nam hij nog staande of geknield liggende en het hoofd rustende op een houten dwarsstuk. Een weinig brood en water was voldoende voor zijn onderhoud, en op meer georderden leeftijd, voegde hij er een weinig ter naauwernood gekookte groenten bij. Zijn geheel leven was eene strenge vaste. Gedurende 20 jaar droeg hij een boetkleed van blikken plaatjes gemaakt, waarvan de punten in zijn vleesch doordrongen. Elken dag geesselde hij zich tweemaal ten bloede. Gedurende de strengste koude liet hij de deur en het venster zijner cel open, en beschutte nimmer zijn hoofd tegen de barheid der koude, of de hitte der zonnestralen. 16 jaar achtereenvolgens werkte hij in het heilig ministerie aan de verkondiging van het woord Gods, en oogstte overal de overvloedigste vruchten van zaligheid in. Op zekeren dag werd hij ge-

dur
den
An
oog
ver
zeli
bed
leid
den
haa
mi
de
en
mi
Vo
lee
be
be
me
tru

lin
(M

P
de
va
D

J
d

durende het H. Misoffer bijgestaan door den H. Vader Franciscus en door den H. Antonius van Padua. De H. Theresia, die ooggetuige van dit feit was, en het ons verhaalt, verzekert, dat Jesus Christus zelf hem op eenen anderen keer kwam bedienen aan tafel. Hij was de geestelijke leidsman van de doorluchtige hervormster der orde van den berg Carmel en stond haar krachtig ter zijde in hare ondernemingen. Na zijn dood verscheen hij aan de Heilige, geheel blinkende van glorie en riep uit: „zalige boetvaardigheid die mij deze groote heerlijkheid verdiend heeft.” Volgens de getuigenis van zijne roemrijke leerlinge, de seraphijnsche maagd van den berg Carmel, heeft Jesus Christus plechtig beloofd: „dat hij niets zoude weigeren wat men hem vroeg, in naam van den H. Petrus van Alcantara.”

21. *Heilige Ursula en hare medegezellinnen, maagden en martelaressen. Dubbel. (Meer dubbel bij de Clarissen).*

22. Gelukzalige Ladislaus à Gielniow in Polen, apostolisch missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Joannes Capistranus. 1505. Dubbel.

Hij volgde den ijver na van den H. Joannes Capistranus en deelde met hem den apostolischen arbeid in zijn vaderland,

het koninkrijk Polen. Hij had eene zoo teedere godsvrucht tot Maria, dat al zijne gedachten, verzuchtingen en gebeden tot haar gericht waren. Hij had haar zijne algemeene beschermster gemaakt, beval haar den goeden uitslag van al zijne ondernemingen, en bracht haar hulde voor het welslagen zijner pogingen. Hij maakte er zijne studie van onder de volkeren de leer en de liefde tot Maria onbevlekt ontvangen te verspreiden. Hij beval bijzonderlijk het bidden van de kroon der zeven blijdschappen van Maria aan. Dikwijls heeft men hem op den kansel in geestverrukking gezien, nadat hij den allerheiligsten naam van Jesus had uitgesproken.

23. Heilige Joannes Capistranus, beroemde Missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Bernardinus van Senen. 1456. Dubbel 2e klasse. — Volle afaat.

De H. Joannes Capistranus, onverschrokken verdediger van de rechten der H. Kerk, de onvermoeide held in het strijdperk des Heeren, verscheen als een uitverkoren vat door God gekozen, om den naam Jesus onder de natiën te brengen. Men zag hem geheel Italië, Tyrol, Beieren, Oostenrijk, de Duitsche staten, Bohemen, Hongarije, Moravië, Silesië, Bosnië, Polen, verscheidene Fransche en Rus-

sische provinciën, te voet doorkruisen, overal de zonden onderdrukkende, de scheuringen vernietigende, en de ketterijen beschamende. Vier geestelijke opperherders gebruikten hem in zaken van het grootste belang. Hij was beurt om beurt nuntius, legaat, apostolisch missionaris en algemeene inquisiteur. Het getal ongeloofigen, scheurmakers, kettters en zondaars, welke hij tot God terugbracht, is ontelbaar. Op zekeren dag dat hij in Bohemen over het laatste oordeel predikte, bracht hij tot God eene groote menigte jongelieden terug, waarvan er zich 60 in zijne orde lieten opnemen. Later bekeerde hij er 130, en 100 onder hen aanvaardden het ordekleed van den heiligen vader Franciscus. Hij stichtte te Weenen, de hoofdstad van Oostenrijk, een klooster van zijne orde en gaf er het heilig ordekleed aan meer dan 200 jongelieden, welke door zijne predikatiën een walg van de wereld hadden gekregen. Zijne woorden werden gestaafd door de schitterendste wonderen, die hij meestal verrichtte door het aanroepen van den allerheiligsten naam Jesus. Nu eens waren het genezingen en voorzeggingen; op eenen anderen tijd bedaarde hij den storm, de wateren scheidden zich om hem eenen doortocht te openen; al de elementen schenen op zijn woord te gehoorzamen. Ook verdroghen

zich de volkeren voor de voeten van dezen grooten wonderdoener. Op zekeren dag toen hij het graf van den H. Vader Franciscus en het gezegende heiligdom van de H. Maria der Engelen bezocht had en het grondgebied van Brescia doortrok, om zich naar Duitschland te begeven, zag hij zich eensklaps omringd door meer dan twintig duizend menschen, die hem smeekten om zijnen zegen, en hun het woord des Evangelies te verkondigen. De H. Apostel sprak hun van de noodzakelijkheid der boetvaardigheid, en deed dit met zooveel kracht en zalving, dat men onder de onafzienbare schaar zijner toehoorders niets hoorde dan snikken en zuchten. De inwoners van Brescia, vernomen hebbende naar hetgeen er voorviel, wilden hem noodzaken hunne stad binnen te gaan. De geestelijkheid en de magistraat-personen gingen hem te gemoet, om hem te ontvangen en te bidden zich in hunne hoofdkerk te laten hooren. Het volk van Milaan en verschillende omliggende plaatsen, gehoord hebbende dat de H. Apostel Italië ging verlaten, stroomde naar Brescia, ten getale van honderd vijf-en-twintig duizend, verlangende hem nog eens te zien en te aanhooren. Ten gevolge van den grooten toeloop zijner hoorders kon hij noch in de kerk noch op de openbare plaatsen zich

doen verstaan, en was gedwongen in eene vlakke te spreken, voor de poort van de H. Apollonia. Een tijdgenoot, die ons bijzonderheden mededeelt van eene reis, welke de heilige in Duitschland ging ondernemen, voegt er nog bij, dat het verwonderlijk was, een man te zien van zijn leeftijd, van een zoo zwak ligchaamsgestel, van eene zoo gestrengte boetvaardigheid, die aan zooveel arbeid wederstond, en aan zooveel vermoeijenissen het hoofd bood; hij vond nauwelijks den tijd om zijne nooddrift te gebruiken, overstelpt als hij was van den grooten toevloed van menschen, die hunne toevlugt tot hem namen.

Niet alleen de mindere klassen, maar prinsen, bisschoppen, kardinalen, keizers en pausen kwamen hem raadplegen. Dank aan zijne gebeden en aan zijne levendige vermaningen tijdens het beleg van Belgrado behaalde het leger der kruisvaders de overwinning, op de vijanden van den christelijken godsdienst. Hij rechtvaardigde voor het hof van Rome de godsvrucht tot den heiligen naam Jesus, en verdedigde zijne orde en die van den derden regel, tegen de valsche aantijgingen, waarvan zij het voorwerp waren. Om zijnen diepen ootmoed, bereikte hij eene zoo groote volmaaktheid, en wrochtte hij zulke groote wonderen. Bevorens het klooster habijt

van den H. Vader Franciscus te aanvaarden, wilde hij een heldhaftige daad van nederigheid stellen in dezelfde stad Perusio, alwaar hij met de grootste betrekkingen der rechtelijke macht was bekleed geweest. Hij verscheen in de straten, zittende op eenen ezel, en op het hoofd eenen mijter dragende op welke hij de grootste zonden zijns levens had opgeteekend.

25. Gelukzalige Franciscus de Calderola, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1507. Dubbel.

Deze ijverige dienaar van God onderscheidde zich bijzonderlijk door zijne diepe nederigheid en zijnen vurigen ijver voor het heil der zielen. Hij had eene kinderlijke liefde voor Maria. Hij hield er van in zijne predikatiën voorbeelden aan te halen uit de levens der Heiligen.

26. Gelukzalige Bonaventura van Potenza, priester van de orde der Minderbroeders-Conventueelen. 1710. Half Dubbel.

Deze gelukzalige was een wonder van gehoorzaamheid, nederigheid, zachtmoedigheid en versterving.

27. Heilige Bruno, stichter van de orde der Karthuizers. Dubbel, in den romeinschen brevier den 6den dezer maand.

28. *Heilige Simon en Judas, apostelen.*
Dubbel 2e klasse.

29. Zalige Paula van Mantua, maagd, van de 2e orde. 1514. Dubbel.

Zij werd te Montaldo bij Mantua geboren, en nog zeer jong zijnde, om hare deugdzame levenswijze, door hare medeburgers de Heilige genoemd. Op 15jarigen leeftijd verliet zij het ouderlijk huis en trad in de orde van de H. Clara. Hier nam zij dag aan dag in deugd en volmaaktheid toe. Zij vond immer nieuwe middelen om haar ligchaam te kruisigen; was zij genoodzaakt het eenige rust te geven, dan was de harde grond haar rustbed, een steen haar hoofdkussen. Tot drie malen werd zij door hare medezusters tot overste gekozen. De faam harer volmaaktheid bleef niet binnen de enge kloostermuren beperkt, maar verspreidde zich heinde en verre, zoodat men van alle kanten haar kwam bezoeken, ten einde door hare wijze raadgevingen, stichtende vermaningen en vurige gebeden getroost en geholpen te worden. Zij stierf op meer dan zeventigjarigen leeftijd in geur van heiligheid en werd door Z. H. Pius IX in 1866 onder het getal der zaligen geplaatst.

30. Gelukzalige Angelus van Acri, apostolisch missionaris, van de orde der Capucijnen. 1739. Dubbel. — Volle afaat.

Hij verdroeg met grooten moed de vermoeijenissen der zwaarste missiën en stierf

rijk aan deugden en verdiensten voor den hemel.

30. Zalige Liberatus a Lauro, belijder van de 1ste orde. 1260. Dubbel.

Na zijne beloften te hebben afgelegd, begaf zich deze edele jongeling in een klooster, dat de zonen van den H. Vader Franciscus zich hadden aangeschaft, wjl het te midden van uitgestrekte boschaadjen gelegen, zeer geschikt was voor het gebed en de beschouwing. Hier leidde Liberatus een streng en heilig leven. Hij beminde de eenzaamheid en stilzwijgendheid, sprak zeer zelden, en zoo hij op de tot hem gerichte vragen moest antwoorden, meende men veeleer een engel dan een mensch te hooren. Op zijn sterfbed sprak hij met zijne broeders gestadig over de hemelsche glorie, en stierf met den glimlach der Heiligen op de lippen.

31. Gelukzalige Thomas van Florence, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Joannes Capistranus. 1447. Dubbel.

Thomas had zijne jeugd in zondige uitspattingen doorgebracht, toen hij door Gods genade getroffen, in de orde der Franciscanen trad, om daar boetvaardigheid te plegen. Zijne gehoorzaamheid was bewonderingswaardig. De H. Joannes Capistranus zijn overstè, hem geboden hebbende brân-

dende vuurkolen in zijne hand te nemen, deed hij het dadelijk zonder een oogeblik te aarzelen, en ondervond geen het minste letsel.

NOVEMBER.

1. Feest van Alle Heiligen. Dubbel 1e klasse, met octaaf, generale absolutie.

2. Aller zielen-dag.

De lofzang *dies irae* is naar men gelooft zamengesteld door een Franciscaner kloosterling, broeder Thomas van Caelano, die de vriend en leerling van den H. Franciscus was, en later de eerste geschiedschrijver van den H. Aartsvader werd. Wij herinneren de broeders en zusters van den derden regel aan de verplichting hun door den H. regel opgelegd (hoofdstuk XIV), eenmaal den Psalmboek of honderd Onze Vaders met zooveel *Heer geef hun de eeuwige rust*, te bidden. Deze gebeden kunnen vervangen worden door de getijden der overledenen.

4. Gelukzalige Helena Enzelmini van Padua, maagd, van de orde der H. Clara. 1242. Enkel.

Zij had voor geestelijken leidsman op den weg der volmaaktheid den wonder-

doener harer eeuw, den H. Antonius van Padua. Onder zulk een meester bereikte zij een zeer hoogen graad van volmaakt-
heid. Men bewonderde in haar een teedere en beminnenswaardige godsvrucht tot het lijden van onzen Heer Jesus Christus en een heldhaftig geduld gedurende een smartvol lijden van 16 jaren. Haar heilig ligchaam volmaakt ongeschonden gebleven, frisch en beweegbaar, kan men te Padua zien, alwaar het een voorwerp is der algemeene vereering. De gelukzalige Helena had eens het geluk onzen heiligen vader Franciscus in zijn glorie te mogen aanschouwen.

4. Heilige Carolus Borromaeus, kardinaal-aartsbisschop van Milaan. Dubbel.

Hij was gedurende langen tijd de kardinaal-beschermer der Seraphijnsche orde.

5. Gelukzalige Raynerus, leekebroeder van de orde der Minderbroeders. 1304. Dubbel.

Hij legde zich op het verborgen leven toe en oefende zich in de volmaaktste gehoorzaamheid. Aan zijn ligchaam is geen bederf te bespeuren.

7. Gelukzalige Bernardinus à Fossa, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Jacobus de Marchia. 1503. Dubbel.

Een jaar na den dood van den H. Bernar-

dinus van Senen, weerklonk geheel Italië van het gerucht der wonderen, die op het graf van dezen grooten dienaar Gods gebeurden. Onder zijne vereerders bevond zich een jonge student van Perugia, door God be-
 gaafd met een zuiver hart en een beschaafden geest. De wonderen des Heilige, geleidden hem tot de vergelijking van de glorie des hemels met die der aarde; hij begreep het nietige der wereldsche zaken, en zonder aarzelen verzaakte hij aan de wereld en bood zich bij den H. Jacobus de Marchia aan, om in de Seraphijnsche orde te treden. De gelukzalige Bernardinus à Fossa evangeliseerde de steden van Italië, overal de bewonderingswaardigste vruchten in de zielen voortbrengende. Hij bracht een groot gedeelte van den nacht door in de overdenking van het lijden des Zaligmakers, en had in zijne cel de oogen steeds gevestigd op een kruisbeeld, waarvoor hij overvloedige tranen stortte.

10. *Heilige Andreas Avellinus, van de orde der Regulieren Theathijner-klerken. Dubbel.*

Men kan dezen avond de voorbereidende negendaagsche oefening beginnen voor het feest van de H. Elisabeth van Hongarije, patrones der zusters van den derden regel.

11. *Heilige Martinus, bisschop van Tours. Dubbel.*

12. Heilige Didacus, leekebroeder van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1463. Dubbel. 2e klasse. — Volle aflat.

Hij putte een hemelsche kennis uit de overdenking van de liefde van Jesus voor de menschen. Hij verkreeg de gunst om aan de heidenen der Canariesche eilanden het woord Gods te mogen verkondigen. Zijne drie bijzonderste godsvrucht oefeningen hadden tot voorwerp: het lijden van onzen Heer Jesus Christus, de H. Eucharistie, en de H. Maagd Maria. Met de grootste zorg bedekte hij de gebreken van anderen, en wanneer hij iemand hoorde kwaadspreken van den evennaaste, berispte hij hem met liefde, en trachtte hem het zware zijner fout te doen begrijpen.

14. Gelukzalige Gabriël Ferretti, apostolisch missionaris, van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Jacobus de Marchia. 1456. Dubbel. — Volle aflat.

Hij deed zich opmerken door eene teedere godsvrucht tot de H. Maagd Maria, waarvan hij den lof verkondigde in zijne predikatiën; ook verdiende hij eenige keeren bevoorrecht te worden met de bezoeken dezer H. Moeder. Hij beval ten sterkste een ieder het bidden der kroon van de zeven blijdschappen van Maria aan. Terwijl hij guardiaan was, had hij aan

een Novice bevolen alle dagen vóór het middagmaal de Franciscaner kroon te bidden. Het gebeurde nu op zekeren dag terwijl men aan tafel zat, dat de gelukzalige door eene inwendige stem gewaarschuwd werd, dat de Novice zijne kroon niet gebeden had. Met zachtheid onderhield hij hem daarover, en beval hem spoedig daarmede te beginnen. Kortens tijd daarna zond hij eenen anderen kloosterling uit om te zien wat de Novice deed, doch deze kloosterling keerde niet weder: hetzelfde gebeurde met verscheidene anderen. Niet kunnende begrijpen wat hun kon tegenhouden, ging hij zelf naar de Novice en vond hem in het gezelschap van eenen Engel. De hemelsche geest was bezig met eene bewonderingswaardige kroon van rozen en leliën te vlechten, die hij hem op het hoofd zette, nadat hij aan de Koningin der Engelen zijne gewone lofzangen had opgedragen.

16. Heilige Agnes van Assisië, maagd, zuster der H. Clara en tweede kloosterling harer orde. 1253. Meer dubbel. — Volle aflat.

Deze jeugdige maagd had allerlei kwaadwillige bejegeningen te verduren, toen zij aan de ijdelheid der wereld vaarwel wilde zeggen om hare zuster in de eenzaamheid te volgen. Zij verscheen in het klooster

als een engel van onschuld en verdiende de zichtbare tegenwoordigheid van het kind Jesus te mogen genieten.

17. Gelukzalige Salomea, koningin van Gallicië, maagd, abdis van de orde der H. Clara. 1268. Dubbel. — Volle afaat.

Uit het bloed der Poolsche koningen gesproten, werd zij ten huwelijk geschonken aan Coloman, prins van Hongarije, die later koning van Gallicië was. Zij bewaarde de maagdelijke zuiverheid in den huwelijken staat, en aanvaardde het habijt der H. Clara na den dood van haren echtgenoot. Vóór haar sterven werd zij door de H. Maagd Maria en de heilige Engelen bezocht, die eene zachte muziek deden hooren.

19. Heilige Elizabeth van Hongarije, hertogin van Thuringen, van den derden regel, patrones der zusters van dien regel. 1232. Dubbel 2e klasse (voor de zusters der 3e orde. Dubbel 1e klasse). Volle afaat.

Reeds van hare wieg af zag men in Elisabeth voortteekenen dier buitengewone heiligheid, waartoe zij eenmaal zoude geraken. Zij kon naauwelijks spreken, toen zij reeds de heilige namen van Jesus en Maria begon te stamelen: op haar derde jaar betoonde zij zich vol mededoogen met de armen. De waakzaamheid over hare zintuigen, de strenge bewaking haars har-

ten
bedi
en d
Har
ken
kus
voe
„M
bie
hij
de
zie
zo
ge
ja
d
b
e
d
c
l
p

ten waren de middelen, waarvan zij zich bediende, om de reinheid harer onschuld en de vurigheid harer gebeden te behouden. Hare zoetste vreugde bestond in het bezoeken der kerk en als zij die gesloten vond, kuste zij de deur en het slot uit liefde voor Jesus Christus die aldaar troonde. „Mijn vader”, zeide zij eens tot haren biechtvader, „indien God mij beminde, zou hij niet toestaan, dat ik van hem gescheiden wierde. Hij zou mij menigmaal met ziekten en wederwaardigheden komen bezoeken”. God hoorde de klacht van zijne geliefde dienaars. Zij was nauwelijks 20 jaren oud toen zij haren echtgenoot door den dood verloor; van al hare bezittingen beroofd, werd zij uit haar paleis gejaagd; eindelijk ontrukte men haar nog hare kinderen, en werd zij genoodzaakt in haar onderhoud te voorzien met bedelen en handwerken. Te midden dezer harde beproevingen behield Elisabeth steeds in haar binnenste de kalmte en onderwerping aan Gods heiligen wil.

20. *Heilige Felix van Valois, stichter van de orde der H. Drievuldigheid. Dubbel.*

21. *Opdragt van Maria in den tempel. Meer dubbel. — Volle aflat ten behoeve der geloovige zielen. Generale Absolutie.*

24. *Heilige Joannes à Cruce, hervormer der ongeschoeide Carmelieten. Dubbel.*

25. *Heilige Catharina, maagd en martelares. Dubbel. Generale absolutie.*

26. Heilige Leonardus à Porte Mauritio, groote missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1751. Dubbel 2e klasse. — Volle afaat.

Deze waarlijk groote man, door zijn tijdgenoot den H. Liguorio, *de groote missionaris* genoemd, bracht zijne jeugd in onschuld door, deed zijne eerste studiën aan het Romeinsch Collegie, waar hij zoo zeer door reinheid van zeden uitblonk, dat het scheen, als ware de heilige jongeling Aloysius daar wedergekeerd, ontving op 21jarigen leeftijd het kleed der orde, en legde op 2 October van het volgend jaar 1698 zijne plechtige gelofte af. Hevige en herhaalde bloedspuwingen schenen hem den weg tot het apostelambt af te snijden, maar na eene belofte aan de H. Maagd van geheel zijn leven aan de missiën toe te wijden, herkreeg hij zijne gezondheid. Hij doorreisde de meeste provincien van Italië, overal het woord Gods verkondigende, en dit met zooveel vuur, dat ook de verhardste zondaar niet in staat was, wederstand te bieden. Iedereen beschouwde het als een wonder, dat een door ontbeeringen, waken en strenge boetplegingen zoo zeer verzwakt ligchaam bestand was tegen zoo veel arbeid, Hij had eene.

teedere devotie tot de H. Maagd, voerde op meer dan 130 plaatsen de oefening der gedurige aanbidding in; en om de gedachtenis van het lijden van onzen Verlosser, waarvan de overweging zijne lievelingsbezigheid was, ook bij de geloovigen levendig te houden, richtte hij allerwege de statiën van den H. Kruisweg op: ook hij was het die met goedvinden van Paus Bened. XIV de 14 kapellen van den kruisweg deed bouwen in het Colyseum, in die wijde ruimte, waar eertijds het bloed der martelaren bij stroomen vloeide. Eindelijk ging die apostel zijner eeuw, dat schitterend licht der Kerk, dat nieuwe sieraad der Seraphijnsche orde, het loon ontvangen van zooveel arbeid, ondernomen voor de eer van God en het heil der zielen. Hij stierf in den leeftijd van 75 jaren, waarvan hij er 53 in de orde en 44 als missionaris had doorgebracht. Paus Pius VI stelde hem 45 jaren na zijn dood onder het getal der zaligen, en Pius IX in het jaar 1867 onder dat der Heiligen.

27. Gelukzalige Delphina de Glandèves, echtgenoot van den H. Elzearius van Sabran, maagd, van den derden regel. 1360. Meer dubbel. — Volle aflat.

Zij was bekend om hare deugden, om hare wonderen, en door den roem harer maagdelijkheid, die zij ongeschonden in

haar huwelijk met den H. Elzearius bewaarde. Na den dood van haren echtgenoot deelde zij al hare goederen aan de armen uit, kleetde zich met eene grove pij, en nadat zij belofte van armoede gedaan had, leefde zij in de afzondering en het gebed. Zij voedde zich met de opbrengst van haar werk, en met de liefdegiften welke zij nederig van huis tot huis afsmeeke, niettegenstaande de bespottingen, de kwade bejegeningen en den openbaren hoon, waarvan zij het voorwerp was.

Op denzelfden dag de gelukzalige Raymondus Lullus, martelaar, van den derden regel. Enkel.

Hij doopte in het bloed des Lams het heilig ordekleed van den gelukzaligen vader Franciscus, hetwelk hij reeds veredeld had door de vruchtbaarheid van zijnen geest, door zijne apostolische daden, en nog meer door zijne schitterende deugden. Hij verdedigde het leerstuk der Onbevleete Ontvangenis in onderscheidene werken, geheel met eene goddelijke wetenschap vervuld.

28. Heilige Jacobus de Marchia, beroemde missionaris van de orde der Minderbroeders-Observanten, leerling van den H. Bernardinns van Senen. 1476. Dubbel 2e klasse. — Volle afaat.

• • De heilige Jacobus de Marchia zette • • •

den
Ged
sche
per
opp
als
kee
in
en
hee
die
ten
ma
doe
ver
sta
sch
ve
be
we
ma
lig
m
te
he
er
g
aa
za
b
s

den grootsten luister bij aan de H. Kerk. Gedurende zijnen veertigjarigen apostolischen arbeid werd hij dikwijls medehelper van den H. Joannes Capistranus. Zeven opperhoofden der H. Kerk benoemden hem als apostolisch commissaris om aan de bekeering der ongeloofigen te arbeiden en in den schoot der Kerk de scheurmakers en ketters terug te voeren, die toen geheel Duitschland verontrustten. Het is in die betrekking dat hij te voet geheel Oostenrijk, Hongarije, Polen, Saxen, Denemarken, Noorwegen, Pruisen en Rusland doorkruisste, overal wonderen zonder tal verrichtende, waaronder men zeven opstandingen van dooden telt. De geschiedschrijvers die zijn leven hebben geschreven verzekeren, dat hij vijftig duizend ketters bekeerde en het getal ongeloofigen, hetwelk hij gedoopt heeft, het cijfer van tweemaal honderd duizend overtrof. Deze heilige bracht dikwijls geheele nachten door met tranen te storten en barmhartigheid af te smeeken voor al de zondaars, aldus bij het apostolaat des woords, het machtiger en krachtiger apostolaat des gebeds voegende. In zijne laatste oogenblikken zeide hij aan zijne broeders: „wanneer ik niet meer zal kunnen spreken, nadert dan dikwijls bij mijn oor en spreekt voor mij de allerschoonste namen van Jesus en Maria uit.

29. Feest van al de Heiligen der drie regels van den H. Franciscus. Dubbel 2e klasse. Volle aflat voor de geprofesten der drie regels die op dezen dag, hetzij in het algemeen, hetzij in het bijzonder hunne professie vernieuwen. Deze plechtigheid is aan de geheele Seraphijnsche orde toegestaan, opdat hare ontelbare scharen martelaars, belijders, maagden, weduwen en rechtvaardigen uit alle standen der maatschappij bijeengebracht in den schoot der Seraphijnsche familie, hunnen overwinningdag op aarde zouden hebben. Overigens moet het voorbeeld onzer voorgangers ons ondersteunen, aanmoedigen, verlichten en geleiden in de heilige wegen die wij zijn ingetreden; hunne voorspraak kan niet anders dan zeer krachtig zijn ten behoeve van hunne broeders, die nog op aarde zijn en strijden moeten.

Het is op dezen dag, dat onze heilige vader Franciscus van paus Honorius III de bevestiging kreeg van den regel der Minderbroeders.

Men kan dezen avond de negendaagsche voorbereidende oefeningen beginnen voor het feest der Onbevleete Ontvangenis.

30. Heilige Andreas, apostel. Dubbel 2e klasse.

DECEMBER.

3. *Heilige Franciscus Xaverius, van de Societeit van Jesus. Dubbel.*

Volgens het verslag van Wadding werd deze groote Apostel in zijn stervensuur bijgestaan door twee kloosterlingen van den heiligen vader Franciscus, en zijn ligchaam bekleed met het Franciscaner habijt, te Goa teruggebracht en ten toon gesteld in de kerk der Franciscanen, alwaar het begraven is geworden. (Annales Min. t. XVIII.)

5. Gelukzalige Elisabeth van Zwaben, maagd, van den regulieren derden regel. 1420. Dubbel. – Volle afaat.

Zij was nog slechts 14 jaren oud toen zij de toestemming kreeg om in eene kloostergemeente van Reguliere Tertiariessen, die geen kloosterslot hadden, te worden aangenomen. Het lijden van onzen Heer Jesus Christus was bijna het voortdurend onderwerp harer overwegingen. Zij gevoelde de smart der wonden van onzen Heer, welke telken vrijdag zichtbaar op haar ligchaam verschenen.

6: *Heilige Nicolaas, bisschop van Mira. Dubbel.*

7. *Heilige Ambrosius, aartsbisschop van Milaan, kerkleeraar. Dubbel. Vigilie der Onbevleete Ontvangenis.*

8. Plechtigheid der Onbevleete Ontvangenis van de allerheiligste Maagd Maria, bijzondere beschermster der Seraphijnsche orde. Dubbel 1e klasse, met octaaf. Volle aflat, generale absolutie.

Reeds in het jaar 1263 werd in het algemeen kapittel gehouden te Pisa, onder het voorzitterschap van den H. Bonaventura, generaal der orde, verordend, dat het feest van de Onbevleete Ontvangenis der H. Maagd in de geheele orde zou gevierd worden. — Het is van algemeene bekendheid dat de Franciscanen zich bijzonder onderscheiden hebben in de verdediging van dit luisterrijk voorrecht van Gods Moeder. Bijzonder vermelding verdient Joannes Duns, ook alleen Scotus genaamd, die bij gelegenheid eener openbare twistrede, op bevel van Paus Benedictus X in 1304 in Parijs gehouden, de 200 bewijsgronden, welke men tegen het (toen nog alleen) godvruchtig' gevoelen opwierp, zoo zegevierend wederlegde, en het daarenboven zoo overtuigend bewees, dat men hem den naam van „scherpzinnige leeraar” toekende, en de universiteit van Parijs bepaalde, voortaan niemand tot eenigen graad toe te laten, die zich niet bij eede zou verbinden, Maria's vlekkelooze ontvangenis altijd te verdedigen, welk voorbeeld later door verschillende

andere universiteiten, als die van Keulen enz. werd gevolgd. In alle volgende eeuwen hebben de leden der Franciscaner orde het voetspoor van dezen grooten dienaar van Maria gevolgd. Het was dan ook bijzonder voor de kinderen van Franciscus een blijde dag, waarop onze geliefde opperherder Pius IX de Onbevleete Ontvangenis verklaarde, eene door God geopenbaarde waarheid te zijn. Houden wij niet op onze onbevleete Patrones te smeeken, dat wij gestadig in onschuld en reinheid des harten mogen leven!

12. Vinding van het ligchaam van onzen H. Vader Franciscus. 1820. Meer dubbel. Volle aflat.

15. Octaaf der Onbevleete Ontvangenis van de allerheiligste Maagd Maria. Dubbel.

16. *Men kan dezen avond beginnen de voorbereidende negendaagsche oefening voor het Kersfeest.*

Het feest van Kersmis wordt met eene bijzondere plechtigheid in al de kloosters van den H. Franciscus gevierd. De heilige Aartsvader heeft aan zijne kinderen eene teedere godsvrucht willen inboezemen voor het aandoenlijk geheim van het kind Jesus: het is vooral bij de krib, dat zij den geest van armoede en nederigheid kunnen gaan leeren. De Heilige Kerk heeft aan

de Franciscaner-Observanten de bewaking van de H. Plaatsen in Palestina toevertrouwd: zij zijn te Bethlehem gevestigd, en belast met het onderhoud en den dienst van de heilige plaats waar de krib stond in welke het kind Jesus is nedergelegd: van het altaar der driekoningen op de plaats in de grot, alwaar de driekoningen zich voor het goddelijk kind nederwierpen om het hunne giften aan te bieden; van de onderaardsche begraafplaats waarin men het altaar van den H. Joseph, en het graf der onnoozele kinderen vindt, en van de grot waar de heilige Maagd het goddelijk kind Jesus met hare melk voedde. Te Nazareth bedienen de Franciscanen het heiligdom van de boodschap des Engels, waar vroeger het huisje der H. Maagd stond in hetwelk *het woord is vleesch geworden*; de kapel der werkplaats van den H. Joseph. Het is een groot voorwerp van vertroosting voor onze Tertiarissen te mogen denken, dat de paters Observanten met welke zij zoo innig vereenigd zijn, meer bijzonderlijk voor hen bidden, in die dierbare heiligdommen.

17. Gelukzalige Margaretha de Columna, maagd, van den derden regel. 1284. Dubbel. - Volle afaat.

Zij was uit het adellijk geslacht der Columna's gesproten, en verdeelde haren

tijd tusschen het gebed en de werken van barmhartigheid.

18. *Verwachting van de geboorte van den Zaligmaker. Meer dubbel.*

19. Gelukzalige Conradus ab Ophyda, priester van de orde der Minderbroeders. 1306. Dubbel.

Hij trad op zijn 15e jaar in de orde, studeerde met onderscheiding, en werd toen tot het priesterschap verheven. Zijne liefde voor de armoede was zoo groot, dat hij een en hetzelfde kleed gedurende 50 jaren achtereenvolgens droeg. De medegezellen van den H. Vader Franciscus, welke nog in leven waren, verzekerden dat hij een levendig afbeeldsel was van den H. Patriarch. Hij had het geluk denzelfden engelbewaarder te hebben, die den H. Vader Franciscus in zijn sterfelijk leven had ter zijde gestaan. Op den feestdag van Maria zuivering verscheen hem de H. Maagd en legde het kind Jesus in zijn armen neder.

21. *Heilige Thomas, apostel. Dubbel. 2e klasse.*

23. Gelukzalige Nicolaas Factor van Valencia, priester van de orde der Minderbroeders-Observanten. 1583. Dubbel.

Hij storte onophoudelijk tranen bij de gedachtenis van het lijden des Zaligmakers. Hij beval zeer bijzonder aan de vereering

der H. Moeder Gods, want zeide hij: „die godsvrucht heeft tot Maria, kan onmogelijk een slecht einde hebben”. Hij verliet de ongeschoeide Minderbroeders-Observanten om bij de Capucijnen over te gaan, maar later kwam hij bij de paters Observanten terug, en stierf in grooten geur van heiligheid.

25. *Geboorte van onzen Heer Jesus Christus. Dubbel 1e klasse met octaaf. – Volle aflat ten behoeve der geloovige zielen in het vagevuur. Generale absolutie.*

26. *Heilige Stephanus, diaken, eerste martelaar. Dubbel 2e klasse.*

27. *Heilige Joannes, apostel en evangelist. Dubbel 2e klasse.*

28. *Heilige Onnoozele Kinderen. Dubbel 2e klasse.*

Op alle Zondagen des jaars volle aflat verleend ten behoeve der geloovige zielen in het Vagevuur.

AFLATEN VAN DE STATIES VAN ROME
GEDURENDE DEN ADVENT.

Den 1en, 2en en 4en Zondag van den Advent, tien jaren en tien quadragenen; den 3en Zondag van den Advent vijftien jaren en vijftien quadragenen.

Den vooravond van Kersmis, Kersnacht, en bij de Mis van de Dageraad, vijftien jaren en vijftien quadragenen.

Op den H. Kersdag volle aflaat. De drie volgende dagen dertig jaren en dertig quadragenen.

1. De Tertiarissen zullen met meer plechtigheid vieren de feesten der Onbevleete Ontvangenis; van Portiuncula of O. L. Vrouw der Engelen; van onzen heiligen vader Franciscus; van zijne heilige Wonden; van den H. Lodewijk, bisschop van Toulouse en patroon der Fransche provincie; van de H. Clara; van den heiligen koning Lodewijk, patroon der broeders van de derden regel en van de H. Elisabeth van Hongarije, patrones der zusters.

2e. Het is tot meerder gemak der Tertiarissen, dat wij in dezen kalender de aflaten aan de Staties van Rome verbonden, en die welke aan verschillende feesten verleend zijn, hebben ingelascht.

DE HEILIGE

FRANCISCUS VAN ASSISIËN.

Men was het einde der XIIe eeuw nabij, toen deze man van wonderen in de wereld verscheen. God had hem in zijne oneindige barmhartigheid uitverkoren om eenen dam op te werpen tegen de tallooze rampen, welke alstoen de H. Kerk teisterden.

De ketterij had de schoonste provinciën van het christendom overweldigd; de Albigenzen doorkruisten het zuiden van Frankrijk, en zaaiden overal schrik en rouw, Italië werd door burger oorlogen verscheurd: oproerige partijschappen, verdeelden de steden en de vlekken; het gezach werd met voeten getreden en overal ontwaarde men wanorde en regeringloosheid.

Te midden van zooveel rampen, was de fakkel des geloofs bijna uitgebluscht in den boezem der christenvolken; het ge-

bruik der heilige sacramenten was verlaten, in de wereld behaalde de ondeugd de overwinning, de meeste vorsten en bijzonder de Duitsche keizers, door allerhande soort van misdaden bezoedeld, moedigden door hun voorbeeld den verwoeden strijd aan welken de geest des kwaads tegen de Kerk voerde; de Roomsche opperherders zochten op het gezicht van zooveel ellende, en deden hun best om er een redmiddel voor te vinden, toen het den Heer behaagde, zich twee mannen te verkiezen om de werktuigen der wonderdadige tegenwerking te zijn, die zich weldra in den boezem der christenvolken zou vertoonen. De H. Dominicus en de H. Franciscus verschenen. Op hunne stem werden er twee nieuwe strijdmachten in de Kerk geschapen, en weldra zag men door den invloed van hun woord, gevoegd bij het voorbeeld van hun verstorven leven, het geloof op eene ongevoelige wijze in de harten herleven. De ketterij werd overwonnen, en de Kerk zegepraalde over hare vijanden.

Aldus zag Innocentius III de prophetische verschijning bewaarheid, in welke hij de twee heilige Patriarchen had gezien, terwijl zij de hoofdkerk van Lateraan, deze metropool der Christentempels, ondersteunden, toen deze waggelde onder de slagen

haar door de ketterij en het zedebederf toegebracht. 1)

In de stad Assisië, in de provincie Umbria, zag deze seraphijnsche man die met den heiligen Dominicus vereenigd, eene zoo verhevene roeping te vervullen had, het eerste levenslicht. Wondervolle omstandigheden gingen met zijne geboorte gepaard. Gelijk zijn goddelijke Meester kwam hij ter wereld in eenen stal; zijne eerste blikken aanschouwden die armoede, waarvan hij later volgens de uitdrukking van den doorluchtigen bisschop van Meaux, de wanhopige minnaar zoude zijn, *l'Amateur désespéré*. Toen hij ten doop gebracht werd vroeg een onbekende om zijn peter te mogen zijn, en verdween na de plechtigheid, terwijl het indruksel zijner knie op de gewijde doopvont zichtbaar bleef. De geschiedschrijver zijn levens deelt mede, dat een andere onbekende de gunst verzocht dit kind van wonderen in zijne armen te mogen wiegen en daarna verdween. Dit waren de gelukkige voorttekenen der

---

1) In de Mis die bij gelegenheid van de krooning der pausen wordt opgedragen, zingt men slechts drie gebeden, het eerste ter eere van den H. Geest; het tweede ter eere van de H. Maagd Maria; het derde ter eere van den H. Franciscus van Assisië, opdat deze groote aartsvader moge voortgaan de Kerk van God te ondersteunen.

toekomstige bestemming van den H. Franciscus van Assisië.

Vroegtijdig toevertrouwd aan de priesters van de kerk van den H. Georgius, ontving hij van hen de eerste grondbeginselen der wetenschappen. Van toen af toonde hij den gelukkigsten aanleg, die zich spoedig op eene bewonderingswaardige wijze ontwikkelde. Men bespeurde in hem edele en verhevene gevoelens, eene vurige en edelmoedige ziel, een moedig hart, een regtzinnig en scherp verstand, en vooral eene groote belangloosheid, en eene sterke neiging om alles weg te geven, zelfs meer dan hij bezat.

Het gezicht der armen en ongelukkigen maakten van toen af zooveel indruk op zijne ziel, dat hij zich had voorgenomen, hun nooit eene aalmoes te weigeren, die zij hem *ter liefde Gods* zouden vragen: dit woord had toen reeds eene onuitsprekelijke macht op zijn hart.

Afgunstig deze bevoorrechte ziel te bezitten, trachtte de geest van verleiding haar door zijne listen gevangen te houden. Franciscus liet zich aanvankelijk verblinden; hij beminde de wereldsche vermaken, de feesten en de luidruchtigste bijeenkomsten: plannen van roem en grootheid vervulden zijnen geest gedurende zijne eerste levensjaren. God liet echter niet toe, dat zijne

ziel ooit door de ondeugd besmeurd wierd. Hij bewaarde dit uitverkoren vat, dat eenmaal met zooveel glorie in zijne Kerk zoude omringd worden, van het schandelijk juk der hartstochten.

Zoovele uitstekende hoedanigheden hadden hem de achting en bewondering zijner stadgenooten verworven; men beschouwde hem als de bloem der jongelingschap. Maar God wilde deze edelmoedige ziel geheel veranderen, om der wereld een groot en bewonderenswaardig schouwspel van de dwaasheid des kruizes te geven, en aan zijne Kerk eene beroemde orde te schenken, die ten doel moest hebben, den geest des Evangelies in haren boezem te doen herleven.

Sedert eenigen tijd was Franciscus onder den indruk van de eerste werkingen der genade, toen hij op zekeren dag in de kerk van de H. Maria der Engelen tegenwoordig zijnde, buitengewoon getroffen werd door deze woorden des Evangelies: „Gij zult noch goud, noch zilver, noch „mondbehoeften voor de reis, noch twee „kleedingstukken, noch schoenen, noch „stok voortaan meer dragen”. Deze woorden welke Jesus Christus eertijds tot zijne Apostelen sprak, waren voor hem als eene verschijning der schoone en rijke deugd van armoede; „ziedaar hetgeen ik zoek”

riep hij uit, „ziedaar hetgeen ik uit geheel mijn hart verlang”, en door eenen heiligen ijver voor de Evangelische volmaaktheid verslonden, gaf hij zijn kleed aan een arme, bekleedde zich met een zak, omgordde zich met eene grove koord en begon van dit oogenblik af, de boetvaardigheid te prediken, parende een bijna aanhoudend gebed aan de grootste gestrengheden en bedelende zijn brood van huis tot huis. Op dien dag werd de orde der Minderbroeders gesticht die ook Franciscanen genoemd worden naar den naam van hunnen heiligen stichter; op dien dag verkoos Franciscus, zich het kruis met zijne verachting en zijne ontblooting, en ontrolde de vaan der heilige armoede, om welke men spoedig duizende leerlingen zag scharen.

De heilige Franciscus was 25 jaren oud, toen deze wonderdadige verandering in hem plaats greep. Het nieuws zijner bekeering, verspreidde zich spoedig door de geheele landstreek; zijn gedrag scheen der wereld eene dwaasheid, en hij, op wien vroeger de stad Assisië roemde was thans de spot, en de verguizing zijner stadgenooten geworden.

Zijn vader onterfde hem, en weigerde hem als zijnen zoon langer te erkennen; deze nieuwe levenswijze berokkende hem duizende miskenningen, doch de ziel van

Franciscus verblijdde zich; hij vond behagen in de schande en verachting die hij vrijwillig ter liefde zijns goddelijken Meesters omhelsd had. Hoe meer verachting hij van den kant der menschen ontving zooveel te meer inwendige vertroosting genoot hij van den kant van God. In zijne vurige gebeden zag hij onzen Heer Jesus Christus aan het kruis vastgenageld: op dit grootsche gezicht werd zijne ziel geheel vervuld door het goddelijke liefdevuur: het beeld van den gekruisten Jesus prentte zich zoo diep in zijn hart, dat hij aan dit groote geheim niet kon denken zonder stroomen van tranen te storten.

Naarmate het vuur der goddelijke liefde in zijn hart meer ontvlamde, groeide ook zijne liefde voor de vernedering, de verguizing en de armoede aan. Nimmer heeft iemand meer verzucht naar vernedering en lijden dan hij, nimmer heeft iemand eene zoo vreemde armoede omhelsd en met zooveel teederheid bemind als hij. De evangelische armoede werd als de grondslag en het bijzonder kenmerk zijner orde.

Door den zoeten geur der deugden van Franciscus aangetrokken kwamen achtereenvolgens drie zijner stadgenooten hem het voorrecht zijer armoede verzoeken. Eenigen tijd daarna vroegen acht anderen dezelfde gunst. Hij zag zich alzoo door elf

med
Riën
naar
hem
en d
zeid
noe
spo
een
onz
het
u l
Op
alle
hei
op
van
gat
me

om
Ro
in
de
Ch
va
Ro
op
de
ge
ge

medegezellen omringd, toen hij in de stad Riëti zijnde, eenen officier ontmoette genaamd Angelo Tancrede: de Heilige sprak hem aan zonder hem nogtans te kennen, en door een bovennatuurlijk licht bestraald, zeide hij hem: „Angelo, het is nu lang genoeg dat gij den sabelriem, den degen en de sporen draagt: gij moet nu voor sabelriem een grove koord, voor degen het kruis van onzen Heer Jesus Christus, en voor sporen het stof en slijk hebben; volg mij ik zal u krijgsknecht van Jesus Christus maken”. Op hetzelfde oogenblik verliet de officier alles, en nam dienst onder de vanen der heilige armoede. Deze bekeering die ons op eene treffende wijze, aan de roeping van den H. Mattheus apostel herinnert, gaf aan den H. Franciscus zijnen twaalfden medegezel.

Korten tijd daarna begaf zich de Heilige, omringd van zijne leerlingen op weg naar Rome, om den regel, welken hij voor zijne in wording zijnde orde gemaakt had, voor de voeten van den stedehouder van Jesus Christus neder te leggen. Toen de kinderen van den H. Franciscus en der armoede te Rome aankwamen, zetelde Innocentius III op den stoel van den H. Petrus. Deze doorluchtige kerkvorst keurde den regel goed, benoemde Franciscus als minister-generaal der nieuwe orde en diende hem

het diakonaat toe. De ootmoedige stichter stemde er nimmer in toe, den ontzachtlijken last des priesterschaps op zich te nemen.

Franciscus had zijne leerlingen verzameld nabij de nederige kapel van Onze Lieve Vrouw der Engelen, die hem door de kloosterlingen van den H. Benedictus was geschonken. Hij beminde deze bidplaats op eene geheel bijzondere wijze, omdat Christus en zijne heilige Moeder hem op deze plaats verschenen waren, en ook, omdat men er menigmaal het liefelijk koor der Engelen hoorde zingen. Het is daar, dat de Zaligmaker hem den beroemden aflat van Portiuncula toestond. Onze seraphijnsche vader wilde dat deze plaats, die de bakermat der orde was geweest, er in de toekomst de hoofdplaats van zoude worden. Het is dus onder de bescherming van de heilige maagd Maria, dat de orde der Minderbroeders werd gesticht, het is onder de schaduw van haar heiligdom, dat zij zich heeft uitgebreid en bewonderenswaardig heeft ontwikkeld. Het is in deze roemrijke en eerbiedwaardige plaats, dat de eerste leerlingen van den H. Franciscus kwamen uitrusten van de vermoeijenissen hunner zendelingstochten, en met eerbied en liefde de treffende gesprekken van hunnen vader aanhooren.

O
 trian
 een
 „ve
 „u
 „vo
 „he
 „zij
 „V
 „de
 „ik
 „to
 „Ik
 „to
 „dr
 „v
 „g
 „li
 „k
 „E
 „d
 „h
 „g
 „z
 „i
 „C
 „C
 „z
 „i
 „

Op zekeren dag vergaderde de H. Patriarch hen om zich heen en zeide hun na eene langdurige overweging: „Schept moed, „verblijdt u in den Heer, dat uw klein getal „u niet ontmoedige: dat mijne en uwe een- „voudigheid u niet afschrikken, want God „heeft mij duidelijk doen zien, dat hij door „zijn zegen deze familie, waarvan hij de „Vader is, zal verspreiden in al de wereld- „deelen. Ik zou willen verzwijgen hetgeen „ik gezien heb, doch de liefde welke ik u „toedraag noopt mij het u mede te deelen. „Ik heb eene groote menigte gezien, die „tot ons kwam om hetzelfde ordekleed te „dragen en dezelfde levenswijze te aan- „vaarden; ik heb al de wegen opgevuld „gezien met menschen die naar onzen kant „liepen en zich zeer haastten. De Franschen „komen, de Spanjaarden snellen toe, de „Engelschen en de Duitschers loopen, al „de volkeren komen in beweging, en ziet „het gerucht van diegenen die komen en „gaan om de bevelen der heilige gehoor- „zaamheid op te volgen, klinkt mij nog „in de ooren....

„Gedenken wij wel mijne broeders, welke „onze roeping is: het is niet alleen voor „onze eigene zaligheid, dat God ons in „zijne barmhartigheid heeft geroepen, het „is nog voor de zaligheid van vele anderen; „het is opdat wij de geheele wereld zouden

„vermanen, meer nog door onze voor-
 „beelden dan door onze woorden, boet-
 „vaardigheid te plegen en de goddelijke
 „voorschriften te onderhouden. Wij schijnen
 „verachtelijk en dwaas te zijn, doch vreest
 „niet, scheidt moed, en hebt vertrouwen
 „dat onze Verlosser, die de wereld over-
 „wonnen heeft, in ons op eene vruchtbare
 „wijze zal spreken. Laten wij ons wel
 „wachten voor een klein gewin, nadat wij
 „alles verlaten hebben, het rijk der hemelen
 „te verliezen. Als wij geld vinden achten
 „wij het niet meer dan het stof der wegen.
 „Oordeelen en verachten wij de rijken der
 „wereld niet, die in overdaad leven en de
 „versierselen der ijdelheid dragen; God is
 „hun meester even gelijk hij de onze is;
 „hij kan ze roepen en regtvaardigen. Gaat
 „dus de boetvaardigheid verkondigen ter
 „vergifenis der zonden en voor den vrede;
 „gij zult menschen ontmoeten getrouw en
 „vol christelijke liefde, die u met vreugde
 „zullen ontvangen, u en uwe woorden;
 „anderen, ongetrouw, hoogmoedig en on-
 „godsdienstig, die u zullen laken en zich
 „tegen u zullen verklaren. Stelt u voor
 „den geest, alles met een ootmoedig geduld
 „te verdragen, vreest niet: in korten tijd
 „zullen zich vele wijzen en edelen bij u voe-
 „gen, om tot de koningen, tot de prinsen,
 „en tot de volkeren te spreken, weest dus

„geduldig in den tegenspoed, vurig in het
 „gebed, moedig in den arbeid, en het
 „rijk Gods, hetwelk eeuwig duurt, zal uwe
 „belooning zijn”.

Deze prophetische woorden kregen hunne
 vervulling, weldra zag men uit al de
 klassen der maatschappij eene groote me-
 nigte mannen oprijzen, en met vlijt de
 voetstappen van den Patriarch der armen
 drukken. De armen kwamen tot hem om
 eene grootere maar troostelijker armoede
 te vinden: de rijken en grooten der aarde,
 eveneens ingenomen door de liefelijkheid
 dezer schoone deugd, kwamen hem minder
 brooze goederen vragen; zij gevoelden zich
 gelukkig hunne rijke kleederen te mogen
 inruilen voor het arme habijt der Minder-
 broeders. Men zag zelfs bisschoppen den
 herderstaf nederleggen, leeraren van hunne
 zetels komen, alwaar zij met roem onder-
 wezen hadden, om eene grove pij aan te
 trekken, zich met een koord te omgorden
 en voor schoeisel niets anders te hebben
 dan armoedige voetzolen.

Dit bewonderenswaardig schouwspel be-
 woog de zielen zeer diep, overal verwekte
 het eene zalige ommekeer van boetvaardig-
 heid en heiligheid. En die mannen, die
 aldus voor Jesus Christus alles verlaten
 hadden; die mannen, de broeders en vrien-
 den der armen geworden, hadden eene

bewonderenswaardige gave om aan de armen de gelatenheid, en aan de rijken eene heilige onthechting en eene edelmoedige naastenliefde te leeren.

Door dit leven van zelfopoffering en door deze geheele ontblooting van al het aardsche, bestreden de H. Aartsvader en zijne leerlingen zoo krachtig de ondeugden, die de maatschappij der middeleeuwen ondermijnden. Soortgelijke voorbeelden door de kinderen van den H. Franciscus gegeven, zullen niet noodeloos zijn in onze eeuw in welke de weelde geen grenzen meer kent; in deze eeuw, waarin de zielen geene andere bezorgdheid meer hebben, dan die van het eigenbelang, en geen andere godsdienst dan het geld en de stoffelijke genietingen.

De H. Franciscus had den troost zijner orde op eene verbazende wijze vermenigvuldigd te zien. Zij verspreidde zich spoedig over geheel Italië, Frankrijk, Spanje, Portugal, Engeland en Duitschland. Verscheidene harer broeders hadden reeds in Afrika den palmtak des marteldoms geplukt. Tien jaren na de stichting zijner orde hield de heilige insteller zijn tweede algemeen kapittel in de H. Maria der Engelen, alwaar meer dan vijf duizend kloosterlingen vergaderden, die uit verschillende werelddeelen bij elkander waren gekomen. Dit kapittel

werd voorgezeten door den kardinaal Hugolini, den boezemvriend van den heiligen Aartsvader en den beschermer zijner talrijke familie. Het kleine klooster van Maria der Engelen ontoereikend bevonden zijnde, spreidde men in de velden biezen en strooijen matten op den grond uit, en dit leger van Jesus Christus kampeerde aldus rondom zijn opperhoofd. De kardinaal pontificeerde op Pinksterdag, en 's avonds bezocht hij de reijen dezer hemelsche strijdmacht, die hij in verschillende afdeelingen vergaderd zag, waar men zich over de zaken van God onderhield. Door een zoo schoon schouwspel getroffen kon de kardinaal zich niet onthouden tot degenen die hem volgden te zeggen: „waarlijk ziet hier het kamp van God”.

Het volk der omliggende streken kwam toegelopen om deze heilige kloosterlingen te zien. Men merkte onder hen priesters en jonge lieden op, die bij het gezicht van zooveel zelfverloochening, blijdschap en eendragt, tot elkander zeiden: „dit toont nu duidelijk aan dat de weg des hemels eng en het moeilijk voor de rijken is in het koningrijk der hemelen binnen te gaan; wij vleijen ons zalig te worden en al de vreugde van het leven te genieten, en deze goede kloosterlingen van alles beroofd, beven nog. Wij zouden gelijk zij

willen sterven, maar niet naar hun voorbeeld leven; nogtans sterft men zooals men geleefd heeft". En meer dan vijf honderd onder hen kwamen zich aan de voeten van den H. Franciscus nederwerpen, om hem te vragen onder de roemrijke vanen der heilige armoede te mogen strijden.

Nadat hij zijne kinderen gezegend en hun zijne onderrichtingen gegeven had, zond de H. Franciscus ze overal heen om de boetvaardigheid en den vrede te gaan verkondigen, en die ijverige zendelingen gingen door de geheele wereld, trachtende door hunne onderwijzingen en nog meer door hunne voorbeelden aan haar dien vrede mede te deelen, welken zij zelven met zooveel voldoening smaakten.

De H. Franciscus verdeelde ook zijn tijd tusschen het gebed en het apostolisch leven. Hij was verteerd door eenen brandenden dorst naar de zaligheid der zielen; zijn hart even groot als de geheele wereld, verlangde de gansche aarde onderworpen te zien aan het rijk van Jesus Christus. Nadat hij de steden en dorpen van Italië doorkruist had, trok hij door het zuiden van Frankrijk, bezocht Spanje en de barbaarsche kusten van den Nijl en den Jordaan. Overal zag men hem met zijn armoedig kleed, zijn vervallen uiterlijk, en zijn ontdaan gelaat; men hoorde hem het Evangelie aan

de volkeren verkondigen met al het vuur van zijn geloof en van zijne liefde. Waar zijn woord weerklinkt, sleept het de natiën mede, de verstoktste zondaars komen oprecht tot God terug; en naarmate deze getrouwe leerling van het kruis, verachtelijk en laag is in zijne eigene oogen, naar diezelfde mate behaagde het God zijne heiligheid door de schitterendste wonderen te doen uitschijnen. De liefde en de bewondering voor den Heilige waren zoo algemeen, en gingen zoo ver, volgens het verslag van een ooggetuige, dat mannen en vrouwen zich in menigte aan zijne voetstappen hechtten, zich gelukkig achtende slechts den boord zijns kleeds aan te raken.

Men kan in de geschiedenis zijns levens lezen, wat deze buitengewone man, bewonderenswaardigs verrichtte, en welken uitgestrekten invloed hij op zijne eeuw uitoefende. De H. Franciscus had zijne eerste orde gesticht in 1209; in 1212 werd de tweede orde ingesteld; toen de seraphijnsche Vader in Assisië predikte kwam de H. Clara, uit een der adellijkste geslachten dier stad gesproten, zich onder zijne leiding stellen, om de evangelische volmaaktheid te omhelzen. Hare jongere zuster de H. Agnes en eenige andere maagden, insgelijks verlangende een volmaakter leven te leiden, vereenigden zich

met Clara. De H. Franciscus scheidde ze van de wereld, en gaf haar eenen op de evangelische armoede gegrondvestten regel. Dit is de oorsprong van den tweeden regel door den H. Franciscus gesticht onder den naam van Arme Dames: deze kloosterzusters worden ook Clarissen genoemd naar hunne eerste abdis de H. Clara.

Deze nieuwe stichting, breidde zich weldra even wonderdadig uit als die der Minderbroeders. Het voorbeeld van eene jonge maagd, die hare jeugd, hare schoonheid, een groot fortuin, en al de verwachtingen der wereld opofferde, om de bruid van Jesus Christus te worden, maakten op allen den diepsten indruk. Weldra vormde zich rondom die doorluchtige maagd een wijde kring van uitverkoren zielen; zij werd moeder van eene ontelbare nakomelingschap getrouwe maagden, aan welke zij haren geest mededeelde, en het grootsche erfdeel der armoede gaf, dat haar was nagelaten, door den seraphijnschen Vader Franciscus.

Men kan zich niet onthouden door een gevoel van bewondering te worden aangegrepen, als men de buitengewone uitbreiding beschouwt van eene zoo gestreng en zoo armoedige orde, als men dit ontelbare legioen maagden ziet, die op eene zichtbare wijze door de Voorzienigheid worden bewaard, te midden der bouwvallen

die haar van alle kanten omringen. En het zijn niet alleen menschen van eene geringe of burgerlijke afkomst, die zich onder de nederige banier van de H. Clara komen rangschikken, men ziet er ook een groot aantal menschen-scharen in de weelde en grootheid van het hof opgevoed; het zijn koninginnen en princessen, die op hunne juiste waarde de koninkrijken en al de grootheden der aarde weten te schatten, en in de verborgenheid des kloosters die armoede komen opzoeken, aan welke het koninkrijk der hemelen beloofd is. 1)

---

1) Zie wat wij gezegd hebben over den oorsprong der Clarissen-Urbanisten: 1e September. Feestdag van de zalige Isabella van Frankrijk. Wij voegen daarbij nog het volgende:

De eerste regel werd in al zijne gestrengheid, door een groot getal kloosterlingen gevolgd: die kloosterzusters waren bekend onder den naam van arme Clarissen.

In het begin der vijftiende eeuw verwekte God in Frankrijk de H. Coleta, om den seraphijnschen geest te doen herleven onder de kinderen van den H. Franciscus en van de heilige Clara. De heilige hervormster legde er zich op toe in de kloosters welke zij oprichtte of hervormde, den eersten regel der H. Clara in werking te brengen, zij gaf aan hare dochters zeer doelmatige instellingen, om den oorspronkelijken regel in al zijne gestrengheid te onderhouden. De arme Clarissen, die de constituties der H. Coleta volgen, worden ook Colletianen genoemd.

Na de kwade dagen der omwenteling zag Frankrijk eenige der oude kloosters van de H. Clara weder opbouwen. God wilde in zijne barmhartigheid aan Frank-

Het is in het jaar 1221, dat onze seraphijnsche vader op eene bovennatuurlijke wijze door God ingelicht, het plan ontwierp om ten behoeve der menschen die in de wereld leven, eene derde orde op te richten, die hij *de orde van boetvaardigheid noemde*. Deze instelling was bestemd om de menschen van beider kunne op te nemen, die de kloosterlijke volmaaktheid te midden der wereld wenschen te beoefenen, ten einde het kloosterleven als het ware toegankelijk voor ieder mensch te maken. Dit is het einde hetwelk onze heilige stichter zich heeft voorgesteld: ook zien wij, dat hij er

---

rijk niet langer het schouwspel harer deugden, en de verdiensten harer gebeden onthouden. De Clarissen zijn thans gevestigd te Alençon, Arras, Aurillac, Le Puy, Limoges, Périgueux, Péronne, Perpignan, Poligny, Romans, St. Omer, Toulouse, Valence, Versailles enz.

De familie der H. Clara heeft nagenoeg zeventien Heiligen of gelukzaligen voortgebracht, waarvan het feest in de orde gevierd wordt. De algemeene minister der Minderbroeders-Observanten vervolgt thans aan het hof van Rome de zaak van verscheidene dochters der H. Clara, die in geur van heiligheid zijn gestorven: Zuster Louisa Biagini, zuster Clara, Isabella van Genua enz. enz.

Behalve de arme Clarissen en de Urbanisten bestaat er in de orde der H. Clara, een derde tak, bekend onder den naam van Capucijnessen. Zij werden in 1560, gesticht door moeder Maria de Longe, onder de leiding der paters Capucijnen. Deze orde bezit in Frankrijk drie kloosters. De orde van Maria Onbevleete Ontvangenis werd te Toledo gesticht in 1484 door de

de middelen-bewonderenswaardig voor heeft zamengesteld, met haar eenen regel te geven welke met de plichten van elken stand en de naleving der grootste heiligheid op de volmaakste wijze kunnen gepaard gaan.

De instelling van den derden regel was het laatste werk van dezen grooten dienaar Gods, en als het testament zijner vurige liefde voor het heil der zielen. Nadat hij deze drie regels had gesticht en bewonderenswaardige vruchten van zaligheid ingezameld, had de H. Franciscus zijne zending vervuld. God wilde hem op het einde zijns levens eenen laatsten trek van gelijkheid

---

gelukzalige Beatrix de Sylva met het doel het geheim der Onbevleete Onbevleete Ontvangenis van Maria te vereeren, zooals de koningin des hemelsch het aan de godvruchtige stichteres had geopenbaard. De heilige Vader onderwierp de zusters Conceptionisten aan de jurisdictie der Minderbroeders-Observanten, als zijde de verdedigers van dit roemrijk voorrecht van Maria. Deze geestelijke zusters bestaan in Polen, Spanje, Italië enz. Zij dragen een wit kleed met scapulier en eenen blaauwen mantel. De gelukzalige moeder Maria van Jesus van Agreda behoorde tot deze orde.

De koninklijke orde der H. Maagd Maria of der Annonciaten, werd te Bourges gesticht, omtrent het jaar 1500 door de H. Joanna de Valois, dochter van koning Lodewijk XI.

Pater Gilbert Nicolaus (Gabriël Maria) van de orde der Minderbroeders-Observanten, stelde haren regel op, welke gegrondvest is op de tien evangelische deugden der H. Maagd Maria. Paus Leo X plaatste de orde der Annonciaten onder de jurisdictie der Minderbroeders-

geven met zijnen goddelijken Zoon, door ten zijnen gunste een tot dan toe ongekend wonder te wrochten.

Op eenen morgen omtrent het feest van kruisverheffing, terwijl de H. Franciscus op den berg Alvernus bad, welke eene steile en eenzame rots is, alwaar de Heilige menigmaal van de vermoeyenissen des apostolaats kwam uitrusten, zag hij eenen serafijn met zes vlammeende en lichtgevende vleugels in eenen snellen vaart tot hem naderen. Toen deze nader bij kwam, zag de Heilige tusschen zijne vleugels de gedaante van eenen mensch, waarvan de

---

Observanten. De Annonciaten breiden zich uit in Frankrijk en België. Vóór de groote omwenteling bezaten zij meer dan veertig kloosters. Heden bezitten zij er twee in België en twee in Frankrijk. Het klooster der Annonciaten van Villeneuve aan de Lot (Lot en Garonne) sedert twee eeuwen gesticht, heeft zich tot in deze dagen in zijnen oorspronkelijken geest en in zijne onwrikbare gehechtheid aan den regel en aan de constituties bewaard. De zusters Annonciaten dragen een aschgrauw kleed, als zinnebeeld der boetvaardigheid; eene koord met tien knopen, gedachtenis der tien evangelische deugden van de heilige Maagd; een hemelschblaanwen gordel, om in haar de gedachte van het hemelsch vaderland op te wekken; een vuurrood scapulier, om in haar hart steeds de liefde voor het goddelijk Slachtoffer van Calvarie te verlevendigen; eenen witten mantel, liefelijk afbeeldsel van de zuiverheid harer koningin de onbevleete Maria; eindelijk de ring der huwelijksrouw en de medaille, geheimzinnige panden harer onkreukbare getrouwheid.

handen en de voeten aan een kruis waren gehecht. Deze verschijning, verwonderde hem grootelijks, hij gevoelde zich door vreugde en droefheid aangedaan en begreep, dat hij niet door het lichamelijke martelaarschap, maar door den brand der liefde in de gedaante van den gekruisten Jesus moest veranderd worden. Het visioen verdween en de H. Franciscus ondervond er op hetzelfde oogenblik de verwonderlijke uitwerkselen van; want van toen af werd zijne ziel ontvlamd door eene brandende liefde, en zijn lichaam vereerd door de heilige wondteekenen. Dit lijden op den berg Alvernus, deze indrukking der heilige wondteekenen, is het hoogste toppunt van het leven van den H. Vader Franciscus: het is ook zijne bekrooning en zijne volmaking hier beneden. Ter gedachtenis aan deze buitengewone gunst, en van de heilige vlammen die alsdan zijne ziel verteerden, wordt deze groote heilige *Seraphijnsch* genoemd; zijne orde draagt denzelfden naam.

Na deze bewonderenswaardige gunst, verzuchtte onze seraphijnsche vader slechts naar den hemel. Door een liefdeschicht gewond, kon zijne ziel niet meer op de aarde leven, verwijderd van haren welbeminden. Op den 4 October van het jaar 1226, vloog deze gekruisigde ziel, naar de eeuwige woonplaatsen. De H. Franciscus

had toen het 45^e jaar zijns levens en het 20^e zijner bekeering bereikt. In 1228, twee jaar na zijn dood, werd hij onder het getal der Heiligen geplaatst, door zijnen doorluchtigen vriend den kardinaal Hugolini, paus geworden onder den naam van Gregorius IX, die zijnen feestdag vaststelde op den dag van zijnen gelukzaligen dood. ¹⁾

Benedictus X wilde dat men elk jaar, in de orde de gedachtenis vierde van de indrukking der heilige wondteekenen van den H. Franciscus. Dat feest vastgesteld op den 17 September, werd door Paulus V over de geheele kerk uitgebreid.

---

1) Een doorluchtige zoon van den H. Dominicus, Paus Benedictus XIII, die zooveel genegenheid voor de orde van den H. Franciscus betoonde, liet het standbeeld van den Seraphijnschen vader in de Vaticaanse Basiliek plaatsen: zie hier het decreet dat bij die gelegenheid is gegeven. „Wij ondergeteekende prefect van de H. Congregatie der kerkcommissie van St. Pieter, volgens de „uitdrukkelijke order ons door Z. H. Paus Benedictus XIII „gegeven; machtigen de eerwaarde paters, minister-generaal en procureur-generaal der geheele orde van den „H. Franciscus, een marmeren beeld te laten beitelen „van den seraphijnschen patriarch den H. Franciscus van „Assisië, hun stichter, met het gewoon habijt der Min- „derbroeders-Observanten, hetwelk de geheele orde, „zooals de oorspronkelijke bewijsstukken getuigen van „hare instelling af, gedragen heeft. Wij machtigen hen „het te plaatsen in de Vaticaanse Basiliek; op de plaats „die er voor bestemd is, tegenover het beeld van den „Patriarch den heiligen Dominicus. (Chron. hist. lega)

Na den dood des H. Patriarchs, waren zijne kostbare overblijfselen in de kerk van den H. Georgius nedergelegd, doch Gregorius IX door de medewerking der vorsten en christenvolken gesteund, had te Assisië een van die gebouwen gesticht, zooals de eeuwen des geloofs alléén konden oprichten ter eere van Gods dienaren.

In 1230 werd het lichaam van den H. Franciscus uit de aarde genomen, en in de nieuwe basiliek overgebracht, onder het zingen der gewijde psalmen en der lofzangen door den Paus zelven opgesteld voor deze plegtigheid. God liet toe, dat het lichaam van den H. Aartsvader gedurende bijna zes eeuwen verborgen is gebleven. Het was nochtans een algemeen aangemomene overlevering, dat het lichaam onder het hoog-altaar der kerk van Assisië zeer diep in den grond berustte.

Paus Pius VII stond toe, dat men opgravingen deed om dit kostelijk pand te vinden. Het werk werd in stilte begonnen en gedurende 42 nachten voortgezet. Eindelijk ondeckte men het graf, en het heilig ligchaam was gevonden. De echtheid werd er van bewezen, en den 5 September 1820 verkondigde Pius VII in eene Encycliek dit gelukkig nieuws aan de geheele wereld. De kostbare overblijfselen van onzen seraphijnzen vader worden bewaard in de

grootte basiliek van het klooster te Assisië. Vele pelgrims snellen derwaarts, om hem te bidden en aan te roepen.

Roemvolle Aartsvader, verkrijg voor ons de gunst getrouw uwe voetstappen te volgen, naar het voorbeeld van dit heirleger van Heiligen, uwe roemvolle kinderen. Verkrijg ons eene oprechte nederigheid, een diepen afkeer van ons zelve, een grooten geest van armoede, eene volmaakte onthechting aan de schepselen, eene groote liefde voor de boetvaardigheid. Geef dat wij eindelijk leeren het kruis beminnen, en moedig onder deze gezegende vaan voortschrijden, omdat in het kruis ons leven, onze zaligheid en onze hoop gelegen is.

FINIS.

s.
n
r
e.
-
.
,
l
e
e
t
,
l
s
-

